Σπύρου Τριανταφύλλου

ΟΙ ΑΕΤΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

Η δράση του αποσπάσματος του Πάνου Κατσαρέα

ΕΘΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

Αθήνα 1949

ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις

ΣΠΥΡΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

6

ΟΙ ΑΕΤΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1949

ΣΠΥΡΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
'Αρχισυντάκτου τοῦ «ΕΜΠΡΟΣ»
Πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ

Ε.Α.Ο.Κ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

ΟΙ ΑΕΤΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

Ἥρωες ἑνὸς μεγαλειώδους ἀγῶνος
θύματα μιᾶς ἀπεχθοῦς συκοφαντίας

ΑΘΗΝΑΙ 1949

Εἰς μνήμην τοῦ ἥρωος πρώτου ἱδρυτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τῶν Ε. Α. Ο. Κ. λοχαγοῦ ΠΑΝΟΥ ΚΑΤΣΑΡΕΑ ὁ ὁποῖος μὲ τὸ αἷμα του καθηγίασε τὸν ἀγῶνα τῶν Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Λακωνίας. Ἐφονεύθη ἔξω τοῦ χωρίου Γεράκι τῆς Λακωνίας, τὴν 20ὴν Μαρτίου τοῦ 1947 ἀπὸ ἐνεδρεύοντας κομμουνιστὰς - συμμορίτας.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ΘΕΜΑ : Εὐαρέσκεια
πρὸς Ε.Α.Ο.Κ.

Τ. Σ. Ε. Σ.]ΚΠ-404]211]Π]1Μ
Σ. Τ. Γ. 909γ τῇ 12-6-48

ΚΟΙΝ. Α.Σ.Δ.Π. (τ.ά)
—Γραφ. Δ]τοῦ—'Επιτελείου Α1

1. *'Εκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἀνδρῶν σας, τὴν ὁποίαν ἐνήργησα τὴν 7-8ην 'Ιουνίου ἐ.ἔ., ὡς καὶ τῆς 'Οργανώσεως τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τῶν βάσεών σας, ἀπεκόμισα τὰς πλέον ἱκανοποιητικὰς ἐντυπώσεις καὶ ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου.*
2. *Διεπιστώθη ὅτι αἱ Ε.Α.Ο.Κ. :*
   Εἶναι ὠργανωμέναι κατὰ τρόπον αὐστηρῶς στρατιωτικόν,
   ὅτι ἐπιδεικνύουν πειθαρχίαν ἐπαινετήν,
   ὅτι διαπνέονται ἀπὸ ἐξαίρετον 'Εθνικὸν φρόνημα, ὑψηλὸν ἠθικόν, ἀποφασιστικότητα καὶ μαχητικότητα.
3. *Ποιοῦμαι ἰδιαιτέραν μνείαν τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγάπης μεθ' ἧς ὁ Λαὸς τῆς περιφερείας περιβάλλει τὰ τμήματά σας καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον αἱ προσπάθειαι πάντων θὰ ἐξακολουθήσουν ἐναρμονιζόμεναι πρὸς τὴν γραμμὴν ταύτην.*
4. *Πολλὰ ἐπετελέσθησαν μέχρι τοῦδε καὶ σημαντικαὶ ὑπηρεσίαι προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ "Εθνους, παρὰ τὰς τοσαύτας δυσχερείας καὶ ἀντιξοότητας, ἃς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεώς σας ἀντιμετωπίζετε.*
5. *Διακατέχομαι ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποφαινομένου, θὰ ἐξακολουθήσετε, μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ αὐταπάρνησιν ὑπηρετοῦντες τὴν 'Εθνικὴν ὑπόθεσιν, πειθόμενοι εἰς τὰ νόμιμα κελεύσματα τοῦ "Εθνους.*
6. *"Οσον ἀφορᾷ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν διὰ τῶν ἀναγκαιούντων μέσων, καταβάλλονται ἐκ μέρους ἡμῶν αἱ δέουσαι ἐνέργειαι αἵτινες πιστεύομεν ὅτι θὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας.*

'Ο
Δ]τὴς τοῦ Τ.Σ.Ε.Σ.
ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ]ΝΟΣ
Συν]χης 'Ιππικοῦ

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
τὸ
Α1 Γραφεῖον

Ε. Α. Ο. Κ.:

«Ἡ Κριτική, ἔστω καὶ κακόβουλος, εἶνε χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν μὲ τὸ αἷμα μας ὑπερασπίζομεν σήμερον. Εἰς πεῖσμα τῶν κακοβούλων καὶ τῶν φθονερῶν, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν λείπουν, τὸ ἔργον σας ἀνεγνωρίσθη πλέον ἐπισήμως. Ἐντάσσεσθε καὶ τυπικῶς εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατόν. Ἡ νίκη, τῆς ὁποίας ὁ ἀντίλαλος μᾶς πλησιάζει, εἶνε καὶ ἰδικόν σας ἔργον καὶ ἰδικός σας ἀναφαίρετος τίτλος...».

19-12-948

Κ. ΧΟΥΣΑΚΟΣ
Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λακωνίας
Διοικητὴς Τ.Σ.Ε.Τ.Π.Σ.

(Ἀπόσπασμα Ἡμερησίας Διαταγῆς)

ΜΕΡΟΣ Α'

Ε. Α. Ο. Κ.

Ἐθνικαὶ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες Κυνηγῶν

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Φιλελεύθεροι καὶ ἀριστοκράται πολῖται τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης, φεύγοντες τὴν τυραννίδα, αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Μάνης. Οἱ ἀπόγονοί των, οἱ σημερινοὶ Μανιάται, συνεχίζουν τὴν παράδοσιν. Ἐθεώρησαν τοὺς κομμουνιστὰς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς των εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔδραξαν τὰ ὅπλα ἐναντίον των καὶ δὲν ἐδέχθησαν συμβιβασμὸν οὔτε ὅταν τὸ Κράτος συνεχώρει τοὺς ἀποστάτας, οὔτε ὅταν ἐψήφιζε νόμους ἀμνηστειῶν καὶ «ἀποσυμφορήσεων», μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ παραπλανημένοι θὰ μετενόουν ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν φυλακῶν. Ὑπερήφανοι καὶ πιστοὶ εἰς ἔθιμα αἰώνων οἱ Μανιάται δὲν καταθέτουν τὰ ὅπλα ἐὰν ὁ ἀντίπαλος δὲν γίνῃ ἀκίνδυνος. Καὶ δὲν κατέθεσαν τὰ ὅπλα, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, διότι δὲν ἐπείσθησαν, ὅπως ἀφελῶς ἐπείσθη τὸ Κράτος, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ παρητοῦντο τοῦ σκοποῦ των, τῆς ἐπιβολῆς δηλαδὴ τῆς τυραννίας των ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς σλαύους συμμάχους των. Ἐκράτησαν τὰ ὅπλα των καὶ διετήρησαν τὴν πολεμικὴν μανίαν των κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους, τὴν πολεμικὴν μανίαν ἐκείνην, ἐκ τῆς ὁποίας ἕλκουν καὶ τὸ ὄνομα, κατὰ Δωρόθεον τὸν Μονεμβασίας. Καὶ συνέχισαν τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν μόνοι, θυσιαζόμενοι καὶ συκοφαντούμενοι ὅτι ἐμάχοντο ἐναντίον δῆθεν «δημοκρατικῶν πολιτῶν».

Ἡ ὀργιάζουσα ἐρυθρὰ προπαγάνδα παρέσυρε καὶ μερίδα τιμίων Ἑλλήνων καὶ οἱ πατριῶται τῆς Μάνης, οἱ ἀετοὶ τοῦ «Πενταδακτύλου» Ταϋγέτου, παρουσιάζοντο πρὸ μεγάλης μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου κοινοῦ ὡς ἀποτελοῦντες ἔνοπλον «παρακρατικὴν ὀργάνωσιν». Ἁγία ἀφέλεια καὶ εὐπιστία τοῦ εὐγενοῦς Λαοῦ μας, ποὺ ἐπληρώθη μὲ χιλιάδας θυμάτων ἀπὸ τὸν θηριώδη κομμουνισμόν.

Ἀλλὰ οἱ Μανιάται, ἐπίμονοι, δὲν ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα. Διησθάνοντο

ΠΑΝΟΣ ΚΑΤΣΑΡΕΑΣ

Ο αείμνηστος ιδρυτής των ΕΑΟΚ, μόνιμος λοχαγός. Έφονεύθη την 20ην Μαρτίου 1947, έξω του χωρίου Γεράκι της Λακωνίας, από ενεδρεύοντας συμμορίτας.

ότι ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει, ἡ ἱστορία των ζωντανεύει εἰς τὰς ψυχάς των καὶ ὁρκίζονται νὰ μὴ πατήσουν τὰ ἅγια χώματα τῆς πατρίδος των οἱ κομμουνισταὶ προδόται τοῦ ΕΛΑΣ, τοῦ δῆθεν «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ», τῆς συμμορίας τῶν ἐγκληματιῶν, ἡ ὁποία ὑπηρετεῖ ξένα συμφέροντα καὶ δολίους σκοπούς. Ὅπως εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, εὑρέθησαν μόνοι οἱ Μανιᾶται νὰ διατηροῦν τὸ ἐθνικόν μας ὄνομα Ἕλληνες, ἔτσι καὶ οἱ σύγχρονοι Μανιᾶται, ἥρωες καὶ μάρτυρες τῆς ἰδέας τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας, τῆς Οἰκογενείας, τῆς Τιμῆς, τῶν τρισχιλιετῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς κηρύσσουν συναγερμὸν σωτηρίας. Ἐκκαθαρίζουν τὴν περιοχήν των ἀπὸ τὸ ἐρυθρὸν μίασμα, προωθοῦνται πρὸς Λακεδαίμονα καὶ ἐγκαθιστοῦν γραμμὴν διαχωρίσεως τῆς ἐλευθέρας πατρίδος των, ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον, τὴν συμμοριοκρατουμένην Πελοπόννησον. Εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον τοῦ Ταϋγέτου, τοποθετοῦν φρουράν, ἄλλο τμῆμα εἰς τὰς Κροκεὰς (Λεβέτσοβα), ὁμάδας εἰς τὴν Σκάλαν, τὸ Δαφνὶ καὶ ἄλλο ἀκραῖον φυλάκιον εἰς τὸ Γεράκι τοῦ Πάρνωνος.

«Ἡ παλληκαριὰ τῶν Μανιατῶν, γράφει ἡ ἱστορία, ἔδωσε τὴν πρώτην νίκην εἰς τὸν Κολοκοτρώνην, εἰς τὰ στενὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τὴν πρώτην μεγάλην νίκην εἰς τὸ Βαλτέτσι, ἡ ὁποία προπαρεσκεύασε τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπόλεως». Ἡμεῖς, σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἀντίστασις τῶν Μανιατῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1945 — 1948, εἰς τὴν ἐρυθρὰν καταιγίδα καὶ τὰ κηρύγματα τοῦ «κατευνασμοῦ» ἔδωσε τὴν πρώτην νίκην εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἔθνους

ἐναντίον τοῦ λυσσῶντος διὰ τὴν ὑποδούλωσίν του σλαυοκομμουνισμοῦ. Ὅπως ἐταπείνωσαν οἱ Μανιᾶται τὸν περίφημον Ἰμπραὴμ μὲ ἄφθαρτα τρόπαια ἡρωϊσμοῦ εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21, ἔτσι καὶ τώρα, οἱ Μανιάται ἐταπείνωσαν τοὺς ἐρυθροὺς σφαγεῖς. Τὰ δριά των δὲν τολμᾶ νὰ τὰ διαβῇ οὐδεὶς ἀτιμωρητεί. Ἡ μαγικὴ λέξις Ἑλλὰς τοὺς κεντρίζει, ἡ ἰδέα ὅτι κινδυνεύει ἡ πατρὶς τοὺς μεταβάλλει εἰς λέοντας. Καὶ πολεμοῦν, μάχονται τὸ 1946, τὸ 1947, τὸ 1948, τὸ 1949. Οἱ κάτοικοι τῆς Λακωνίας τοὺς ἐνισχύουν μὲ ὅ,τι εἶναι δυνατόν, τοὺς παρέχουν τὰ μέσα νὰ συντηροῦνται, νὰ ἐξοπλίζωνται, νὰ ὀργανοῦνται εἰς ἀξιόμαχον στρατιωτικὸν Σῶμα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΓΚΩΝΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Λακωνίας, τὸν ὁποῖον ἀμείβουσα ἡ Πατρίς, διὰ τὴν ἐθνικήν του δρᾶσιν ὠνόμασεν ἔφεδρον λοχαγόν, τὰς δὲ ὁμάδας του ἐνέταξεν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, ὡς τακτικὰ τμήματα Στρατοῦ ἀποτελοῦντα τὸ Α' Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Λακωνίας.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν ἀρχῶν τοῦ 1946, θῦμα καὶ αὐτὴ τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας τοὺς στιγματίζει δημοσίᾳ ὡς «δρῶντας παρανόμως», χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζει ὅτι ἡ δρᾶσις τῶν Μανιατῶν αὐτῶν, τῶν Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Κυνηγῶν, τῶν περιφήμων Ε.Α.Ο.Κ. στρέφεται ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν προδοτῶν καὶ μόνον ἐναντίον αὐτῶν.

Ἡ ἐρυθρὰ προπαγάνδα καὶ ἡ «συνοδοιπορία» τοὺς ἐρυθροὺς προδότας τοὺς ἐμφανίζει πάντοτε ὡς «ἀθώους δημοκρατικοὺς πολίτας»! Καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς τῆς Ἐλευθερίας, τοὺς πρώτους ἀγωνιστὰς τῆς μάχης

ἐναντίον τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ «θύτας» καὶ «τρομοκράτας»! Οἱ Κυβερνῆται, οἱ ἐντεταλμένοι νὰ σώσουν τὸν τόπον, καὶ μεγάλη μερὶς τοῦ Τύπου καὶ τοῦ λαοῦ πίπτουν θύματα τῆς πλεκτάνης, τῆς κακοηθεστέρας συκοφαντίας ἀπὸ ὅσας ποτὲ ἐπενοήθησαν. Τί ἐντροπὴ διὰ τὴν τόσην ἀφέλειαν, διὰ τὴν τόσην ἀσύγγνωστον ἐλαφρότητα τοῦ Ἐθνικόφρονος κόσμου!

Διατάσσεται ἡ διάλυσις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Ἀλλ' ἦτο πραγματοποιήσιμος; Ἄλλο λάθος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν διέταξαν. Ἠγνόουν τὴν ψυχοσύνθεσιν τῆς ἀτιθάσσου καὶ ὑπερηφάνου αὐτῆς «ράτσας» τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν ἀκόμη μὲ ἐγωϊσμὸν τὴν βάσιμον ἱστορικῶς παράδοσιν ὅτι εἶνε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, τῶν Ἐλευθερολακώνων καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἴκων, τῶν Παλαιολόγων, τῶν Φωκάδων, τῶν Κομνηνῶν. Θὰ ἐπεχείρουν αὐτοὶ ὅ,τι δὲν ἐπέτυχαν τὰ στίφη τόσων ἐπιδρομέων καὶ ὁ Χατζῆ Ὀσμὰν καὶ ὁ Ἰμπραήμ; Ἦσαν ἐχθροὶ οἱ Μανιάται, οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Ε.Α.Ο.Κ., διὰ νὰ κινηθῇ ἐναντίον τῶν τὸ Κράτος εἰς πόλεμον;

Εὐτυχῶς ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, γνωρίζουν περισσότερον τῶν πολιτικῶν τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ περιοχάς, τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους καὶ συνεπῶς καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Μάνης καὶ τῶν Μανιατῶν. Ἀπέτρεψαν τὸ σκευωρηθὲν ἔγκλημα, ἠρεύνησαν τὴν δρᾶσιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ., καὶ ἀπεφάνθησαν: — Εἶνε ἄξιοι τῆς Πατρίδος ἀγωνισταί, τίμιοι Ἕλληνες ὑπερήφανοι στρατιῶται τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ στρατηγὸς - Διοικητὴς Πελοποννήσου Χρ. Μαντᾶς, εἰς ἔγγραφόν του, τὸ 1947, εἰς πεῖσμα τῶν ἐρυθρῶν καὶ «συνοδοιπόρων» συκοφαντῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἀρχηγόν των τὸ κατωτέρω ἔγγραφον:

Ἐμπιστευτικὸν

81 ΠΕΡ. ΕΠ 459]12]ΑΙ
Σ.Τ.Γ.Ι. 2 48
Συνημ. τῷ σχεδ. Ι

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν Ἀντ)κῶν Ὁμάδων Λακωνίας
Κυρ. Κυριακόγκωναν

1. Μὲ μεγάλην μου ἱκανοποίησιν παρηκολούθησα τὸν ἀντισυμμοριακόν σας ἀγῶνα καὶ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπιτυχίας σας.

2. Βασίζομαι εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς ὁμάδας σας διὰ τὴν τάξιν εἰς τὴν περιοχὴν Νοτίου Λακωνίας, σᾶς παρακαλῶ δέ, ἐκ παραλλήλου νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὁμάδων σας εἰς τὰ ζητήματα εὐθιξίας τῶν κατοίκων· ὥστε νὰ μὴ δίδεται ἀφορμὴ εἰς παράπονα τὰ ὁποῖα, διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὸ ὅλον ἔργον σας, δύνανται νὰ δημιουργήσουν σφαλερὰς ἐντυπώσεις.

3. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὑρίσκωμαι συχνὰ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν·

νὰ σᾶς διαβιβάζω τὰ συγχαρητήριά μου, σᾶς χαιρετῶ ἅπαντας καὶ παρακαλῶ νὰ κοινοποιήσητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς τὴν πλήρη διὰ τὸ ἔργον των ἱκανοποίησίν μου.

Ὁ Στρατηγὸς - Διοικητὴς
ΧΡΗΣΤΟΣ Θ. ΜΑΝΤΑΣ
Ὑποστράτηγος

Καὶ ὁ πόλεμος τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν συμμοριῶν, συνεχίζεται μὲ φανατισμόν, μὲ πεῖσμα, μὲ ἄγριον πατριωτικὸν μένος.

Ὁ στρατηγὸς Ἀλ. Τσιγκούνης, Ἀνώτερος Διοικητὴς Πελοποννήσου ὑπογράφει σειρὰν συγχαρητηρίων διαταγῶν, περιεχομένου ὡς ἡ παρατιθεμένη:

ΑΣ.Δ.Π.]ΠΚ 2640]28]ΑΙ
Σ.Τ.Γ. 909 τῇ 17-4-48

Διὰ χθεσινὴν ἐπιτυχίαν κατὰ ὑπούλου ἐνεδρεύοντος μυσαροῦ ἐχθροῦ εἰς 48 χιλιομ. Τριπόλεως — Σπάρτης συγχαίρω ὑμᾶς καὶ ἅπαντας

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Λακωνίας Κυριάκος Κυριακόγκωνας (καθήμενος) καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων Βασ. Μπογέας, Ἰωάννης Παυλᾶκος, Σταμ. Γούδης καὶ Σταῦρος Γερακάρης (ὄρθιοι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά)

ἡρωϊκοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας συμμετασχόντας εἰς σκληρὰν μάχην.

Ἰδιαιτέρως ποιοῦμαι μνείαν τῶν ἀξ)κῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ μηχανοκινήτου Λόχου χωρ)κῆς καὶ Ε.Ο. Κυριακόγκωνα δι' ἄφθαστον ἡρωϊσμόν, αὐτοθυσίαν καὶ ὁρμητικότητα.

Ὁ Διοικητὴς ΤΣΕ Σπάρτης νὰ ὑποβάλη προτάσεις ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς διακριθέντας ἀξ)κοὺς καὶ ὁπλίτας.

Ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς
ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ ΑΛΕΞ.
Ὑποστράτηγος

Ἀργότερον ἄλλος στρατιωτικός, ὁ ταξίαρχος Σπυρίδων Σακελλαρόπουλος, διοικητὴς τοῦ Νοτίου Συγκροτήματος, ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Λακωνίας, τὰς ἐλεγχομένας ὑπὸ τῶν Ε.Α.Ο.Κ.

Ἰδοὺ ἡ ἐντύπωσίς του:

Κ. Κυριακόγκωναν, Ἀρχηγὸν Ε.Α.Ο.Κ.

« Ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου ὑπάρχουν τμήματά σας, ἔμεινα πολὺ εὐχαριστημένος.

Προσπαθήσατε πάση θυσίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μετονομασίας καὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν τμημάτων σας ὅπως παραμείνουν ἐκεῖνοι μόνον οἱ ὁποῖοι λόγῳ ἡλικίας καὶ ἤθους θά εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλουν τὸ Κράτος τοῦ Νόμου.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀκρότητας, κτυπᾶτε ὅμως σκληρὰ ἐκείνους μόνον, οἱ ὁποῖοι παρέδωκαν τὴν ψυχήν των εἰς τὸν ἐαμοσλαυισμὸν καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι λόγῳ τοῦ ἤθους σας, τῆς μορφώσεως καὶ τῶν οἰκογενειακῶν σας παραδόσεων θὰ ἀφήσητε μετὰ τῶν συνεργατῶν σας ἐποχήν, εἰς τὴν περιοχὴν τὴν ὁποίαν προστατεύετε, ὥστε νὰ παραμείνῃ ἀμόλυντος ἀπὸ τὴν πανούκλαν τοῦ ἀναρχοκομμουνισμοῦ.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
Ταξίαρχος - Διοικητὴς

Ἀλλὰ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ Ε.Α.Ο.Κ., ὡς ἄνθρωποι, εἰς ποιόν, εἰς ἠθικόν, εἰς ἀρετὰς ἢ εἰς... ἐγκληματικότητα ;

Ὁ στρατηγὸς Δημ. Γιαντζῆς, εἰς μίαν ἀπόρρητον διαταγήν, τὴν ὁποίαν ἐξέδωσεν ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ Διοικητὴς τοῦ Στρατοῦ, πρὸς τὰ τὰ Σώματα Στρατοῦ καὶ τὴν « Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου » τὴν 7-11-1948, δίδει ἀκριβῆ τὴν εἰκόνα τῶν μαχομένων τῆς ὑπαίθρου :

« Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἔχουσι συγκροτηθῆ εἰς τὴν ὕπαιθρον Μονάδες Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης χωρίων (ΜΕΑ). Αἱ μονά-

δες αὗται ὑπάγονται ὑπὸ τὰς Στρατιωτικὰς Μονάδας.

Οἱ ἄνδρες τῶν Μονάδων τούτων, πτωχοὶ χωρικοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκτελοῦσι στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀλλὰ δὲν δικαιοῦνται τροφῆς, ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως, οὔτε καὶ ἄλλης τινὸς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι γυμνοὶ σχεδόν, ἀνυπόδητοι καὶ λιμώττοντες καὶ παραμελοῦντες τὰς ἐργασίας των ἵστανται ἀκλόνητοι μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς ἀποστολὰς διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἀκατοικήτων τόπων, τὴν ἐξερεύνησιν ὀρεινῶν καὶ δασωμένων περιοχῶν, τὴν ἐγκατάστασιν ἐνεδρῶν κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὸ ὕπαιθρον, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν (σιδηροδρομικοῦ καὶ ὁδικοῦ δικτύου), τὴν ἀσφάλειαν τεχνικῶν ἔργων (γεφυρῶν, ὑδραγωγείων κλπ.) τὴν ἀσφάλειαν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν γραμμῶν κλπ. καὶ ἐπὶ πλέον λαμβάνουσι μέρος καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν συμμοριτῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΥΛΑΚΟΣ
Διοικητὴς τοῦ 2ου λόχου (Διλοχίας τοῦ Τάγματος τῶν Ε.Α.Ο.Κ.
(Ἕδρα Κροκεαὶ Λακωνίας)

Οὗτοι εὑρίσκονται ἐν ὑπηρεσίᾳ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκτὸς τῶν κατῳκημένων τόπων καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι.

Αἱ περιουσίαι τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἔχουσι λεηλατηθῆ ἢ καταστραφῆ ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν καὶ εὑρίσκονται οὗτοι εἰς ἀθλίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν στερούμενοι καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν μέσων συντηρήσεως.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι γυμνοὶ σχεδὸν καὶ ἀνυπόδητοι καὶ λιμώττοντες ἐκτελοῦσιν ὑπὸ τὰς καιρικὰς καταστάσεις τοῦ χειμῶνος τὰ στρατιωτικὰ καθήκοντα καὶ προσφέρουσι σοβαρωτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως τῆς Φυλῆς μας ἀγῶνα καὶ πρέπει νὰ τύχωσι πάσης δυνατῆς ἐνισχύσεως εἰς μάλλινα εἴδη.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι τῶν ΜΕΑ (Μον. Ἐθν. Ἀμύνης) εἰς τὴν διανομὴν μαλλίνων εἰδῶν.»

Μὲ ἐβεβαίωσαν πολλοὶ ἀπὸ ὅσους παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ἄνδρας τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Λακωνίας ὅτι ἔμειναν κατάπληκτοι ἐνώπιον

τῆς ἀδαμάστου θελήσεώς των νὰ παραμείνουν αὐτοὶ καὶ ἡ περιοχή των ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν μίασμα, νὰ προστατεύσουν τοὺς πληθυσμοὺς ἀπὸ τὸ μαχαῖρι τοῦ συμμορίτου, νὰ προσφέρουν ὄχι ἁπλῶς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος ἀλλὰ τὴν ζωήν των.

Τὸ ἔγγραφον τοῦ στρατηγοῦ Γιαντζῆ, τὸ ὁποῖον παρατίθεται ἀνωτέρω δίδει γενικὴν ἐντύπωσιν περὶ τῶν Μ.Α.Υ. (Μονάδων Ἀσφαλείας Ὑπαίθρου) καὶ Μ.Ε.Α. (Μονάδων Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης) ὁλοκλήρου τῆς Χώρας καὶ ἑπομένως καὶ τῆς Λακωνίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς οὐδένα ἀμφιβολία ὅτι οἱ Ε.Α.Ο.Κ, ἐξαιροῦνται τῶν χαρακτηρισμῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου παραθέτομεν κατωτέρω καὶ μίαν ἄλλην διαταγήν, εἰδικὴν αὐτήν, διὰ τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας Λακωνίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ
Διοικητὴς τοῦ 5ου Λόχου (Διλοχίας) τοῦ τάγματος τῶν Ε.Α.Ο.Κ.
(Ἕδρα Σελίνιτσα Λακωνίας)

ΘΕΜΑ : Διάθεσις Ἱματισμοῦ — Τ.Σ.Ε.Σ.)4365)204)11)Γ3
ΠΡΟΣ : Νομαρχίαν Λακωνίας — Σ.Τ.Γ. 909γ τῇ 23-7-48

Γραφεῖον Δ)τοῦ —Ἐπιτ Γ3

1. Οἱ ἄνδρες τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων, ὡς θὰ σᾶς εἶναι γνωστόν, πειθαρχοῦντες ἀπολύτως χρησιμοποιοῦνται ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ μηνῶν συνεχῶς εἰς τακτικὰς ἀποστολάς, προσφέροντες κατὰ τὰς διεξαγομένας ἐπιχειρήσεις ἴσας σχεδὸν ὑπηρεσίας πρὸς τὰ στρατιωτικὰ τμήματα.

2. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐρρυθμίσθη εἰσέτι τὸ ζήτημα τῆς ἐντάξεως τούτων εἰς τὸ Κράτος, ἀντιμετωπίζουσι οὗτοι σοβαρώτατα καὶ δυσεπίλυτα οἰκονομικὰ προβλήματα διὰ τὴν ἐν γένει συντήρησιν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει τὸ τοῦ ἱματισμοῦ. Οὕτω βλέπει τις τοὺς πλείστους τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων εἰς ὅλως ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, ἀπὸ ἀπόψεως ἐνδύσεως καὶ ὑποδύσεως, νὰ διανυκτερεύουσι μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας γυμνοὶ πολλάκις καὶ ρακένδυτοι ἐκεῖ ὅπου θέλομεν τάξει τούτους.

3. Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὑμᾶς ὅπως ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας σας ἱματισμοῦ,

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ
Διοικητὴς τοῦ 1ου λόχου τοῦ τάγματος τῶν Ε.Α.Ο.Κ.
(Ἕδρα Δαφνὶ Λακωνίας)

τοῦ προοριζομένου διὰ τοὺς συμμοριοπλήκτους, διαθέσητε μέρος διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀπολύτως ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνδρῶν Ε.Α.Ο.Κ.

4. Παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσητε σχετικῶς.

ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
Συν)χης Διοικητὴς

Μὲ αὐτὰς τὰς δυσκολίας ἐμάχοντο, μέχρι τῆς ἐντάξεώς των εἰς τὰς τακτικὰς μαχίμους δυνάμεις τοῦ Ἔθνους οἱ Ε.Α.Ο.Κ. οἱ «Ἀετοὶ τῆς Μάνης».

Ὁ στρατηγὸς Μαντᾶς ἐπανειλημμένως τοὺς διαβιβάζει διαταγὰς ὡς ἡ κατωτέρω:

Ἀριθμ. Πρωτ. Κ.Π.1833)28)Α1.

Πρὸς Ε.Α.Ο.Κ.

Δι' ὑπέροχον ὑμῶν δράσιν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 19-20 τρέχοντος ὁπότε τετρακόσιοι συμμορῖται προσέβαλον Σκάλα - Βλαχιώτη συγχαίρω ὑμᾶς προσωπικῶς καὶ τμήματά σας. Ἡ ἄμεσος κίνησίς σας εἰς πεδίον μάχης, ἀπέχον Σπάρτης τεσσαράκοντα χιλιόμετρα ἔσωσε τὴν κατάστασιν καὶ ἔδωκεν Ἐθνικὸν Στρατόν, Χωρ)κὴν καὶ Ἐθνικὰς Ὀργανώσεις περιφανῆ νίκην. Διαβιβάσατε εἰς ἅπαντας συγχαρητήριά μου.

ΜΑΝΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἀλλ' οἱ πόλεμοι δὲν γίνονται μὲ νερό, γίνονται μὲ αἷμα καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἐδίδαξαν ἀγριότητας φρικτὰς καὶ σφαγὰς εἰς ἰλιγγιώδη ἔκτασιν. Ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ θανασίμου καὶ σκοτεινοῦ ἐχθροῦ ὁ ὁποῖος καίει, ληστεύει καὶ δολοφονεῖ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἀμυνομένων ἀλλ' ἀνοργανώτων καὶ ἀκαθοδηγήτων ὁμάδων τοῦ ὑπαίθρου μὲ συμβιβασμούς. Πῶς νὰ ἀπαντήσῃ ὁ χωρικός μας καὶ πῶς νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς κακούργους, οἱ ὁποῖοι ἐξεκοίλιαζαν ἐγκύους γυναῖκας, ἐκρεούργουν ἱερεῖς, ἐγκρέμιζαν σπίτια, ἔσυραν εἰς τὰ ὄρη ὁμήρους, ἐστρατολόγουν βιαίως παιδιά, διὰ νὰ τὰ μεταβάλλουν εἰς δολοφόνους; Ὑπάρχει περιθώριον δι' αἰσθηματολογίας; Εἰς τὴν δίνην τῆς βιαίας γενικῆς ψυχολογίας, καὶ τὸν ἀναβρασμὸν τῆς μάχης ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν διαπράττονται καὶ λάθη, τὸ

ρεῦμα καὶ ἡ πίεσις τῆς περιστάσεως παρασύρει καὶ ἀθώους, οἱ ὁποῖοι πληρώνουν τὸν φόρον τοῦ ἰδιοτύπου αὐτοῦ πολέμου τὸν ὁποῖον διεξάγει τὸ Ἔθνος.

Πιθανὸν νὰ διεπράχθησαν καὶ λάθη καὶ ἐνδεχομένως ἄσκοποι ἀδικίαι καὶ ἐγκλήματα ἀκόμη. Ἀλλ' εἰς τὴν Λακωνίαν οἱ συμμορῖται δὲν ἐπέτυχαν οὔτε Καρδίτσαν, οὔτε Νάουσαν, οὔτε Καρπενήσι. Καὶ ἴσως τὰ λάθη, ὅσα τυχὸν διεπράχθησαν, νὰ εἶναι συγχωρητέα δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν λόγον. Οἱ εὑρισκόμενοι μακρὰν τῶν κινδύνων καὶ τῶν καπνῶν τῆς μάχης ἀσκοῦμεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς κριτικήν, δίδομεν εὐθηνὰς συμβουλάς, συνιστῶμεν συνταγάς, διαφόρους εὐφυΐας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΓΕΑΣ
Διοικητὴς τοῦ 3ου Λόχου τοῦ τάγματος τῶν Ε.Α.Ο.Κ.
(Ἕδρα Ἅγιος Νικόλαος Λακωνίας)

Ἀναφέρω ἕνα περιστατικόν.

Θόρυβος, συζητήσεις, ἐπικρίσεις, ὕβρεις κατὰ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Ἐπέδραμον ἐναντίον τοῦ Βρονταμᾶ καὶ δὲν ἄφησαν τίποτε ὄρθιον. Ἀπήγαγον καί... δημοκρατικοὺς πολίτας, ἔγινε τοῦτο, ἐκεῖνο. Τί εἶχε γίνει ; Ἰδού :

Ἐθνικαὶ Ἀντ)καὶ Ὁμάδες Κυνηγῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 12 — Ἐν Κροκεαῖς τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1948

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Τ.Σ.Ε.Σ.
Εἰς Σπάρτην

Θέμα: Ἐπιδρομὴ τῆς 19-6-48 εἰς περιοχὴν Γραμμούσης—Βρονταμᾶ.

Εἰς ἐκτέλεσιν προφορικῆς Ὑμῶν Διαταγῆς τὴν 16ην Ἰουνίου 1948 ἐγένετο ἐπιδρομὴ εἰς περιοχὴν Βρονταμᾶ — Γραμμούσης ὑπὸ τῶν Τμημάτων Ε.Α.Ο.Κ. Κροκεῶν καὶ Σκάλας. Κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν ταύτην παρετηρήθησαν τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸ χωρίον Βρονταμᾶ παρευρίσκοντο περὶ τοὺς 15 συμμορῖται, οἵτινες ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ἡμετέρων τμημάτων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν κατευθυνόμενοι πρὸς Πάρνωνα. Εὑρέθη τηλεφωνικὸν δίκτυον Γραμμούσης — Βρονταμᾶ — Γεράκι, τὸ ὁποῖον κατεστράφη παρὰ τῶν ἡμετέρων τμημάτων, συνάμα δὲ καὶ μικρὰ ποσότης πυρομαχικῶν καὶ χειρομβοβίδων. Ἐλήφθησαν

πληροφορίαι ὅτι ἑκάστοτε εἰσέρχονται εἰς Βρονταμᾶ περὶ τοὺς 20 - 30 συμμορῖται.

Ἐγκατάλειψις περιοχῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων τμημάτων τὴν 4ην ἀπογευματινήν.

Τὴν 17ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 10ην μ.μ. διῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου Ταράψης τέσσαρες συμμορῖται ὑπὸ τὸν Δημήτριον Σταματάκον ἢ Κλάραν, λεηλατήσαντες τὸ οἰνοπωλεῖον Κοσμάκου.

Τὴν 18ην ἰδίου ἀνευρέθη παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν ὁδὸν μεταξὺ Κροκεῶν — Ταράψης ὡρολογιακὴ βόμβα, τοποθετηθεῖσα μεταξὺ δύο καλωδίων μήκους 200 μέτρων, ἅτινα εἰς τὸ ἄκρον ἔφερον δύο ἠλεκτρικὰς στήλας. Κατόπιν ἐνεργείας ἡμῶν ἐξερράγη αὕτη.

ΚΩΝΣΤ. ΧΟΥΣΑΚΟΣ
Συν)ρχης Ἱππικοῦ
Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λακωνίας μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1949.

Κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῆς 16 τρέχοντος Βρονταμᾶ — Γραμμούσης συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς: 1) Πιπίτσα Π. Δαράκη ἐτῶν 16 ἐκ τοῦ χωρίου Βρονταμᾶ ἔχουσα ἀδελφὸν ἀντάρτην. 2) Παγῶνα σύζ. Κων. Ξερόδημα ἐτῶν 35 ἐκ Βρονταμᾶ ἔχουσα σύζυγον ἀντάρτην. 3) Ἑλένη σύζ. Γ. Φαρλέκα ἐτῶν 36 ἐκ Βρονταμᾶ ἔχουσα ὁμοίως σύζυγον ἀντάρτην καὶ 4) Σπῦρος Ἠλ. Σαρρῆς ἐτῶν 39 ἐκ Βρονταμᾶ σύνδεσμος καὶ τροφοδότης τῶν ἀνταρτῶν.

Ἅπαντες οἱ συλληφθέντες κρατοῦνται ἐνταῦθα.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ε.Α.Ο.Κ.
Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΓΚΩΝΑΣ

Καὶ ἡ ἀπάντησις:

ΘΕΜΑ: Ἀποστολὴ Κρατουμένων — Ἐπείγουσα
ΠΡΟΣ: Ἀρχηγὸν ΕΑΟΚ — ΤΣΕΣ.)ΑΛ 5582)11)Α2
ΚΟΙΝ.: Γραφ. Δ)τοῦ Ἐπιτελ. Α2 — ΣΤΓ 909 τῇ 21.6.48

Σχετικὴ ὑπ' ἀριθ. 12)19-6-48 ἀναφορὰ ὑμῶν.

1. Τοὺς συλληφθέντας εἰς Βρονταμᾶ, κατὰ ἐπιδρομὴν τῶν τμημάτων σας τὴν 16ην τρέχοντος, συγγενεῖς καὶ τροφοδότας συμμοριτῶν ἀποστείλατε ἡμῖν ἵνα παραπέμψωμεν τούτους εἰς Ἐπιτροπὴν Δημοσίας Ἀσφαλείας

πρὸς ἐκτόπισιν ἢ Στρατοδικεῖον, ἀναλόγως τῶν στοιχείων ἅτινα ἐπιβαρύνουσιν ἕνα ἕκαστον τούτων.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ ΤΣΕΣ
ΝΙΚ. ΠΕΤΣΙΛΑΣ
Ἀντ)ρχης Πεζικοῦ

Πολεμικαὶ ἀποστολαὶ δὲν ἐκτελοῦνται μὲ λευκὰ χειρόκτια, καὶ μάλιστα ὅταν ἐχθροὶ εἶναι οἱ κομμουνισταί. Οἱ Ε.Α.Ο.Κ. ἐκτελοῦντες ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτοὺς διαταγὴν καὶ ἐνεργοῦντες ὡς θὰ ἐνήργει τὸ οἱονδήποτε στρατιωτικὸν τμῆμα ἢ ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς ὑβρίζονται, συκοφαντοῦνται. Ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπουν τὸν ἀγῶνα, δὲν ἀποκαρδιοῦνται. Γνωρίζουν ὅτι ἡ συκοφαντία καὶ ἡ διαστροφὴ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν γεγονότων εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ὅπλα τῶν ἐρυθρῶν σφαγέων καὶ ἐνῶ μάχονται φροντίζουν νὰ ἐνεργοῦν πάντοτε ἐντὸς τῶν νόμων, γραπτῶν καὶ ἀγράφων, καὶ τῆς ἠθικῆς.

Αἱ διαταγαὶ τοῦ ἀρχηγείου τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἶναι ρηταί. Ὁρίζουν ἐπακριβῶς ὅτι :

« 1) Πᾶς στρατιώτης τῶν Ε.Α.Ο.Κ. πρέπει νὰ ἔχῃ πιστέψει ἀπολύτως ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἔθνος καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν οὐδεμία ἐνέργεια κακομεταχειρίσεως τῶν πολιτῶν κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις διότι τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ ἀντιπατριωτικὰς συνεπείας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγομεν.

2) Ὁ στρατιώτης τῶν Ε.Α.Ο.Κ. δέον νὰ γνωρίζῃ καὶ γνωρίζει ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα στηριζόμενον εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν ἀπάτην μεταχειρίζεται σατανικῶς ὁτὲ μὲν τὸν τρόμον καὶ τὸ ἔγκλημα, ὁτὲ δὲ τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην πρὸς παραπλάνησιν καὶ ἐξαπάτησιν τῶν ἀφελῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς μας σχηματίζουν τὴν πολιτικὴν ἰδεολογίαν των.

Κατόπιν τούτων παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικὴν θεωρίαν οἱ Διοικηταὶ τῶν τμημάτων ἀναπτύξουν εἰς τοὺς στρατιώτας: ὅτι πᾶσα αὐτόβουλος ἐνέργεια καὶ κακὴ μεταχείρισις τῶν πολιτῶν ἀποβαίνει ὀλεθρία εἰς τὸν ἀγῶνα μας καὶ ὅτι οὐδεὶς στρατιώτης θὰ πράττῃ ἢ ἐνεργῇ τι ἄνευ διαταγῆς τοῦ ὑπευθύνου Διοικητοῦ του ».

Εἰς μίαν ἄλλην διαταγὴν πρὸς τὰ τμήματά του ὁ ἀρχηγὸς τῶν ΕΑΟΚ γράφει :

Συμμαχηταί

Κατόπιν τόσων ἀγώνων θυσιῶν καὶ στερήσεων, μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν Ἐθνικήν σας πίστιν, δημιουργήσατε ἕνα τεράστιον Ἐθνικὸν ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ἔθνος καὶ ὁ Λακωνικὸς Λαὸς σᾶς εὐγνωμονεῖ. Σὲ σᾶς ὀφεί-

λεται ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις εἰς τὰς ἐπαρχίας Γυθείου, Οἰτύλου καὶ μεγάλου μέρους τῆς Λακεδαίμονος.

Μερικὰ ὅμως ἔκτροπα, γενόμενα παρὰ στρατιωτῶν μας, στιγματίζουν καὶ κηλιδώνουν τὸν ὡραῖον καὶ πατριωτικὸν ἀγῶνα μας καὶ μὲ τὰ ἔκτροπα αὐτὰ δίδομεν ὅπλα εἰς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ εἰς ἄλλους ἐνεδρεύοντας ἐχθρούς μας νὰ μᾶς πολεμοῦν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΟΥΡΕΤΖΗΣ

Διοικητὴς τοῦ 4 λόχου (τοῦ ἑτέρου τῆς Διλοχίας Ι. Παυλάκου) τοῦ τάγματος τῶν Ε.Α.Ο.Κ.
("Εδρα Σκάλα Λακωνίας)

Κατόπιν τούτων καὶ ἐπειδὴ δίδομεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν μεγαλυτέραν μάχην διὰ τὴν τυπικὴν ἀναγνώρισίν μας, ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, σᾶς παρακαλῶ ὅπως δώσετε αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς στρατιώτας σας νὰ σέβωνται τὴν ζωήν, τὴν περιουσίαν, καὶ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ἰδίως δὲ ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σας ὅπως εἰς τὸ μέλλον οὐδεμία ἐκτέλεσις οἱουδήποτε πολίτου γίνῃ, διότι τοῦτο εἶναι ἐναντίον τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγομεν. Ἐπιθυμία καὶ συμφέρον μας εἶναι νὰ ἐπικρατήσῃ ἰδεώδης τάξις καὶ ἀσφάλεια.

Γύθειον τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1947

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ἀρχηγὸς ΚΥΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΓΚΩΝΑΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις, ἐκτιμᾷ ἰδιαιτέρως τὸ ἔργον, τὴν προσπάθειαν καὶ τὰς προθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Καὶ τὸν ἐνισχύει καὶ τὸν συγχαίρει. Τὸ κείμενον τῆς κατωτέρω διαταγῆς εἶναι χαρακτηριστικόν:

Τ.Σ.Ε.Σ.]Ε.Π. 1727]211]ΙΙ]Α1Μ.
Σ.Τ.Γ. 909γ τῇ 13—6—48
Θέμα: Συμπεριφορά.

Πρὸς Ἀρχηγὸν Ἐθνικῶν Ὁμάδων κ. Κυρ. Κυριακόγκωναν

1. Ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΠ. 7]11]6]48 διαταγῆς ὑμῶν, πρὸς τοὺς ὁμαδάρχας τῆς Ε.Α.Ο.Κ., κοινοποιηθείσης ἡμῖν. Ἐκφράζομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν ἄκραν ἱκανοποίησίν μας διὰ τὸ περιεχόμενον ταύτης.

2. Τὸ πολύτιμον ἐθνικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχουσι ἀναλάβει αἱ ὑφ' ἡμᾶς

ἐθνικαὶ ὁμάδες ἐν τῷ Νομῷ Λακωνίας δύναται νὰ ἀχθῇ συντόμως εἰς αἴσιον καὶ νικηφόρον πέρας μόνον ὅταν τοιαῦται ὑγιεῖς ἀντιλήψεις καὶ σκέψεις διαπνέουν τὴν ἡγεσίαν τῶν ὁμάδων.

3. Καταβάλλατε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἐμπνεύσητε τὴν πειθαρχίαν εἰς τοὺς ἄνδρας σας, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν παντὸς πολίτου, ἰδιαίτατα δὲ ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ἐθνικόφρων. Κύριος σκοπὸς τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων εἶναι ἡ συμπαράστασις καὶ βοήθεια τοῦ ἐννόμου Κράτους εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγει κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ ἡ προστασία αὐτοῦ ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν καὶ διαλυτικὴν μανίαν τοῦ ἀναρχικοῦ. Ὀφείλει ὅθεν πᾶς ἔνοπλος ἐθνικόφρων νὰ στηρίξῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ νόμου, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

4. Ὅταν τοιαῦται ἀρχαί, οἷαι αἱ διατυπούμεναι ἐν τῇ ἄνω διαταγῇ

Οἱ πρῶτοι συνεργάται τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. λοχαγοῦ Π. Κατσαρέα: Καθήμενοι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ἀντώνιος Μπαλιτσάρης, δικηγόρος ἐν Γυθείῳ, Κυρ. Κυριακόγκωνας, ἰατρός, ὁ διαδεχθεὶς εἰς τὴν ἀρχηγίαν τὸν Π. Κατσαρέαν, καὶ Γεώργιος Ζαφειράκος, δικηγόρος ἐν Γυθείῳ. Ὄρθιοι: Ἰωάννης Γερακάρης, Ἰωάννης Σαμπατακάκης, μόνιμος λοχαγός, Σταῦρος Γερακάρης καὶ Κων. Λυμπέρης, Φαρμακοποιὸς ἐν Γυθείῳ.

ὑμῶν, διαπνέουσι τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ νίκη θὰ στέψῃ συντόμως τὸν δίκαιον, ἱερὸν καὶ ὡραῖον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ διὰ τὸν ὁποῖον σκληρῶς ἀγωνιζόμεθα πάντες.

5. Τῆς παρούσης μου νὰ λάβωσι γνῶσιν πάντες οἱ ὑφ' ὑμᾶς ἐν συγκεντρώσει, εἰς ἣν νὰ ἀναλυθῇ τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ σημασία της.

Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Τ.Σ.Ε.Σ.
ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
Συν)ρχης Ἱππικοῦ

Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἐκτιμᾷ ἐπίσης τοὺς ἀγῶνας τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Τοὺς ἐφοδιάζει μὲ πυρομαχικά. Ἡ κατωτέρω διαταγὴ εἶνε ἀπόδειξις:

ΓΕΣ|ΑΡ. Φ.4017[17Β]ΑΠ. 7229|Α1|ΙΙ
Θέμα: Χορήγησις Πυρ)κῶν ΒΣΤ 902]22-4-48

Πρός: Τ.Σ. Σπάρτης Κοιν,: Α1]ΙΙΙ

1. Τὰ πυρομαχικὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1634 Διατακτικῆς προορίζονται διὰ τὸ Τάγμα Κυνηγῶν Πάρνωνος (Κυριακόγκωνα).

2. Ταῦτα παρεδόθησαν εἰς τὸν Ἀντισμήναρχον Κουτρᾶκον, ὅστις θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν προώθησιν.

3. Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι ἕτερα Γερμανικὰ ἢ Ἰταλικὰ φυσίγγια δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Δ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ
Ἀντ)ρχης

Καὶ αἱ Ε.Α.Ο.Κ. συνεχίζουν προσφέρουσαι τὰς Ἐθνικὰς ὑπηρεσίας των, μάχονται, χωρὶς διακοπήν. Ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λακωνίας τοὺς ἐνισχύει ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς: Αἱ διαταγαὶ διὰ τὴν ἀνακούφισίν των διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην καθὼς καὶ τὰ συγχαρητήρια:

Θέμα: Χορήγησις ὑλικῶν
Πρὸς Διαχείρισιν 19ου Τ.Ε. Τ.Σ.Ε.Σ. 3975]204]Γ3
ΚΟΙΝ. Ε.Α.Ο.Κ. Σ.Τ.Γ. 909γ τῇ 6-7-48
Γραφεῖον. Δ)τοῦ — Ἐπιτελ. Γ 3

Λόγω φθορᾶς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑποδήσεως ἀνδρῶν τῶν τμημάτων Ε.Α.Ο.Κ. ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ΤΑΫΓΕΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΟΣ χορηγήσατε εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ σας διὰ τὰ Μ.Α.Υ. προοριζομένων εἰδῶν τὰ κάτωθι:

1) Ἑκατὸν (100) ζεύγη ἀρβυλλῶν.
2) Ὀγδοήκοντα (80) θερινὰς περισκελίδας.

ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
Συν)ρχης Διοικητὴς

Θέμα: Δρᾶσις 1ου Τ.Ε.Α.Λ.

Κοινοποιῶ κατωτέρω σῆμα τοῦ Δ)τοῦ τῆς Γ' Μ.Κ. Ταγματάρχου ΓΙΑΝ-

ΝΑΡΗ ἐν ᾧ ἐξαίρεται ἡ ἀξιέπαινος δρᾶσις τοῦ 2ου Λόχου Τ.Ε.Α.Λ. κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν Πάρνωνος.

Ὁ Ἐπιτελάρχης Τ.Σ.Ε.Σ.
ΠΕΤΣΙΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἀντ)ρχης Πεζικοῦ

Παρακαλῶ διαβιβάσατε λόχον Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Λακωνίας (Ε.Α.Ο.Κ.) συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίας ἀξ)κῶν καὶ ὁπλιτῶν Μοίρας διότι κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν Πάρνωνος διὰ ταχυτάτης νυκτερινῆς κινήσεως ἐν μέσῳ δασώδους καὶ διακεκομμένου ἐδάφους καὶ παρὰ προηγουμένην ἐξαντλητικὴν πορείαν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ 77 ΛΟΚ ἐφωδίασαν Μοίραν μὲ πυρομαχικά, ὧν εἶχε ἀπόλυτον ἀνάγκην. Ἐπέδειξεν οὕτω ὅτι διαπνέεται ἀπὸ ἀνώτερα αἰσθήματα συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Ταγ)ρχης ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

Τ.Σ.Ε.Σ. 2247]213]Β1
Σ.Τ.Γ. 924]12 - 10 - 48

ΠΟΥΛΙΚΟΣ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ
Ἔφεδρος ὑπολοχαγός, ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν πλησίον τῶν Ε.Α.Ο.Κ., ὡς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ Τάγματος (1ον Τ.Ε.Α.Δ.).

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. Π. 2136]213]Β1 ἀπὸ 16-1-48 ἡμετέρας ἀναφορᾶς ὑπεβλήθη εἰς Α.Σ.Δ.Π. 1Β πρότασις ἀπονομῆς τοῦ μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ 1ου Λόχου ὑμῶν Ἰωάννην Παυλάκον καὶ Γεωργίαν Κουτσοβασίλη διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ συμμορίτου Τούντα.

Ὁ Δ)τὴς Τ.Σ.Ε.Σ.
ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
Συν)ρχης Ἱππικοῦ

Ἡμερησία Διαταγὴ Τ.Σ.Ε.Τ.Π. Σπάρτης τῆς 2ας Ἰαν. 1949

1. Πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τοῦ 3ου Λόχου 74ου Ε.Τ.Π. καὶ τοῦ 4ου Λόχου Δ. ΤΕΑΛ Δαφνίου (Κυριακόγκωνα) ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου, διότι κατὰ τὴν ἐναντίον τῆς βάσεως Γερακίου ἐπίθεσιν συμμοριτῶν τὴν 29ην Δ)βρίου 1948 ἐπέδειξαν ὁρμητικὴν ἐπιθετικότη-

τα, ἀνδρείαν καὶ ἡρωϊσμὸν ἀντεπιτεθέντες κατὰ τῶν συμμοριτῶν μὲ συντριπτικὰ δι᾿ αὐτοὺς ἀποτελέσματα. Τὰ τμήματα ταῦτα διαπνεόμενα ἀπὸ ὑψηλὸν πατριωτικὸν φρόνημα εἶναι ἄξια τιμῆς.

2. Ὡσαύτως ἐκφράζω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια πρὸς τοὺς Λόχους Δ.Τ.Ε.Α.Λ. Κροκεῶν καὶ Σκάλας, οἱ ὁποῖοι τεθέντες εἰς ἄμεσον κίνησιν ἤχθησαν εἰς ἀποτελεσματικὴν ἐνίσχυσιν τῆς βάσεως Γερακίου, ὡς καὶ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Λιμοιρίας Χειρουργείου ἔφ. ὑπίατρον Γαζελόπουλον Κων)νον, ὅστις ἐπικεφαλῆς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Συνεργείου καὶ μὲ ἐλάχιστα μέτρα ἀσφαλείας ἔσπευσεν εἰς Γεράκι καὶ ἐπέτυχε τὴν ταχίστην διακομιδὴν τῶν τραυματιῶν εἰς Σπάρτην.

Ὁ Διοικητὴς Τ.Σ.Ε.Τ.Π. Σπάρτης
ΧΟΥΣΑΚΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
Συν)ρχης Ἱππικοῦ

Καὶ ἡ πλήρης ἀναγνώρισις συντελεῖται. Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς τοῦ λοχαγοῦ καὶ εἰς τοὺς ὁμαδάρχας του ἄλλοι στρα-

Ὁ στρατηγὸς Κιτριλάκης ἐπιθεωρῶν διμοιρίαν τοῦ λόχου τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Δαφνίου (Στ. Γούδη) εἰς Σπάρτην. Τὸ πρόσωπον τοῦ στρατηγοῦ, ἐνῷ συνομιλεῖ μὲ τὸν διμοιρίτην Γ. Τσατσούλην, προδίδει τὴν ἱκανοποιητικήν του ἐντύπωσιν.

τιωτικοί βαθμοί, ἀναλόγως. Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς εὐγνωμονεῖ καὶ ἀμείβει:

Θ έ μ α : Ἀπονομὴ βαθμοῦ ἀξ)κοῦ Κ ο ι ν ὸ ν ΑΣΠΚ. ΙΙ 84175]ΑΙ]Α
Π ρ ό ς : Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Λακωνίας ΣΤΓ 924 τῇ 20-11-48

1) Διὰ τοῦ ἀπὸ 10-9-48 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 261 Φ.Ε.Κ. τῆς 22-10-48 (τεῦχος Γ') καὶ κοινοποιηθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Φ.151511] 721 (5.11.48) Δ)γῆς ΓΘΔΘΣ]Δ1]11]5 ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ ἐφέδρου Λοχαγοῦ Πεζικοῦ εἰς τὸν ὁπλίτην Κυριακόγκωναν Κυριάκον τοῦ Παναγ. 109]25174]1934.

2) Ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ ἐφ. ἀνθ)στοῦ Πεζικοῦ εἰς τοὺς κάτωθι ὑπηρετοῦντας ἐφέδρους ὁπλίτας.

α) Κουρετζῆν .Κυριάκον τοῦ Θεοδώρου 109]22967]1939.
β) Μπρεττᾶκον Νικόλαον τοῦ Πέτρου 109]27124]1938.
γ) Τσατσούλην Γεώργιον τοῦ Νικολάου 109]26868]1937.
δ) Σταθᾶκον Εὐστάθιον τοῦ Παναγιώτου 109]625]1927.
ε) Μανδαλᾶν Λεωνίδαν τοῦ Γεωργίου 109]2703]1927.
στ) Ταβουλάρην Δημήτριον τοῦ Βασιλείου 109]25181]1934.

3) Τὸ τάγμα Ἐθνοφυλακῆς ἀμύνης Λακωνίας νὰ ὑποβάλῃ τούτους εἰς τὴν κεκανονισμένην ὁρκωμοσίαν καὶ ν' ἀποστείλῃ ἀντίγραφον ὁρκωμοσίας τούτων εἰς 109 Στρατολογικὸν Γραφεῖον καὶ ἡμῖν.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
Τὸ Α1]Α Γραφεῖον

ΤΣΙΓΓΟΥΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Ὑποστρ)γος Διοικητὴς

Ἡ ἠθικὴ δύναμις τῶν Ε.Α.Ο.Κ., τῶν «Ἀετῶν τῆς Μάνης», κατίσχυσε τῆς συκοφαντίας. Ὁ διπλοῦς ἀγὼν των ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν καὶ τῆς «συνοδοιπορίας» ἀνεγνωρίσθη. Ὁ στρατηγὸς Θ. Πετζόπουλος, ἀναλαμβάνων τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1949, ἀπὸ τὸ ἄγος τοῦ συμμοριτισμοῦ, εἰς μίαν διαταγήν του γράφει περὶ τῶν Ε.Α.Ο.Κ., τοῦ Δ.Τ.Ε.Α.Δ. :

« Ἔνια ἐκ τῶν ταγμάτων τούτων, ἰδίᾳ τῆς Λακωνίας, εἶναι λίαν ἀξιόμαχα καὶ θὰ εἶναι οὐσιώδης ἡ ἔλλειψις τῆς ἐπικοινωνίας τούτου μετὰ τῶν κινουμένων ταγμάτων κρούσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δι' ἄμεσον ἐκμετάλλευσιν, εἴτε πληροφοριῶν εἴτε ἐπεμβάσεώς των ἐν τῷ ἀγῶνι.

Κατόπιν τῶν ἄνω παρακαλοῦμεν ὅπως διατεθῶσι (4) τέσσαρες ἀσύρματοι Νο 22 εἰς Λόχον Διαβιβάσεων ΑΣΔΠ, πρὸς κάλυψιν τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε ἀναγκῶν τῶν Δημοσυντηρήτων ταγμάτων.

Ὁ ἐφοδιασμὸς ἐπείγει.

ΠΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ
Ὑποστρ)γος Δ)τὴς

Πράγματι ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. τοῦ 1 Δ.Τ.Ε.Α.Δ. μὲ ἀσυρμά-

τους ἦτο ἐπεῖγον ζήτημα. Ἐκάλυπτον περιοχὴν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Ε.Σ. διὰ τῆς κατωτέρω διαταγῆς:

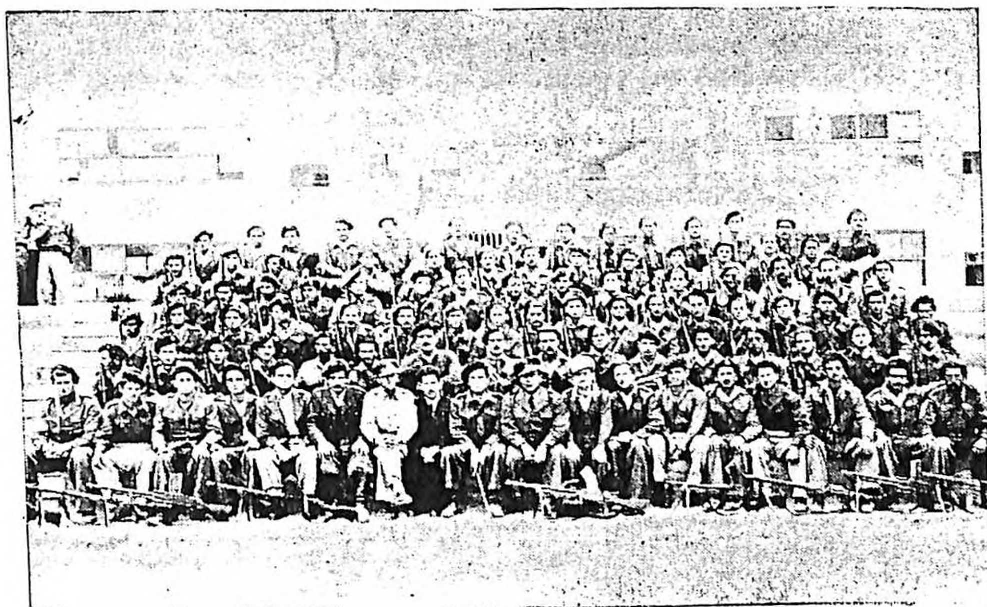
Θ έ μ α : Ὀργάνωσις Ε.Α.Ο.Κ. — Τ.Σ.Ε.Σ.]Ε.Π. 6037]106]ΙΙ]ΑΙ
Π ρ ό ς : Ε Α.Ο.Κ. — Σ.Τ.Γ. 909γ τῇ 9.7.48
Κ ο ι ν. : Γραφ. Δ)τοῦ Ἐπιτελ. ΑΙ

Τὴν ὀργάνωσιν καὶ διάταξιν τῶν ἐν τῇ ζώνῃ εὐθύνης τοῦ Τ.Σ.Ε.Σ. τμημάτων Ε.Α.Ο.Κ. καθορίζω ὡς κάτωθι:

α) 1ος Λόχος. Ἕδρα ΔΑΦΝΙ. Διοικητής: Γούδης Σταμάτιος. Δύναμις .... (Διμοιρίαι 3).

β) 2ος Λόχος: Ἕδρα ΚΡΟΚΕΑΙ. Διοικητής: Παυλᾶκος Ἰωάννης. Δύναμις: .... (Διμοιρίαι 4).

γ) 3ος Λόχος. Ἕδρα ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ. Διοικητής: Μπογέας Βα-

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἑνὸς Λόχου τοῦ συγκροτηθέντος 1ου Δ.Τ.Ε.Α.Λ. (ἐκ τῶν Ε.Α.Ο.Κ.), ἔχοντες εἰς τὸ μέσον τὸν Διοικητὴν τοῦ Τάγματος καὶ Ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἔφεδρον λοχαγὸν κ. Κυριᾶκον Κυριακόγκωναν. Δεξιά του διακρίνονται ὁ ἐν τιμητικῇ διαθεσιμότητι Λοχαγὸς κ. Ι. Σαμπατακάκης, ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» Σπάρτης Κ. Νικολῆς, ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Καλλ. Σταθᾶκος, ἀριστερά του δὲ ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Πουλῖκος Πουλικᾶκος.

σίλειος. Δύναμις : ...... (Διμοιρίαι 5, ἐξ ὧν μία εἰς Γύθειον).

δ) 4ος Λόχος : Ἕδρα ΣΚΑΛΑ. Διοικητής : Κουρεντζῆς Κυριᾶκος. Δύναμις : .... (Διμοιρίαι 3),

ε) 5ος Λόχος (Διλοχία). Ἕδρα ΣΕΛΙΝΙΤΣΑ. Διοικητής : Γερακάρης Σταῦρος. Δύναμις : .... (Διμοιρίαι 7).

στ) Διοικητὴς Τάγματος Ε.Α.Ο.Κ. : Κυριακόγκωνας Κυριᾶκος.

ζ) Ἐπιτελὴς Τάγματος : Μπαλιτσάρης Ἀντώνιος.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Τὸ ΑΙ Γραφεῖον
ΤΖΑΜΠΑΟΣ ΠΑΝΑΓ.
Ἔφ. Ὑπίλαρχος

Ὁ Ἐπιτελάρχης Τ.Σ.Ε.Σ.
ΝΙΚ. Ι. ΠΕΤΣΙΛΑΣ
Ἀντ)ρχης Πεζικοῦ

Ὁ πόλεμος συνεχίζεται καὶ διὰ λόγους στρατιωτικούς, παραλείπομεν ἐκ τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς τοὺς ἀριθμοὺς δυνάμεως τῶν τμημάτων τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Μένει, λοιπόν, εἰς τὸν ἀναγνώστην ἀμφιβολία ὅτι αἱ Ε.Α.Ο.Κ. δὲν ἀποτελοῦν ἐθνικὰ τμήματα Στρατοῦ τακτικοῦ; Εἰς τὰ ἐν συνεχείᾳ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἐκτίθεται ἡ ἱστορία τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ὑπάρχουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα καθιστῶντα ἀκλόνητον τὴν γενικήν μας αὐτὴν ἐντύπωσιν.

ΜΕΡΟΣ Β'

Ε. Α. Ο. Κ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ

Ἡ ἀπελευθέρωσις, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944, εὗρε τὴν Πελοπόννησον εἰς κατάστασιν πλήρους συγχύσεως. Οἱ κομμουνισταὶ ἤρχισαν εὐθὺς ἀμέσως νὰ ἀνασυγκροτοῦν τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Πολιτικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας Ε.Α.Μ., Ε.Π.Ο.Ν., Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τρομοκρατίαν τῆς δεξιᾶς διὰ σειρᾶς ἐκτελέσεων ἀθώων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1946 εἰς τὴν Λακωνίαν εἶχον ἐκτελεσθεῖ περὶ τοὺς ἑξήκοντα δύο (62) ἐθνικόφρονες πολῖται, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικοφρόνων Λακωνίας Γρηγόριος Κοντοβουνήσιος μετὰ τοῦ ἑξαετοῦς υἱοῦ του, ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ὁποίου οἱ συμμορῖται ἐχάραξαν μὲ μαχαῖρι τὸ γράμμα Χ.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ τοῦ συνεχοῦς κινδύνου, οἱ ἐθνικόφρονες τῆς Ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ εἶτα τοῦ Γυθείου ἤρχισαν συγκροτοῦντες ἐνόπλους μικροομάδας, αἵτινες ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ Ἐθνοφυλακὴν ἀντιμετώπιζαν τὰς κομμουνιστικὰς συμμορίας. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ὅμως τῆς Ἐθνοφυλακῆς οἱ συμμορῖται ἐλυμαίνοντο τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τῆς Λακωνίας ἐγκατασταθέντες ὁριστικῶς εἰς Ταΰγετον καὶ Πάρνωνα.

Εἰς τὰς Ἀθήνας, οἱ κομμουνισταὶ διαμαρτύρονται, γράφουν, προσφεύγουν εἰς τὰ δικαστήρια ὅτι εἰς τὴν Λακωνίαν ἡ «δεξιὰ» ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Πάνον Κατσαρέαν, ἀσκεῖ τρομοκρατίαν. Ἡ περίφημος «πολιτικὴ τοῦ κατευνασμοῦ» συνοδοιπορεῖ. Ἔρχεται στιγμή, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1947, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐν Ἀθήναις Λάκωνες ἐκδίδουν προκηρύξεις «συμφιλιώσεως» τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων μὲ τοὺς συμμορίτας, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς... ἀθῶοι «δημοκρατικοὶ πολῖται». Ἡ θρασύτης τῶν ἐρυθρῶν ἔχει ὑπερβεῖ κάθε ὅριον. Ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς Σπάρτης, τὴν νύκτα τῆς 13ης πρὸς τὴν 14ην Φεβρουαρίου τοῦ 1947 καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἕνας δικηγόρος, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ΟΗΕ, τὴν ὁποίαν δημοσιεύουν τὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα κα-

ταγγέλλει ὅτι ἕνας «δημοκρατικός», ὁ Λεωνίδας Κωνστανταράκος κρύβεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1945 στὸ χωριό του ἐξ αἰτίας τῆς τρομοκρατίας καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἐμφανίστηκε ἔνοπλος οὔτε προέβη εἰς τρομοκρατικὲς ἐνέργειες, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ δίωξίς του.

Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Λακωνίας συνταγματάρχης Κ. Χουσᾶκος, ὁ ταξίαρχος Σ. Σακελλαρόπουλος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Κυρ. Κυριακόγκωνας συνομιλοῦντες μετὰ ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων.

Τὸ δῆθεν θῦμα αὐτὸ τῆς τρομοκρατίας τῶν «Χιτῶν», ἔτσι ὠνόμαζαν οἱ κομμουνισταὶ ὅσους δεξιοὺς εἶχον λάβει τὰ ὅπλα διὰ νὰ προστατεύσουν ἑαυτούς, μετὰ τὴν Βάρκιζαν εἶχεν ἐκτελέσει : 1) Τὸν μαθητὴν Γυμνασίου Β. Σταθάκην, 2) τὸν κτηματίαν Καλαντώνην, 3) τοὺς ἐργάτας Φιλ. Τσαλαφατῖνον καὶ Ν. Δρίβαν, 4) ἀρχηγὸς συμμορίας μετὰ τοῦ φονευθέντος τέρατος Γεωργούλη κατέσφαξε τὸν Γρηγ. Κοντοβουνήσιον καὶ τὸ ἑξαετὲς τέκνον του, 5) ἀρχηγὸς συμμορίας ἐδολοφόνησεν εἰς τὴν Τάραψαν (δημόσιος δρόμος Σπάρτης — Γυθείου) τοὺς α) Χρῆστον Κοτεᾶκον, β) Κυριακᾶκον Δημήτριον, γ) Κουρουνᾶκον, δ) Ἀγγελᾶκον Βασίλ., ε) Πατριανᾶκον Ἰωάννην, στ) Χρῆστον Μαυρῆν καὶ ζ) Ζγουρτζῆν. 6) Ἐπετέθη καὶ ᾐχμαλώτισε τὸ περιοδεῦον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον τὸν Αὔγουστον τοῦ 1946, τὸ ὁποῖον ἠλευθέρωσαν διὰ κεραυνοβόλου ἐνεργείας οἱ ἄνδρες τοῦ Μπρατίτσα, τραυματίσαντες τὸν Κωνσταντаρᾶκον κατὰ τὴν ἄνανδρον φυγήν του, 7) ἀπήγαγε τὸν χρυσοχόον Ζαχ. Μιχαλᾶκον τὸν ὁποῖον καὶ ἐξετέλεσε ἀφοῦ πρότερον τοῦ ἀφήρεσε ὅλον του τὸ ἐμπόρευμα.

Ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας εἶχε δώσει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐλαχίστους Ἐλασίτας Λάκωνας νὰ διατηρήσουν σχεδὸν ἀνεπάφους εἰς Πάρνωνα

καὶ Ταΰγετον τὰς πολεμικάς των ἀποθήκας. Οἱ πυρῆνες τῆς ἀνασυγκροτήσεως ὑφίσταντο ὑπὸ τὸν τύπον τῶν διωκομένων δημοκρατικῶν πολιτῶν καὶ συνεχῶς κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον καὶ ξένην βραδεῖαν, ἀλλὰ σταθερὰν καθοδήγησιν, μὲ σατανικὸν παραπλανητικὸν σύστημα ηὔξησαν τοὺς ἐνόπλους συμμορίτας, ἐκμεταλλευόμενοι κάθε εὐκαιρίαν. Εἰς τὴν πύκνωσιν τῶν τάξεων τῶν συμμοριτῶν σημαντικῶς συνετέλεσαν τὰ διάφορα μέτρα ἐπιεικείας καὶ κυρίως τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως Σοφούλη, τῆς ἀποσυμφορήσεως.

Γυναῖκες τῆς Μάνης θρηνοῦν ἐπὶ τοῦ τάφου τρυεἰς τὸ Νεκροταφεῖον Γυθείου τὸν δολοφονηθέντα ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ συμμοριτῶν, ἱδρυτὴν καὶ πρῶτον ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. λοχαγὸν Πᾶνον Κατσαρέαν.

Ἐναντίον τῆς ἐπικινδύνου αὐτῆς καταστάσεως ἀντετάχθη ὁ λοχαγὸς Πάνος Κατσαρέας, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1945 καὶ ἔκτοτε ἤρχισε συστηματικὸς ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν συμμοριτῶν εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τοῦ Πάρνωνος καὶ τοῦ Ταϋγέτου.

Ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ Γυθείου Κ. Λυμπέρης, περιγράφει εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς ἐφημερίδα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1947 τὴν οὕτως δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν:

«Παντοῦ σ' ὅλη τὴ Λακωνία ὁ Βραχνᾶς τῶν καπεταναίων πίεζε τοὺς πάντας καὶ παρέλυε κάθε ὄρεξη γιὰ δουλειά, κάθε προσπάθεια γιὰ δημιουργικὴ δράση. Πρὸ ἕξη μηνῶν, σ' ὅλη τὴ Λακωνία, τὸ Κουκουὲ εἶχε τὶς ἑστίες του. Εἶχε τὶς Ἐαμικὲς βάσεις ἀπ' ὅπου ὅταν χρειαζότανε — ὅπως τώρα — ξεπηδοῦσαν οἱ ἐαμικοὶ λόχοι ἀφήνοντας πίσω τους τοὺς ἐφεδρικούς, τὴν Ε.Π.

Ο.Ν καὶ τὸ «μαζικὸ» κίνημα.

Στὸ Ἀσῆμι καὶ μέσα στὰ Λεβέτσοβα, τὸ κτῆνος τῆς Βουλγάρικης προπαγάνδας, ὁ ἐλεεινὸς ἐκεῖνος Γεωργούλης ἔλυνε καὶ ἔδενε. Ἕνα χιλιόμετρο ἔξω ἀπ' τὰ Λεβέτσοβα σκότωνε τὸν πατριώτη Κοντοβουνήσιο, ξάπλωνε πάνω του σφαχτὸ τὸ μικρό του ἀγόρι στὶς τρυφερὲς τοῦ ὁποίου σάρκες σχεδίαζε μὲ τὸ κομιτατζήδικο μαχαῖρι του ἕνα Χ. Μέσα στὴ Σπάρτη δὲν τολμοῦσε κανεὶς νὰ εἰπῆ οὔτε τὄνομά του.

Ἀπὸ τὴν κηδείαν τοῦ λοχαγοῦ Π. Κατσαρέα εἰς Γύθειον. Μαθήτριαι τῶν σχολείων μὲ ἄνθη ἐντὸς μικρῶν κανίστρων διὰ νὰ ράνουν τὸν τάφον του.

Λίγα μέτρα ἔξω ἀπὸ τὸ Γύθειο ὀργίαζε ὁ καπετὰν Πετροπουλάκης.

Στὴ Μάνη ὁ Πέτρουλας κατέλυε τὰ πάντα καὶ ἀπειλοῦσε τὸ σύμπαν. Ὁ Τζουμᾶκος κατέφθασε ἀπ' τὴν Ἀθήνα μὲ ἐντολὴ τοῦ Κόμματος γιὰ ἐπιστράτευση.

Στὸ Λάγιο ὁ Τραγιᾶς (Λ. Κωνσταντάρακος) ἔμπαινε μὲ τἄρματα στὴν ἐκκλησιὰ καὶ ἔπαιρνε «ἀντίδωρο ἀπ' τοῦ παπᾶ τὸ χέρι».

Στὴν Ἀράχωβα καὶ σ' ὅλο τὸ Πάρνωνα ὁ Λάτσης ἤτανε ἀφέντης καὶ ὁ Πρεκεζὲς τύραννος.

Ἔναντι αὐτῶν ὠρθώθη ὁ Π. Κατσαρέας μὲ δεκαοκτώ, εἰς τὴν ἀρχὴ ἄνδρας.»

Καὶ συνεχίζει ὁ Κ. Λυμπέρης :

«Ἀνέβηκεν, (ὁ Κατσαρέας) στὴν Ἄρνα, ἀποφασισμένος νὰ μὴν ἀφήση τὸν Ξυδέα, τὸν Πέτρουλα, τὸν Σφακιανό, τὸν Λάτση, τὸν Πετροπουλάκη, τὸν Τζουμᾶκο, τὸ Καβαλλιεράκη, τὸν Κανελλόπουλο, τὸν Πρεκεζέ, τὸν Ἀτζακλῆ τὸν Κονταλώνη καὶ ὅλο τὸ Βουλγάρικο σκυλολόϊ, νὰ γίνουν κυρίαρχοι τῆς Πελοποννήσου.

Ἦταν ἀποφασισμένος ν' ἀφήση στὸν Ταΰγετο, τὰ κόκκαλά του, παρὰ νὰ ἰδῆ τὴ Λακωνία σκλάβα τῶν θηρίων τῆς ἑαμικῆς ζούγκλας. Πέταξε γαλόνια, μέλλον, ἥσυχη ζωὴ καὶ ξεκούραστη καὶ μαζεύοντας δέκα ὀκτὼ «Χάνσες» καὶ κάποιο πολυβόλο, πῆρε κοντά του τὸν Γερακάρη, τὸν Παυλάκο, τὸν Σπυρούλια, τὸν Μπογέα, τὸν Μπαθρέλο, ἀνέβηκε στὸν Ταΰγετο κάρφωσε τὴ Σημαία τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἄρνα καὶ ἄρχισε τὸ γενικὸ ξεκαθάρι-

σμα».'Εκδικοῦνται τὰ πρῶτα τέσσαρα θύματα τῆς μεταδεκεμβριανῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τοῦ Κ. Κ. εἰς τὴνΛακωνίαν,τοὺς Γρ. Κοντοβουνήσιον καὶ τὸ ἑξαετὲς τέκνον του, τὸν Κυλᾶκον καὶ τὸν Σακελλαρόπουλον.

Στέφανοι ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Μάνης, τῶν σχολείων καὶ πάσης κατηγορίας ὀργανώσεων καὶ σωματείων τοῦ Γυθείου, κατατεθέντες ἐπὶ τοῦ τοῦ τάφου τοῦ λοχαγοῦ Κατσαρέα, τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του.

Οἱ Μανιάται ξεσηκώνονται. Ὁ Π. Κατσαρέας γνωρίζουν ὅτι μάχεται ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τὸ 1943 καὶ ὅσοι μποροῦν νὰ χειρισθοῦν τὸ ὅπλον, σπεύδουν, τάσσονται ὑπὸ τὴν σημαίαν του. Ἐνθυμοῦνται τὰ μαρτύρια, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ἀπὸ τοὺς προδότας Ἐλασίτας, τὴν σφαγὴν τοῦ Μυστρᾶ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1944, τὸν περιορισμὸν εἰς Κρανάην, τὰ στρατόπεδα τῆς Βυτίνης, τὰ βάραθρα καὶ τὰς πηγάδας. Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή!...

Αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν θερμαίνουν τὸν πατριωτισμὸν τῶν Λακώνων. Τοὺς ἐνισχύουν οἰκονομικῶς καὶ ἡ δύναμίς των αὐξάνει σταθερῶς. Σύνθημα τῶν Ὁμάδων : «Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ».

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Κ.Κ., διαβλέπουν τὸν κίνδυνον τοῦ κινήματός των εἰς Πελοπόννησον καὶ ἀποφασίζουν νὰ πλήξουν τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας καιρίως. Διατάσσουν τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἐξόντωσιν τοῦ Κατσαρέα καὶ τῶν κορυφαίων συνεργατῶν του. Ἐντείνουν τὴν δρᾶσιν των οἱ συμμορῖται. Τὴν 20ὴν Μαρτίου 1947 ἐπιτίθενται ἐξ ἐνέδρας εἰς τὸ Λογκάκι, εἰς τὴν ὁδὸν Σπάρτης — Τριπόλεως, κατὰ στρατιωτικοῦ τμήματος. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπιτυγχάνουν νὰ δολοφονήσουν καὶ τὸν Κατσαρέαν καὶ τὸν συνεργάτην του Κούλην Παπαδᾶκον, ἐκ Ποταμιᾶς Μάνης.

Αἱ συνθῆκαι τῆς δολοφονίας τοῦ Κατσαρέα, κατὰ περιγραφὴν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» Σπάρτης ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

«Ὁ λοχαγὸς Κατσαρέας, Διοικητὴς τῶν ἐθνικῶν συγκροτημάτων Πάρνωνος, συγκειμένων ἐξ ἐννέα λόχων, εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου « τζίπ » καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Κ. Παπαδάκου, Πέτρου Κατσαρέα, Γ. Σκάλκου, καὶ Κ. Πιερακάκη εἰς Γερά-

κι πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ μονάδων του καὶ τὴν τακτοποίησιν ὡρισμένων λεπτομερειῶν ἐπικειμένων ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπιστρέφων μετὰ τῆς συνοδείας του περὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν εἰς Σκάλαν — Λεβέτσοβα ἐδέχθη ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ εἰς ἀπόστασιν 5 χιλιομ. ἀπὸ τοῦ Γερακίου ριπὰς ἐνεδρευόντων συμμοριτῶν.

Τὰ πρῶτα βλήματα τὸν εὗρον εἰς τὴν χεῖρα. Ὁ λοχαγὸς εὐθὺς κατῆλθεν τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ λάβῃ θέσιν ἀμύνης ἐβλήθη ἐκ νέου εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν καὶ ἔμεινεν ἄπνους. Ταὐτοχρόνως καὶ ἐκ τῶν πρώτων ριπῶν εἶχον βαρέως τραυματισθῆ οἱ ἐκ τῆς συνοδείας Παπαδᾶκος καὶ Σκάλκος καὶ ἐλαφρῶς οἱ Πέτρος Κατσαρέας καὶ Πιερακάκης. Οἱ δύο πρῶτοι, παρὰ τὰ παλλάπλᾶ των τραύματα, κατώρθωσαν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος περὶ τὰ 300 μέτρα καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ἀνίκανοι νὰ κινηθοῦν μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας, ὁπότε ὁ Σκάλκος καταβαλὼν ὑπερανθρώπους προσπαθείας ἤρχισεν ὁδεύων πρὸς Γεράκιον. Οὗτος τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς ἑπομένης, ἀνευρέθη ἐξηντλημένος ἐκ τῆς αἱμορραγίας καὶ μετεφέρθη ὑπὸ διερχομένου χωρικοῦ εἰς Γεράκιον. Ὁ Παπαδᾶκος ὑπὸ συνεχῆ αἱμορραγίαν ἐσύρθη μέχρι τῆς ὁδοῦ ὅπου καὶ εὑρέθη νεκρός. Οἱ δύο ἄλλοι ἐκ τῆς συνοδείας ὡς ἐλαφρότερον τραυματισμένοι κατώρθωσαν συνεχῶς βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν καὶ ἀντιπυροβολοῦντες νὰ φθάσουν εἰς Σκάλαν ὅπου καὶ ἀνεκοίνωσαν τὸ γεγονός. Οἱ δολοφόνοι ἀφοῦ ἐπείσθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐγκληματικοῦ των ἔργου, ἀπεγύμνωσαν τὸν νεκρὸν λοχαγὸν καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὰ ὄρη.

Ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος τῆς Διλοχίας Ι. Παυλάκου, Κυρ. Κουρετζῆς, φωτογραφούμενος μὲ ἄνδρας τοῦ ὀχυροῦ Βίγκλα, εἰς Σκάλαν Λακωνίας

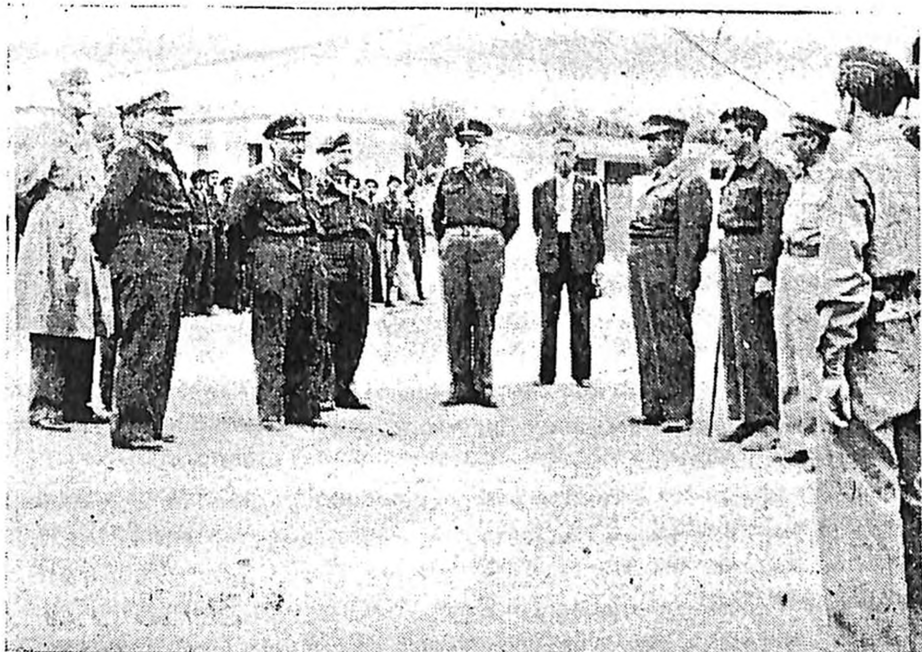
Ἡ εἴδησις τῆς δολοφονίας τῶν δύο ἡρώων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος γνω-

σθεῖσα τὴν ἑπομένην εἰς Σπάρτην, Γύθειον καὶ ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν, ἐν συνεχείᾳ τῶν γεγονότων τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς θέσιν « Λογκάκι », ἐνεποίησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν καὶ προεκάλεσεν ἀγανάκτησιν εἰς τὸν λαόν.

Ἐν Σπάρτῃ ἔκλεισαν τὰ καταστήματα εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ διαμαρτυρίας, συνεκροτήθη δὲ ὀγκῶδες συλλαλητήριον καὶ ἐνεκρίθησαν ψηφίσματα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ταυτοχρόνως ὁ Δήμαρχος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ Πρόεδροι σωματείων, συλλόγων καὶ ὀργανώσεων παρῃτήθησαν.

Ἡ ἐντύπωσις ἡ προξενηθεῖσα ἐν Γυθείῳ καὶ γενικῶς εἰς ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν τῆς Μάνης ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀλγεινοτάτη.

Τὰ πτώματα τῶν δολοφονηθέντων μετεφέρθησαν εἰς Κροκεὰς τοῦ Κατσαρέα καὶ εἰς Ποταμιὰν τοῦ Παπαδάκου. Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τὸ πτῶμα τοῦ θρυλικοῦ ἀρχηγοῦ ἐναπετέθη ἐντὸς φερέτρου τὸ ὁποῖον ἐκάλυ-

Ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ὑπὸ τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατηγοῦ Κιτριλάκη. Κατὰ σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ὁ ἀμερικανὸς σύνδεσμος τοῦ Στρατηγείου Terter, *ὁ συνταγματάρχης Χουσᾶκος, ὁ στρατηγὸς Κιτριλάκης, οἱ ταξίαρχοι Πλούμης καὶ Σακελλαρόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Κυριακόγκωνας καὶ παρ' αὐτὸν ὁ λοχαγὸς Ι. Σαμπατακάκης καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Καλ. Σταθάκος.*

πτον ἄνθη καὶ ἡ κυανόλευκος καὶ ἐξετέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς κωμοπόλεως. Χιλιάδες λαοῦ, συρρεύσαντες ἐξ ὁλοκλήρου τῆς γύρω περιοχῆς ἀπέτισαν τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχηγοῦ.

Ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τῆς νεκρικῆς πομπῆς διὰ Γύθειον, οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο πενθίμως ἐνῶ τὰ ἄνθη καὶ οἱ στέφανοι περὶ τὴν σεπτὴν σορὸν ἐσχημάτιζον ἀληθῆ λόφον.

Περὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν ἡ σορὸς ἐναπετέθη ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου, ποὺ ἐπέβαινεν ὁ λοχαγὸς κατὰ τὴν ὥραν τῆς δολοφονίας του καὶ τῇ συνοδείᾳ τιμητικῆς φρουρᾶς τῶν ἡρωϊκῶν του παιδιῶν καὶ φάλαγγος αὐτοκινήτων ἡ πομπὴ ἐκίνησε διὰ Γύθειον. Κατὰ τὴν βραδεῖαν διέλευσιν τῆς πομπῆς διὰ τῆς κωμοπόλεως αἱ χιλιάδες τοῦ λαοῦ καὶ οἱ παρατεταγμένοι μαθηταὶ γονυκλινεῖς ἀπεχαιρέτων διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν ἥρωα λοχαγόν.

Κατὰ τὴν πορείαν πρὸς Γύθειον τμήματά του ἅτινα εἶχον καταλάβει τὰ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ὑψώματα ἀπεχαιρέτων ἐπίσης τὸν ἀρχηγόν των διὰ συνεχῶν ριπῶν αὐτομάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἀντίλαλος μετέδιδεν τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Γυθείου.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ εἴσοδος τῆς νεκρικῆς πομπῆς εἰς Γύθειον. Δεκάδες χιλιάδων λαοῦ, γονυπετεῖς, μὲ ἀπερίγραπτον ὀδύνην, μὲ σπαρακτικοὺς ὀλοφυρμοὺς ὑπεδέχθησαν τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ἐνῷ ἡ πόλις παρουσίαζεν πένθιμον ὄψιν μὲ μεσιστίους σημαίας. Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν συνεχῶς καὶ αἱ κατάραι διὰ τοὺς ἀτίμους δολοφόνους, ἐδόνουν τὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ πομπὴ διῆλθεν βραδέως διὰ μέσου τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ φθάσασα μέχρι τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐναπετέθη ὁ νεκρὸς καὶ ἐξετέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα. Τὸ τί ἔγινεν κατὰ τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία. Ὁ θρῆνος, ὁ κοπετὸς καὶ τὰ αὐτοσχέδια μοιρολόγια, ἐνανούριζαν τὸ τιμημένο παλληκάρι στὸν τελευταῖον κι' αἰώνιον ὕπνο του.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἡ πόλις εὑρίσκετο ἀσφυκτικῶς πλημμυρισμένη ἀπὸ πλῆθος πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ποὺ εἶχεν συρρεύσει ἀπὸ ὅλας τὰς γωνίας τῆς Λακωνίας διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν ἥρωα εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἤρχισεν τὴν 10.30 π. μ. ὥραν χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γυθείου ἐν μέσῳ νεκρικῆς σιγῆς καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτισεν πρῶτος ὁ καθηγητὴς κ. Σαμπατάκος εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «*Καβάλλα πάει ὁ χάροντας τὸ Διγενῆ στὸν ἅδη.* Καβάλλα πηγαί-

Τμήματα τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σελινίτσης, ἐν συγκεντρώσει, μὲ τὴν σημαίαν των καὶ τοὺς ἀρχηγούς των ἐπὶ κεφαλῆς, κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των εἰς Γύθειον.

νεις λοχαγέ μου, λεβέντη καὶ σταυραητὲ τῆς Μάνης.

Ποιός νὰ τῶλεγε πὼς θὰ τὸ φέρῃ ἡ μοῖρα νὰ βρισκώμαστε ὅλοι ἐδῶ, γύρω ἀπὸ σένα καὶ νὰ ταξιδεύῃς γιὰ τὸ αἰώνιο ταξεῖδι Σου;

Ποιά μοῖρα κακὴ σὲ στέλνει στ' ἀγύριστο ταξεῖδι;

Πῶς; Σύ, ποὺ μὲς στὴν ψυχή Σου ἔκλεισες τοὺς καϋμοὺς καὶ τὶς λαχτάρες τῆς Μάνης, μᾶς ἀφήνεις μόνους;

Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, θυμᾶσαι λοχαγέ μου; ὕστερα ἀπὸ τὴ σκληρή, τὴν τραγικὴ τριλογία τῆς Μηλιᾶς — Γαρμπελιᾶς — Σελίνιτσας, μοῦ ἔλεγες πὼς ἕνας ἦταν ὁ πόθος σου: Νὰ ἔπεφτες στὴ Σελίνιτσα.

Ἤθελες νᾶσαι μαζὶ μὲ τοὺς λεβέντες μας, ποὺ ἔμειναν ἐκεῖ πιστοὶ φρουροὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Μανιάτικης λεβεντουργιᾶς. Τώρα λοχαγέ μου πηγαίνεις σὲ Κείνους. Πηγαίνεις στὰ παλληκάρια μας. Στὸ Λεκάκο, Δασκαλέα, Δεμέστιχα, Μπαλιτσάρη, Σακκᾶκο, Κυριακουλᾶκο, Ἀργυρέα, τὸ Βαγγέλη, Γεῶργο, Σωτήρη Κατσαρέα, τὸν Ξιφαρᾶ, τοὺς Κουμεντιάνους, τὸν Ἀντωνᾶκο, Ἀράπη, Ἀγερανιώτη, Μωρακέα, Δημάγγελο, Μπόσινα, σ' ὅλα τὰ παλληκάρια τῆς Μάνης ποὺ ἔδωσαν στὸ Βωμὸ τῆς Πατρίδος ὅ,τι πολυτιμώτερο εἶχαν: τὴ ζωή τους.

Ὁ Γέρο Ταΰγετος χάνει σήμερα τὸν Ἀητό του. Χάνει Ἐσένα λοχαγέ μου, τὸ Μανιάτη ποὺ ἔδεσε μὲ χρυσὲς ἁλυσσίδες τὸ 21 μὲ τὸ 44—47. Ἐσένα ποὺ ξαναζωντάνεψες τὴ Μανιάτικη λεβεντιά.

Ὁ Λόχος, ὁ ἱερὸς λόχος Μανιατῶν, χάνει τὸν ἀρχηγό του. Τὸν ἥρωα ὁδηγητή του.

Ἡ δοξασμένη του σημαία ραντίζεται μὲ καινούργιο αἷμα. Αἷμα ἁγνό, ἑλληνικό, τὸ δικό Σου λοχαγέ μου.

« Κλεῖσε στὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ νοιώσῃς νὰ λαχταρίζῃ μέσα σου κάθε εἶδους μεγαλεῖο », εἶπε ὁ ἐθνικὸς ποιητής.

Τὴν ἔκλεισες λοχαγέ μου. Πίστεψες στὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον σ' αὐτήν. Ὁ πόνος της καὶ τὸ μαρτύριό της ἔγιναν πόνος σου καὶ λαχτάρα σου. Ζοῦ-

σες μόνον γι' αὐτήν. Καὶ ἔπεσες γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Στὴ ζωή σου ἀνεδείχτηκες ἄξιος Ἕλληνας, τίμιος Μανιάτης, ἁγνὸ παλληκάρι, θρυλικὸς πολεμιστής. Σήμερα ἡ ἱερὴ γῆ τῆς Μάνης, ποὺ τόσο πάλεψες γι' αὐτὴν καὶ τὴ λευτεριά της, περήφανα θὰ δεχθῇ τὸ κορμί σου στὴν ἀγκαλιά της. Ἐσὺ ὅμως ξεπέρασες τὰ ὅρια τοῦ θανάτου. Πέρασες στὰ ὅρια τοῦ θρύλου, ἔπαψες ν' ἀνήκῃς σὲ καθένα μας χωριστά, ἔγινες θρῦλος. Στὶς κατοπινὲς γενιὲς θὰ διηγοῦνται στὴ Λακωνία πὼς στὰ χρόνια μας ξανάζησεν ὁ Διγενὴς Ἀκρίτας. Πῶς πάλαιψε πολλὲς φορὲς στὰ μαρμαρένια ἁλώνια μὲ τὸ χάρο, πῶς ὁ χάρος δὲν τόλμησε νὰ σὲ καταβάλλῃ σὲ τίμια μάχη, πὼς κλέφτικα σ' ἅρπαξε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μας, πὼς δὲν σὲ πολέμησε παλληκαρίσια ἀλλὰ ἄτιμα, ὕπουλα καὶ δολοφονικὰ σοῦ-ἔστειλε τὴ φαρμακωμένο του βόλι.

Στὴ σκέψι μας ξαναγυρίζουν οἱ παληὲς εἰκόνες τῶν κοινῶν ἀγώνων. Οἱ παληοί σου συμπολεμιστὲς σὲ θυμοῦνται πολέμαρχο ἡρωϊκὸ στὴ μάχη τοῦ Εὐρώτα, στὸ Γεράκι, στὴ Γιάτρισσα. Σὲ θυμίζουνται στὴ Γαρπελιὰ ἥρωα καὶ ἐκδικητή. Στὸ νοῦ μας ἔρχεται ἡ ἀποθέωσί σου στὴ Σελίνιτσα. Μὲ τὸ πολυβόλο στὰ χέρια σὲ βλέπουμε νὰ τρέχῃς ἀπὸ φυλάκιο σὲ φυλάκιο. Νὰ συμβουλεύῃς, νὰ ὁδηγῇς, νὰ μάχεσαι.

«Καὶ μόνος καὶ μὲ συντροφιὰ καὶ δῶ κι' ὅπου ἂν λάχω θὰ πολεμήσω ἀκούραστα κι' ἀφρόντιστα θὰ πέσω». Καὶ κράτησες τὸν ὅρκο τοῦ ἐλεύθερου Ἀθηναίου πολεμιστή. Ἀκούραστα πολέμησες λεβέντη μας λοχαγέ. Λεβέντη στοὺς λεβέντες κι' ἀφρόντιστα ἔπεσες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ λευτεριά.

Ὅσα κι' ἂν ποῦμε, ὅσα κι' ἂν γράψουμε μέσα σὲ λόγια καὶ λέξεις δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ κλείσουμε τὴ δρᾶσι Σου. Δὲν ἀνήκεις πιὰ σὲ μᾶς. Ἀνήκεις στὴν ἱστορία, στὴ Μανιάτικη καὶ Λακωνική, ἔγραψες χρυσὲς σελίδες λεβεντουργιᾶς καὶ παλληκαρωσύνης.

Δὲν σὲ χάνουμε μόνον ἐμεῖς, σὲ χάνει ἡ Μάννα, ἡ Ἑλλάδα. Λευκὴ ἂς στηθῇ ὅπου ἔπεσες κολῶνα, λευκὴ μὲ τῆς Πατρίδος τὴν εἰκόνα. Μόνη αὐτὴ σοῦ πρέπει νὰ κλαίῃ βουβή, μαρμαρωμένη νὰ σὲ κλαίῃ.

Λοχαγέ μου, πηγαίνοντας στὸ αἰώνιο ταξεῖδι σου πηγαίνεις περήφανος. Ἀναδείχτηκες ἥρωας, ἀληθινὸς ἄντρας. Στὸ μνημεῖο ποὺ μιὰ μέρα θὰ στηθῇ μιὰ μόνη ἐπιγραφὴ ἁρμόζει : Τὸ σύνθημά Σου : «Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα».

Τὰ παλληκάρια σου, οἱ στρατιῶτες σου, οἱ στρατιῶτες σου, ποὺ τόσο σ' ἀγάπησαν καὶ ποὺ τόσο τοὺς λάτρεψες, θὰ κρατήσουν ψηλὰ τὴ σημαία ου καὶ θὰ γίνῃ ὅ,τι ἀκριβῶς μᾶς εἶπες στὴ Σελίνιτσα, στὸ σίφουνα ἀπάνω ῆς μάχης : «Κι' ἂν πέσω μὴν πιστέψτε πὼς χανόμαστε. Γεννῆτε ὅλοι σας ατσαραῖοι».

Μᾶς φεύγεις λοχαγέ μου, τώρα ποὺ ροδίζει ἡ χαραυγὴ τῆς νίκης, ἡ ἄνοιξι τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Τώρα ποὺ φεύγουν τὰ σκοτάδια. Σὲ διαβεβαι-

ώνουμε πῶς θὰ μείνουμε πιστοὶ στὴ μνήμη Σου. Ὁ Ταΰγετος κι' ὁ Πάρνωνας θὰ ὑμνοῦν τὴ λεβεντιά Σου. Οἱ Μανιάτες θὰ τραγουδᾶνε τὸν ἥρωα Κατσαρέα, τὸν Ἀητὸ τῆς Μάνης. Αἰωνία σου ἡ μνήμη λοχαγέ μου. Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδέρφι, ἀγαπημένε Πᾶνο.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ, ἐνῶ ἡ σάλπιγξ ἐσήμαινε σιωπητήριον καὶ δὲν ἠκούοντο παρὰ μόνον οἱ λυγμοὶ τοῦ πλήθους, ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστὴς ἐκ Μυστρᾶ Δημήτριος Δημητρακάκης, ἀνέγνωσε προκήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ Δ]τοῦ κ. Κουρούκλη πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Πάνου Κατσαρέα. Τὸ κείμενον, ἱστορικόν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στὰ πονεμένα λεβεντόπαιδα τῶν Ὁμάδων τοῦ ἀειμνήστου Πάνου Κατσαρέα

Λεβέντες,

Δὲν πρέπει νὰ κλάψετε τὸ ἀξέχαστο παλληκάρι. Ὁ Πᾶνος σας δὲν πέθανε. Εἶναι μαζί σας καὶ μαζί μας. Πεθαίνουν καὶ ξεχνιοῦνται, ὅσοι στὸ πέ-

Ὁ σεμνὸς «καπετάνιος» τοῦ Νοτίου Πάρνωνος Σταμ. Γούδης, μὲ τοὺς διμοιρίτας του καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ λόχου του τὴν ὥραν τῆς ὁρκωμοσίας των εἰς τὴν Σπάρτην

ρασμα τῆς ἐφήμερης ζωῆς δὲν ἔδωσαν σημάδια τῆς ψυχικῆς τους ὡραιότητητος. Παιδιὰ σὰν τὸ ἀλησμόνητο καὶ ἀρωματικὸ βλαστάρι, ζοῦν ἀνάμεσα σὲ κείνους ποὺ ἀγάπησαν καὶ μένουν αἰώνιο παράδειγμα ἀνδρείας. Μένουν γιὰ νὰ ἐμψυχώνουν, νὰ παρηγοροῦν, νὰ ἐμπνέουν, νὰ θερμαίνουν. Μὴν κλαῖτε λοιπόν. Τραγούδι τονίστε στὴν παλληκαριὰ καὶ στολίστε τὴ μνήμη τοῦ ἀρχηγοῦ σας, μὲ τὴν ὀλάνθιστη ψυχικὴ δροσιά σας.

Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ πιὸ εἰλικρινεῖς σας παρήγοροι, οἱ πιὸ ἀκοίμητοι συμπαραστάτες.

Ἡρωϊκὰ Μανιατόπουλα,

Μείνετε μὲ τὴν ἀπόλυτη διαβεβαίωσι ὅτι ὅλος ὁ Λακωνικὸς λαὸς βρίσκεται μαζί σας. Ἡ θλίψη σας γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μικρή, καὶ ὁ ἐνθουσιασμός σας νὰ παραμείνῃ μεγάλος. Ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ ἡρωϊκοῦ παλληκαριοῦ, βαδίσετε μαζί μας πρὸς τὴν μεγάλη Νίκη.

Κάθε σύγχυσι, κάθε λιποψυχία, κάθε ἀπειθαρχία στὶς τάξεις σας, ἀποτελεῖ κηλίδωσι τῆς μνήμης τοῦ ἀείμνηστου ἀρχηγοῦ σας, καὶ προσθέτει μεγάλη ἐξυπηρέτηση στὴν ἐγκληματικὴ προσπάθεια τῶν σλαυοκομμουνιστῶν ἐχθρῶν μας.

Ἡ πτώση τῆς εὐψυχίας σας, ἡ ἀνυπακοὴ στὶς διαταγὲς τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ Ἔθνους, ἡ διάλυσή σας, εἶναι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῶν ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας, γιατὶ σᾶς φοβοῦνται καὶ τρέμουν. Ἂς διαψευσθοῦν οἰκτρὰ τὰ ὄνειρα τῶν ληστῶν.

Ἑνωμένοι ἂς συνεχίσωμεν τὸν ἱερό μας ἀγῶνα, καὶ σύντομα θὰ σκεπάσωμε τὸν νωπὸ τάφο τοῦ ἥρωα μὲ τὶς ὀλάνθιστες δάφνες τῆς νίκης.

Τιμὴ αἰώνια στὴ Μανιάτικη γενιά.

Αἶσχος, καταφρόνια κι' ἐκδίκηση στοὺς ἄνανδρους δολοφόνους.

Γ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ
Σπάρτη 21)3)47 Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λακωνίας

Ἐν συνεχείᾳ ἡ νεκρικὴ πομπὴ ὥδευσεν πρὸς τὸ νεκροταφεῖον. Τὸ φέρετρον ὑπεβάσταζον συμπολεμισταί του καὶ τιμητικὸν ἀπόσπασμα ἐκ τῶν ἀνδρῶν του ἐπλαισίωνε τὴν ὅλην παράταξιν. Κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς διὰ μέσου τῆς ἐσπαρμένης μὲ ἄνθη κεντρικῆς ὁδοῦ ὁ λαὸς προσηύχετο γονυκλινὴς καὶ ἔρραινεν μὲ ἄνθη τὸν νεκρὸν ἐνῷ τὸ θυμίαμα καὶ ὁ λιβανωτὸς ἐπλημμύριζαν τὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ πομπὴ ἔφθασεν περὶ ὥραν 1ην μεταμεσημβρινὴν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὅπου ἤρχισεν ἐν μέσῳ σπαρακτικῶν σκηνῶν ἡ κατάθεσις ἑξήκοντα πέντε στεφάνων.

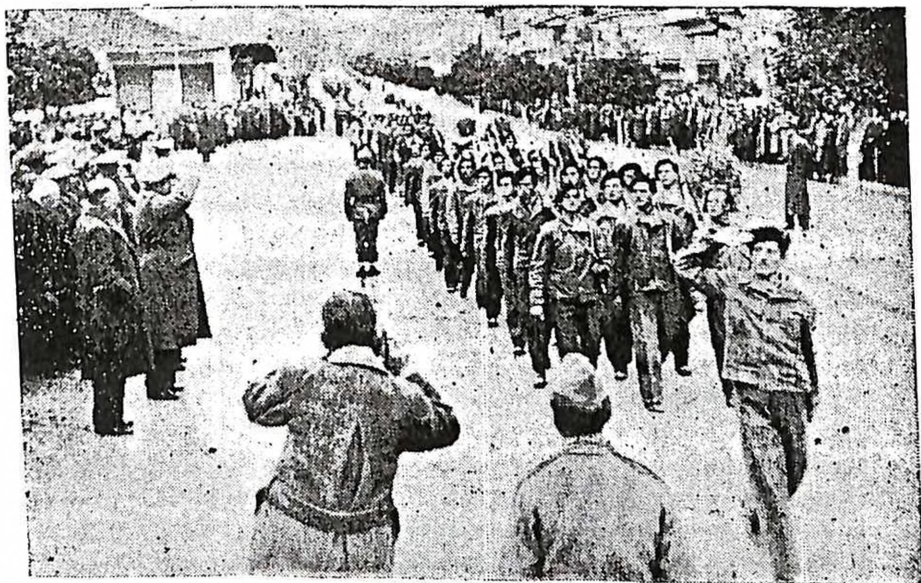
Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἄνδρες τῶν τμημάτων του ἔρριπτον

ἀποχαιρετιστηρίους βολὰς διὰ πολυβόλων καὶ αὐτομάτων. Ἐπὶ τοῦ νωποῦ τάφου οἱ κατατεθέντες στέφανοι ἐσχημάτισαν πελώριον τύμβον, σύμβολον δόξης καὶ τιμῆς ἀθανάτου πρὸς τὸν ἐκλιπόντα Πάνον Κατσαρέαν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐγένετο εἰς Ποταμιὰν ἡ κηδεία τοῦ ὁμοίως δολοφονηθέντος συγκροτηματάρχου Κούλη Παπαδάκου. Παρέστησαν ὁ Νομάρχης, ὁ Στρ)κὸς Δ)τὴς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν του, ὅστις μετέβη ἐκ Γυθείου μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ λοχαγοῦ Κατσαρέα, καὶ χιλιάδες λαοῦ συρρεύσαντος ἐξ ὅλων τῶν πέριξ χωρίων.

Τὴν προσωπικότητα τοῦ Π. Κατσαρέα ἐξαίρουν ἐκφωνηθέντες εἰς τὰ μνημόσυνά του λόγοι, τοῦ ἤδη ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Κυριάκου Κυριακόγκωνα ἰατροῦ, τοῦ φαρμακοποιοῦ Κ. Λυμπέρη καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ Γυθείου Γ. Ζαφειράκου καὶ Ἀντ. Μπαλιτσάρη, δημοσιευθέντες εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας τῆς Λακωνίας.

Τὸν θάνατον τοῦ Κατσαρέα ἐπηκολούθησε σύγχυσις πρὸς στιγμὴν καὶ ἔκτροπα. Πλήθη ἐπέδραμον εἰς τὰς φυλακὰς Γυθείου καὶ εἰς ἀντίποινα ἐξετέλεσαν τριάκοντα περίπου κομμουνιστάς, ὁ ἀναβρασμὸς δὲ ἠνάγκασε τὴν τότε Κυβέρνησιν νὰ ἀποστείλῃ Ὑπουργοὺς εἰς τὸ Γύθειον καὶ νὰ κηρύξῃ τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον εἰς ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν. Ἀλλὰ ἡ τάξις ταχύ-

Ὁ ἕτερος τῶν λόχων τοῦ Ι. Παυλάκου (Σκάλας) παρελαύνων, μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του εἰς τὴν Σπάρτην.

τατα άποκατεστάθη. Οἱ Ὁμαδάρχαι τοῦ Κατσαρέα ἀνέθεσαν προσωρινῶς τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν δικηγόρον Πέτρον Γρ. Πρασταῖκον, ἐκ Πύργου - Δηροῦ Λακωνίας, καὶ ἀπηύθυναν πρὸς τὸν λαὸν τῆς περιοχῆς τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν:

Ἐθνικαὶ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες Κατσαρέα

ΤΑΫΓΕΤΟΣ 17—5—47

Πρὸς τὸν Λακωνικὸν Λαὸν

Ἄνθρωποι μικροὶ καὶ τιποτένιοι βρῆκαν τὴν εὐκαιρία, στὸ μεγάλο μας πόνο γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ λεβέντη Ἀρχηγοῦ μας, νὰ χύσουν χολὴ καὶ δηλητήριο.

Παιδιὰ δικά σου Λακωνικὲ Λαέ, καὶ παιδιὰ τοῦ ἀξέχαστου Πάνου Κατσαρέα νοιώθουμε τὴν ἀνάγκην νὰ σοῦ γνωρίσουμε ὅτι:

Αἱ ὁμάδες παραμένουν ὡς καθαρῶς ἀντικομμουνιστικαὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἱδρυτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ Πάνου Κατσαρέα. Εἰς τὰς ὁμάδας δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ οὐδεὶς «πλιατσικολόγος, δειλὸς καὶ ὑπερῆλιξ».

Ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὰς ἄνδρες νέοι, τίμιοι, ἠθικοί, μὲ πίστη στὴ πατρίδα, μὲ ἀφοσίωση εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς καὶ τὸ Βασιλέα Παῦλο, μὲ ἀπόφαση νὰ πέσουν πρόθυμα, ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλῃ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος. Ἄνδρες ποὺ δὲν διστάζουν μπροστὰ σὲ τίποτα, δὲν λογαριάζουν τίποτα, δὲν ἀποβλέπουν παρὰ σὲ κεῖνο ποὺ ὁ ἱδρυτής τους χάραξε καὶ εἶπε: Στὴν ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὸ «ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα».

Ἂν χαρακτηρίζουν τὰς ὁμάδας ἄνθρωποι τῶν καφενείων καὶ τῶν ὑπουργικῶν προθαλάμων ὡς παρακρατικάς, ἀδιαφοροῦν.

Σέβονται παντοῦ τὸ Κράτος ὅπου τὸ συναντήσουν, ἀγωνίζονται γιαυτὸ ὅταν τοὺς καλέση, πέφτουν γιαυτὸ ὅταν ἄλλοι θέλουν νὰ τὸ καταργήσουν.

Στέκουν σὲ προσοχὴ στὴ θέα ρημοκκλησιοῦ ποὺ φέρνει τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ μαρμαρώνουν στὸ ἄκουσμα τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου, ἀφίνοντας τὶς σκέψεις των νὰ φτερουγίζουν στὴν ὡραία μορφὴ τοῦ ἱδρυτοῦ των, ποὺ τίποτα ἄλλο δὲν πίστευε καὶ γιὰ τίποτα δὲν ἀγωνιζότανε παρὰ μόνον στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ἀντικρύζουν Ἑλληνικὴ σημαία καρφώνουν τὰ μάτια τους πάνω της καὶ σφίγγουν στὰ χέρια τὸ ὅπλο, φρουρὸ καὶ προστάτη αὐτοῦ τοῦ συμβόλου, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔδωσε τὸ αἷμα του ὁ μεγάλος τους ἀρχηγός.

Δὲν πέρνουν ἀπὸ κανένα τίποτα. Καὶ ἕνα ποτῆρι νερὸ τὸ ζητοῦν μὲ εὐγένεια. Εἶναι παιδιὰ τοῦ Κατσαρέα, ποὺ δὲν ἤτανε οὔτε πολιτικός, οὔτε πλιατσικολόγος. Δὲν ζητοῦν τίποτα ἄλλο ἀπὸ ἠθικὴ ἐνίσχυση καὶ πνευματικὴ κατανόηση. Ὅσοι διαδίδουν εἰς βάρος τῶν ὁμάδων, εἶναι κακόβουλοι πολιτι-

κάντηδες καὶ ἄνθρωποι ταπεινῶν ὑπολογισμῶν Ἡ πορεία τῶν ὁμάδων εἶναι σ' ὅλους γνωστὴ καὶ τὸ ἔργον των μόνον στραβοὶ καὶ ἀναίσθητοι δὲν νοιώθουν καὶ δὲν ἐκτιμοῦν.

Τμῆμα Ε.Α.Ο.Κ. φωτογραφούμενον εἰς ἕνα τῶν ὀχυρῶν του εἰς Σκάλαν.

Ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ἐγκαταλείψουμε ποτὲ καὶ γιὰ τίποτα τὸν ἀγῶνα τοῦ μεγάλου μας ἀρχηγοῦ, καλοῦμε ὅλους νὰ σταθοῦν στὸ πλευρό μας ἄξολα καὶ ἀνυστερόβουλα, ἀντικρύζοντες, ὅπως ἐκεῖνος, τὴν Ἑλλάδα ποὺ κινδυνεύει.

Ὅσοι δὲν θέλουν μποροῦν νὰ κάνουν ὅ,τι δήποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θίγει τὴν Ἑλλάδα, τὴ μνήμη τοῦ ἀρχηγοῦ μας, τὸ σκοπὸ τοῦ ἀγῶνος μας.

Ἂς ἀσχοληθοῦν μὲ τὶς ἐμπορικές τους συναλλαγές, μὲ τὸ θησαύρισμα τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, μὲ τὶς «κομπίνες» των, μὲ τὶς πολιτικὲς των σκοπιμότητες.

Μεῖς, ὅπως ὁ Πᾶνος Κατσαρέας, θὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ τὰ δώσουμε ὅλα, ἀκόμα καὶ τὴ ζωή μας γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Μὲ δακρυσμένα μάτια φέρνουμε στὴ σκέψη μας τὸ μεγάλο ὁδηγητὴ Πᾶνο Κατσαρέα καὶ ὡρκιζόμαστε στὴ πρώτη μας αὐτὴ ἐπίσημη πρὸς τὸ Λακωνικὸ Λαὸ ἀνακοίνωση ὅτι θὰ φανοῦμε ἀντάξια παιδιά του.

Σταῦρος Γερακάρης, Σταμάτης Γούδης, Κώστας Μπαθρέλος,
Βάσος Μπογέας, Γιάννης Παυλᾶκος

Ὀλίγον ἀργότερον —θέρος τοῦ 1947— τὴν ὁριστικὴν ἀρχηγίαν τῶν Ε.Α.Ο.Κ ἀναλαμβάνει ὁ, ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν τοῦ Κατσαρέα, ἰατρὸς Κυρ. Κυριακόγκωνας, ἐκ Δρυάλου. Ἀπευθύνεται νέα προκήρυξις πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Λακωνίας. Ἔχει ὡς ἑξῆς:

Λάκωνες,

Ὅταν πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους οἱ ὀρδὲς τῶν προκεχωρημένων Σλαυο-

κομμουνιστικῶν φυλακίων, ἐνισχυομένων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, εἰσέβαλον εἰς τὰ χωρία τῆς Λακωνίας καὶ ἐλεηλάτουν, ἔκαιον, ἐδολοφόνουν καὶ ἐλήστευαν τοὺς νομιμόφρονας ἐθνικιστὰς πολίτας καὶ τὸ Κράτος δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς εἰσβολεῖς, τότε, πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους, ἐδημιουργήσαμεν, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὴν κινδυνεύουσαν Ἑλλάδα μας, τὰς πρώτας Ἀντικομμουνιστικὰς Ὁμάδας.

Ὁ σκοπός μας ἦτο καὶ εἶναι ἡ συντριβὴ τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ.

Καὶ ἤρχισεν ὁ ἀγὼν ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ Πάνου Κατσαρέα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου νὰ ἐλευθερωθοῦν αἱ ἐπαρχίαι Γυθείου, Οἰτύλου, ὁλόκληρος ὁ Ταΰγετος, ἡ περιφέρεια τοῦ Ἕλους, αἱ δὲ συμμορίαι καταδιωκόμεναι κατέφυγον εἰς τὰ σπήλαια καὶ τὰ δάση τοῦ Πάρνωνος.

Λάκωνες

Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι αἱ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες εἶχαν προωθηθῆ καὶ ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ Βέρροια, Βαμβακοῦ, Βρονταμᾶ, Βαρβίτσα.

Γνωρίζετε καὶ ἐνθυμεῖσθε καλῶς τὴν μάχην τῶν Βερροίων εἰς τὴν ὁποίαν 40 στρατιῶταί μας ἀντιμετώπισαν ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα τῶν συμμοριτῶν, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ κατενίκησαν, κατεδίωξαν φονεύσαντες πολλούς.

Ἐνθυμεῖσθε τὴν μάχην τῆς Βαρβίτσας, τῆς Τρύπης καὶ ὅτι παντοῦ ὅπου ἐπολέμησαν οἱ ὁμάδες κατετρόπωσαν καὶ συνέτριψαν τοὺς συμμορίτας.

Λάκωνες

Σήμερον αἱ Ὁμάδες ἐνισχυθεῖσαι ἀπὸ πολλοὺς ἐθελοντὰς ἀποτελοῦν μίαν τεραστίαν καὶ ἀκατάβλητον μαχητικὴν δύναμιν, δυνάμεναι μὲ τὴν αὐτοθυσίαν των καὶ τὴν αὐταπάρνησίν των νὰ συντρίψουν οἱανδήποτε δύναμιν τῶν συμμοριτῶν.

Θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀνελάβομεν μέχρις ὅτου ξερριζωθῇ καὶ ὁ τελευταῖος συμμορίτης κομμουνιστής.

Θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μὲ σύμβολον τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ βάσιν τὰς ἠθικὰς ἀξίας. Δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν ποτὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ τὰς πράξεις του θὰ βεβηλώσῃ καὶ θὰ στιγματίσῃ τὸν ἀγῶνα.

Λάκωνες

Ὁ ἀγὼν εἶναι ἐθνικός, πατριωτικὸς ἀλλὰ καὶ ἠθικός.

Πρέπει ὅλοι, ὅσοι διαχειρίζονται τὸν ἀγῶνα, νὰ εἶνε πρότυπα ἠθικῆς καὶ τιμιότητος, νὰ εἶνε τὸ παράδειγμα τῆς τόλμης, τοῦ ἡρωϊσμοῦ, τῆς γενναιότητος καὶ τῆς εὐπρεπείας. Ὁ κλέπτης, ὁ ἄτιμος, ὁ προδότης τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος θὰ κτυπηθῇ ἀμειλίκτως.

Πιστοὶ εἰς τὶς ἀρχὲς καὶ κατευθύνσεις τοῦ ἐθνικοῦ μας] ἀγῶνος προέ-

δημεν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ τέως ὁμαδάρχου Κωνσταντίνου Μπαθρέλου διότι κατεπίεζε τοὺς πολίτας καὶ εἰσέπραττε παρ' αὐτῶν φόρους.

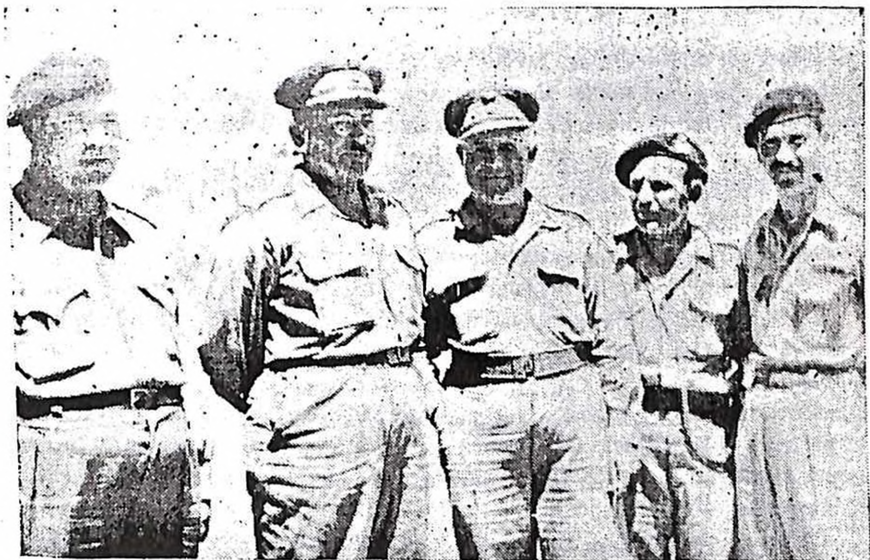
Λάκωνες

Τὸ Συγκρότημα ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἐθελοντάς, μόνον ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας καὶ θέλουν νὰ θυσιασθοῦν δι' αὐτὴν — οὐδεὶς ἐπιστρατεύεται βιαίως διότι τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὰς ἀρχάς μας.

Διακηρύσσωμεν πρὸς ὅλους τοὺς Λάκωνας ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ἐργασίας των.

Σεβόμεθα ἀπολύτως τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, τὴν προσωπικήν του ἐλευθερίαν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου του καὶ τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν του.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀγωνιζόμεθα: γιὰ τὴν Ἑλλάδα,

Μία φωτογραφία εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Σπάρτης, ὅτε ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Πελοποννήσου στρατηγὸς Τσιγκούνης, ἐπεθεώρει τὰς φρουρὰς τῆς Λακωνίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιᾶ: Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ., Κυριακόγκωνας, ὁ στρατηγὸς Τσιγκούνης, ὁ συνταγματάρχης Χουσᾶκος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων τῆς περιοχῆς Μολάων—Μονεμβασίας, Μπρατίτσας, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Διλοχίας τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σελινίτσης Σταῦρος Γερακάρης.

γιὰ τὴν προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ πολίτου, γιὰ τὴν συντριβὴ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐμπρὸς ὅλοι στὸν ἀγῶνα. Τὸ σύνθημά μας εἶναι: Πίστις, Ἀγών, ΝΙΚΗ.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΓΚΩΝΑΣ

Οἱ Ὁμαδάρχαι
ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ, ΠΑΥΛΑΚΟΣ, ΜΠΟΓΕΑΣ, ΓΟΥΔΗΣ

Γύθειον τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1947.

Ὁ τύπος τῆς Σπάρτης, σχολιάζων τὴν ὡς ἄνω προκήρυξιν γράφει:

« Αἱ Ἐθνικαὶ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες Κατσαρέα, ἀπηύθυναν πρὸς τὸν Λακωνικὸν Λαὸν πατριωτικὴν προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας διαδηλοῦν τὴν πίστιν των πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν των νὰ ἀγωνισθοῦν πρὸς σωτηρίαν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος. Οἱ σκληροὶ ἀγῶνες των καὶ ἡ μεγάλη των θυσία εἰς αἷμα, ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, ἔσωσαν τὴν Λακωνίαν ἀπὸ τὸν σφαγιασμόν, καὶ ἀπέτρεψαν τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἐθνικισμοῦ.

Πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐχάραξεν ὁ ἀείμνηστος ἀρχηγός των Πᾶνος Κατσαρέας, θὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον των μέχρις ὅτου κατασταλῇ ἡ ἀνταρσία καὶ τὸ κράτος ἀναλάβει τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν.

Ὁ Λακωνικὸς Λαὸς ἀναγνωρίζει τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Ἔχει πεποίθησιν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτάς, διότι ἡ προσπάθειά των εἶναι χωρὶς κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἰδιοτελεῖς ἐπιδιώξεις καὶ ἀξιοῖ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τὴν ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τῶν μεγάλων θυσιῶν των καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ χρησιμοποίησιν τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν μαχητῶν εἰς τὴν διασφάλισιν καὶ προστασίαν τῶν συνόρων μας».

Ὑπὸ τὴν νέαν διοίκησίν των αἱ Ἐθνικαὶ Ὁμάδες ὀργανοῦνται, ἐφοδιάζονται, ἐξοπλίζονται καλύτερον. Ὁ νέος ἀρχηγὸς ἀπολαμβάνει τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. γίνεται θετικωτέρα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Καὶ συνεχίζουν τὸν ἀγῶνα, τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν. Συνάπτουν σειρὰν μαχῶν, πάντοτε νικηφόρων. Τὸ Μονοδένδρι, ἡ Μπαρμπίτσα, ἡ Βαμβακοῦ, τὰ Βέρροια, ἡ Κοκκινόλουτσα, ὁ Βασσαρᾶς — τρεῖς μάχαι ἐδῶ — τὰ Τζίτζινα, τὰ Νιάτα, ἡ Ἄρνα, ὁ Σωρός, τὸ Βρονταμᾶ, τὸ Τσάσι, τὸ

τὸ Γεράκι, ἡ Σελασία, ὁ Κοσμᾶς, ἡ Κλεισοῦρα τῶν Κροκεῶν, τὸ Ἐξωχῶρι, τὰ Τσέρια, ἡ Σαηδόνα, τὰ Διλάγγαδα, ἡ Παναγιὰ Γιάτρισσα, ἡ Καστανιά, ἡ Μηλιὰ θὰ ὁμιλοῦν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα διὰ τὰ τρόπαια τῆς νίκης, τῆς θυσίας καὶ τοῦ αἵματος τὰ ὁποῖα ὕψωσαν ἐκεῖ οἱ ἄνδρες τῶν Ε.Α.Ο.Κ. προμαχοῦντες ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος. Ὁ Παυλᾶκος, ὁ Γούδης, ὁ Μπογέας, ὁ Γερακάρης λαμβάνουν θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Ὁ Κυριακόγκωνας κατευθύνει τοὺς πάντας πρὸς τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Αἱ ὑπερβασίαι, ὅπου καὶ ἂν διεπράττοντο ἐξέλιπαν. Οἱ Ε.Α.Ο.Κ. εἶναι πλέον φρουροὶ τῶν νόμων τῆς Πατρίδος, γνήσιοι Ἕλληνες, τίμιοι Μανιᾶται.

Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸ ἀδέκαστον κριτήριον τῆς ἀντικειμενικότητος, θὰ κληθῇ νὰ περιγράψῃ τὰ δεινὰ καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ Λακωνικοῦ Λαοῦ ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας, τοὺς σκληροὺς καὶ αἱματηροὺς ἀγῶνας τῆς σημερινῆς περιόδου, πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι τὴν φωτεινοτέραν, τὴν λαμπροτέραν καὶ πανένδοξον σελίδα τῆς ἱστορίας του θὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὴν πολύτιμον συμβολὴν τῶν «Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Κατσαρέα» καὶ τῶν λοιπῶν ἰσαξίων Ἐθνικῶν Τμημάτων Λακωνίας.

Ὁ στρατηγὸς Μαντᾶς, ὅτε ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τῆς Πελοποννήσου μετέβη εἰς Σπάρτην διὰ νὰ ἐνημερωθῇ περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Λακωνίᾳ, ἤκουσεν ἀντιλήψεις, γνώμας, ἐκθέσεις ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων, ἐδέχθη ἐπιτροπὰς καὶ ἐσχημάτισε τὴν γνώμην του.

Εἰς ἀντιπροσωπείαν τῶν ἀντικομμουνιστικῶν ὁμάδων Κατσαρέα, ἥτις παρουσιάσθη εἰς τὸν Στρατηγόν, ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν ὁμάδων Κυριάκον Κυριακόγκωναν, ὁ στρατηγὸς ἐκφράζει τὴν μεγάλην του εὐχαρίστησιν διότι ἐγνώρισε ἕνα μέρος τῶν ὁμάδων καὶ ἐσχημάτισε προσωπικὴν ἀντίληψιν διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ὁμαδάρχας Γερακάρην, Παυλᾶκον, Μπογέαν, Γούδην καὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀνιδιοτελῆ ἀγῶνα των.

«Ἡ συνοδεία, εἶπεν, τῆς ἀπὸ Τριπόλεως φάλαγγός μας ὑπὸ τμήματός σας πειθαρχημένου καὶ φρονηματισμένου καὶ ἡ παρουσίασις σήμερον εἰς ἐμὲ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τμημάτων σας, μοῦ ἔδωσαν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀντιληφθῶ τὴν ἐξαίρετον προσπάθειάν σας πρὸς συγκρότησιν τμήματος ἐνόπλου, ἀναλόγου μὲ τὴν ἐδῶ κατάστασιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κατάρας τοῦ ἐαμοκομμουνισμοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του σλαύων. Ἡ αὐθόρμητος καὶ ταχεῖα βοήθεια τοῦ ἀρχηγοῦ Τμήματός σας Ἰ. Παυλάκου πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον εἰς Γεράκι Μπρατίτσα μὲ πληροῖ ἐλπίδων ὅτι μὲ τὴν συνεργασίαν σας καὶ τὴν συνεργασίαν ὅλων ἥτις ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι εἰλικρινὴς καὶ ἁγνὴ μεταξύ σας, θὰ προχωρήσω καλῶς εἰς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον μου. Μὲ τὴν πίστιν αὐτήν, σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσετε εἰς ὅλα τὰ τμή-

ματά σας τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς καὶ συγχαρητήρια διὰ τὸ ὡραῖον ἔργον των εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλλω κάθε προσπάθειαν νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ εἰς ὅ,τι μοῦ εἶναι δυνατὸν ἀρωγός».

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1948, ἐπιθεωροῦν τὰ τμήματα τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ τὰς βάσεις σεις των ὁ Ἐπιτελάρχης τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Πελοποννήσου συνταγματάρχης Κολιόπουλος καὶ ὁ προσωπάρχης της ἀντισυνταγματάρχης Προκοπίου. Ἡ ἐντύπωσίς των συνοψίζεται εἰς τοὺς κατωτέρω λόγους τοῦ Ἐπιτελάρχου :

Ὁ διμοιρίτης τοῦ λόχου Παυλάκου, Νικ. Μπρεττᾶκος, ἐκ τῶν ἱκανωτέρων στελεχῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Κατὰ τὴν ἔνταξιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν τοῦ ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

«Εἰς ὅλους, εἶπε, εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ ἐλευθερία τῆς Λακωνίας καὶ τῆς Μάνης καὶ τὴν ὁποίαν καὶ τώρα συνεχίζει. Σᾶς βρίσκω ὠργανωμένους σὲ τέλεια στρατιωτικὰ τμήματα καὶ γι' αὐτὸ θὰ σᾶς ἀνατεθῇ τὸ βάρος νὰ βρῆτε τοὺς κατσαπλιάδες, σὰν λαγωνικά, ὅπου καὶ ἂν εἶναι».

Ἡ γενικὴ διαπίστωσις εἶναι μία: Ἂν ἀπὸ τὴν Λακωνίαν ἔλειπαν αἱ Ε.Α.Ο.Κ. πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχον ἐπικρατήσει οἱ συμμορῖται.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τ.Σ.Ε. Καλαμῶν συνταγματάρχης Θ. Πυρόπουλος ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σελινίτσης. Τὸ κατωτέρω ἔγγραφον μαρτυρεῖ τὴν ἐντύπωσίν του:

Τ.Σ.Ε. Καλαμῶν
Ἀριθ. 735

Σ.Τ.Γ. 9098 30-8-48

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Ε.Α.Ο.Κ. Σελινίτσης κ. Σταῦρον Γερακάρην

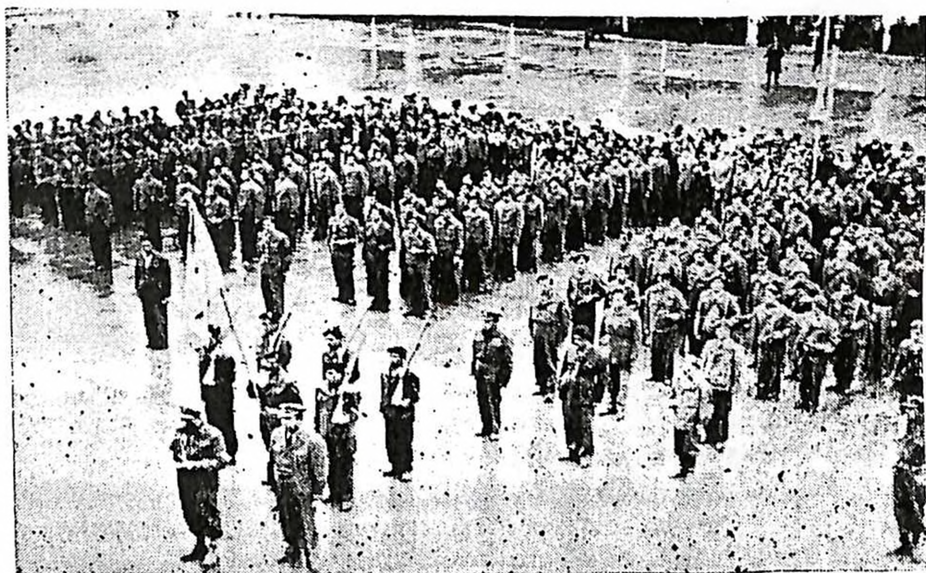
Λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1ον) τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς μάχας κατὰ συμμοριτῶν, τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν πάσης ἀνατεθείσης ἀποστολῆς εἰς τὰ τμήματα ΕΑΟΚ (Διλοχία Σελινίτσης), 2ον) τὴν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεώς μου τῆς 26-7-48 διαπιστωθεῖσαν ἀρίστην ὀργάνωσιν τοῦ τμήματος τούτου, παρὰ τὰς σοβαρὰς του στερήσεις καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν μαχητικότητα τῶν ἀνδρῶν, ὑψηλὸν φρόνημα ὑφ' οὗ ἅπαντες διαπνέονται καὶ τὴν αὐτόχρημα στρατιωτικήν τους παράστασιν:

Ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν ΕΑΟΚ κ. Κυριᾶκον Κυριακόγκωναν, τὸν Διοικητὴν τοῦ τμήματος Σελινίτσης Γε-

ρακάρην Σταῦρον καὶ ἅπαντας τοὺς μαχητὰς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀγωνισθῶσιν, ὡς μέχρι σήμερον, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων προδοτῶν καὶ τῶν συμμάχων των Σλαυοκομμουνιστῶν.

ΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ
Συνταγματάρχης
Διοικητὴς ΤΣΕ Καλαμῶν

Ἀργότερον ἐπιθεωρεῖ τὸν 1ον λόχον τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸς Κιτριλάκης συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ταξιάρχων κ. κ. Σπυρ. Σακελλαροπούλου καὶ Δημ. Πλούμη καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντισυν)χου κ. Terter. Τόσον ὁ κ. Κιτριλάκης, ὅσον καὶ οἱ συνοδεύοντες τοῦτον Ταξίαρχοι κ.κ. Δ. Πλούμης ἀρχηγὸς τῶν Μ.Α.Υ. παρὰ τῷ Γ.Ε.Σ. καὶ Σ. Σακελλαρόπουλος Διοικητὴς τοῦ Νοτίου Συγκροτήματος τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Πελοποννήσου καὶ οἱ παρακολουθοῦντες Ἀμερικανοὶ στρατιωτικοὶ ἔμειναν κατάπληκτοι διότι εὑρέθησαν πρὸ ἀρτιωτάτου στρατιωτικοῦ τμήματος. Οἱ Ἀμε-

Μία γενικὴ εἰκὼν ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς Σπάρτην καὶ τὴν μετονομασίαν των εἰς 1ον Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Λακωνίας. Ἔμπροσθεν διακρίνονται ὁ διοικητὴς τῶν δημοσυντηρήτων Ταγμάτων Λακωνίας ταγματάρχης Δημητρίου καὶ παρ' αὐτὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ διοικητὴς τοῦ 1ου Τ.Ε.Α.Λ. Κ. Κυριακόγκωνας

ρικανοὶ ἐζήτουν λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Κατσαρέα. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς ὅλους ἡ τελεία ἀπόδοσις τῶν στρατιωτικῶν τιμῶν, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, καὶ ἡ ρωμαλεότης τῶν ἀνδρῶν. Ὁ Ταξίαρχος κ. Πλούμης ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Κιτριλάκην ὅτι αἱ Ε.Α.Ο.Κ. ἐνισχυόμεναι μὲ ὅλα τὰ ἐφόδια θὰ ἀποτελέσουν τὰ ἀρτιώτερα καὶ καλύτερα «κομάντος» ἐν Πελοποννήσῳ.

Ὁ κ. Κιτριλάκης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ λόχου, εἶπεν:

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Συγκροτηματάρχης τῶν ΕΑΟΚ δολοφονηθεὶς μετὰ τοῦ Π. Κατσαρέα, ὑπὸ συμμοριτῶν, ἔξω τοῦ Γερακίου τὴν 20-3-1947.

«Ξέρετε καλὰ ὅτι ἡ φυλή μας κινδυνεύει, διατρέχει τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον. Ὄχι ἀπὸ τοὺς συμμορίτας τοὺς ὁποίους θὰ σαρώσουμε πολὺ γρήγορα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ Σλαυϊκὴ φυλὴ τῆς ὁποίας τὸ ὄνειρο εἶναι ἡ ἔξοδος στὴ Μεσόγειο.

»Σεῖς νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διότι ὑπηρετεῖτε ἐθελονταὶ εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα προασπίζοντες τὴν πατρίδα, τὴν θρησκείαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν οἰκογένειαν. Προχωρεῖτε εἰς τὸν ἀγῶνα σας μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν αὔριον οἱ Βούλγαροι καὶ βάλουν στὰ γόνατά τους τὶς ἀδελφές σας, τὶς γυναῖκες σας, τὶς κοπέλλες σας.

»Φεύγω πολὺ εὐχαριστημένος ποὺ σᾶς ἐγνώρισα ἀπὸ κοντά, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν διὰ τὸ ἔργον σας καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ πατρίς μας θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ διὰ τὰς θυσίας σας καὶ ἡ γενιά σας θὰ εἶναι ὑπερήφανη διὰ τὴν τιμὴν ποῦ σᾶς ἔλαχε νὰ τὴν προστατεύσετε ἀπὸ ἕνα τόσο μεγάλο καὶ σοβαρὸ κίνδυνον. Σᾶς εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν».

Ὁ ἀγὼν ἐν τούτοις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. συνεχίζεται διμέτωπος. Κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῶν ὀρέων καὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς πόλεως, ὁ ὁποῖος συνεχίζει νὰ συκοφαντῇ τὰς ὁμάδας. Ἀπαντᾷ ὁ λαὸς τῆς Μάνης πλέον. Τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἱστορικὸν κείμενον:

«Ἀπὸ μακροῦ χρόνου, διάφορα ἄτομα καταγόμενα ἐκ Λακωνίας καὶ καταφυγόντα εἰς Ἀθήνας, διὰ διαφόρους ἕκαστον λόγους, ἐπιδίδονται συστηματικῶς εἰς τὴν δυσφήμησιν καὶ κατασυκοφάντησιν τῶν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Λοχαγοῦ Κατσαρέα συγκροτηθεισῶν Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Λακωνίας καὶ τοῦ παρ' αὐτῶν μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθέντος καὶ ἐπιτελουμένου ἐθνικοῦ ἔργου, διὰ τῆς δημοσίως ἢ κρυφίως διασπορᾶς διαφόρων ἀδεσπότων, ψευδῶν καὶ συκοφαντικῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος τῶν ὁμάδων

τούτων. Πρόσφατον παράδειγμα τῆς συκοφαντικῆς ταύτης διαθέσεως καὶ διαστροφῆς τῶν γεγονότων, εἶναι καὶ τὸ παρὰ τῆς ἐφημερίδος «Βῆμα» τῶν Ἀθηνῶν δημοσιευθὲν ψευδὲς γεγονός, καθ' ὃ δῆθεν, μετὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν ἐπίθεσιν τῶν ἀνταρτοκομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Γερακίου ἐξετελέσθησαν παρὰ τοῦ ὁμαδάρχου Ι. Παυλάκου πεντήκοντα ἄτομα λόγῳ ἀντιποίνων, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ παρὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Χιτῶν» δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ γνωστοτάτου Λάκωνος κομμουνιστοῦ, κρατουμένου εἰς τὰς φυλακὰς διὰ φόνους καὶ πολυμερῶς δράσαντος κατὰ τὴν κατοχήν, δι' ἧς διαμαρτύρεται ὅτι «ἀδίκως καταδιώκεται, ἐνῷ δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς κλπ.» καὶ τελευταῖον ὁ τόσον θορυβωδῶς ἐξαγγελθεὶς φόνος τοῦ ἐθνικόφρονος Ι. Πιερράκου, ὅστις ὅμως χαίρει ἄκρας ὑγείας.

Ἐπειδὴ τοῦ ἐθνικοῦ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνος συνεχιζομένου καὶ εἰσερχομένου εἰς τὴν κρισιμωτέραν αὐτοῦ περίοδον, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ συκοφαντικὴ αὕτη ἐκστρατεία θέλει συνεχισθῇ καὶ ὅτι μέρος τῆς καλοπίστου κοινῆς γνώμης εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ παρασυρθῇ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπεκαλύφθη πλέον ἡ ἔξωθεν ὀργάνωσις καὶ διεύθυνσις τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας, ἐκρίναμεν ὡς ἐπιβεβλημένον καθῆκον ἡμῶν, ὄντων περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐνημερωμένων, ὡς ἀμεσώτερον ζώντων τὰ διαδραματιζόμενα ἐν Μάνῃ γεγονότα, νὰ ἀνακοινώσωμεν δημοσίως καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἕνα ἕκαστον Λάκωνα τὰ ἑξῆς:

1) Αἱ Ἐθνικαὶ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες Λακωνίας, δὲν ἀνήκουν εἰς πολιτικήν τινα παράταξιν, οὔτε εἰς ἄτομα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἀπαρτίζονται ἐκ τῶν ἁγνοτέρων στοιχείων τῆς Λακωνίας.

2) Αἱ ὁμάδες αὗται δὲν ἀποτελοῦν συμμορίας τῆς δεξιᾶς, ὡς ἀποκαλοῦνται (ἐφημερὶς «Βῆμα»), ἀλλὰ ἡ συγκρότησίς των ἐπεβλήθη ὡς ἀδήριτος ἀνάγκη ἀμύνης κατὰ τῶν ληστοσυμμοριῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., αἱ ὁποῖαι καὶ μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας, ὄχι μόνον δὲν διελύθησαν καὶ ἀφωπλίσθησαν ἐν Λακωνίᾳ, ἀλλὰ σωρείαν φόνων διέπραξαν κατὰ ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, λόγω ἀδυναμίας τοῦ ἐπισήμου Κράτους νὰ διασφαλίσῃ τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν του εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς χώρας.

3) Τὰ ἀποτελοῦντα τὰς ὁμάδας ταῦτα ἄτομα, ὄντα, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, πτωχοὶ ἀγρόται καὶ ἐργάται, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμονες, ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι, οὐδὲν συμφέρον ἐπιδιώκουν καὶ οὐδεμίαν ἄλλην φιλοδοξίαν ἔχουν παρὰ μόνον νὰ ἀγωνισθοῦν, χύνοντα ἀφθόνως, ὡς πάντοτε, τὸ πολύτιμον αἷμα των, κατὰ τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, καὶ τὴν διασφάλισιν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν φιλησύχων καὶ φιλονόμων πολιτῶν.

4) Οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἔχαιρε τόσον, ὅσον οἱ ἀποτελοῦντες τὰς ἐθνικὰς ταύτας ὁμάδας, ὅταν θὰ ἔφθανεν ἡ περιπόθητος στιγμὴ νὰ ἀφήσουν τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὰ εἰρηνικά των ἔργα, εἴτε διὰ τῆς συντριβῆς τῆς ἐθνο-

κτόνου ἀνταρσίας, εἴτε διὰ τῆς ἀναπληρώσεώς των ὑπὸ Κρατικῶν δυνάμεων.

5) Ὄπισθεν τῶν ἐθνικῶν τούτων ὁμάδων ἵσταται συμπαγὴς ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου τῆς νοτίου Λακωνίας, ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ ἀγρότου, μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ ἐμπόρου, ἐπαγγελματίου καὶ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες, ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν των πεποιθήσεων, ἀναγνωρίζοντες πλήρως τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἐπιτελούμενον ἐθνικὸν ἔργον, συνεισφέρουν προθύμως καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν.

6) Χάρις εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ὁμάδων τούτων καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς Κρατικῆς δυνάμεως, ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἡ ἐκδίωξις τῶν ληστοσυμμοριτῶν τοῦ ΕΛΑΣ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς νοτίου Λακωνίας, εἰς τρόπον ὥστε, ὁλόκληρος ἡ νοτίως τῆς γραμμῆς Σελινίτσης, Βασιλικῆς, Ἄρνης, Δαφνίου, Κροκεῶν καὶ Σκάλας περιοχὴ νὰ δύναται νὰ ζῇ κα' ἀσχολῆται μὲ τὰ εἰρηνικά της ἔργα, πρᾶγμα ὅπερ εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος ἐπετεύχθη, ἀκόμη καὶ διὰ Κρατικῆς συνδρομῆς.

7) Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπεδιώχθη ἡ ἀναγνώρισις παρὰ τοῦ Κράτους

Μία ἀκόμη φωτογραφία ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατηγοῦ Τσιγκούνη εἰς Λακωνίαν: Εἰς τὸ μέσον ὁ στρατηγὸς καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ συνταγματάρχης Χουσάκος, ὁ Κυριακόγκωνας, ὁ Μπρατίτσας καὶ ὁ Στ. Γερακάρης.

τῶν ἐθνικῶν τούτων ὁμάδων ὡς ἀνεξαρτήτου Τάγματος ὑπὸ μονίμους ἀξιωματικοὺς πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν δίωξιν τῶν ἀνταρτοκομμουνιστῶν καὶ ἐπιβολὴν τῆς ἀσφαλείας, πρωτίστως εἰς τὴν περιφέρειάν μας, ὅπου τὸ Κράτος ἀπουσιάζει παντελῶς, πλὴν ὅμως λόγω τῆς ἀντιδράσεως ὡρισμένων πολιτικῶν, ἀπέτυχεν ἡ προσπάθειά των αὕτη, ἐνῷ ἀντιθέτως, ἄλλαι ὁμάδες δηλώσασαι φιλίαν εἰς αὐτούς, ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

8) Δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι διεπράχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν σφάλματά τινα καὶ ὑπερβασίαι, συνήθεις ἄλλως τε καὶ εἰς τακτικοὺς στρατούς, πλὴν ὅμως παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἤδη ταῦτα ἐξέλιπον, οὐδόλως δύνανται νὰ ἀμαυρώσουν τὸ παρὰ τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων Λακωνίας ἐπιτελεσθὲν τεράστιον ἐθνικὸν ἔργον, παρὰ τὴν γλισχρότητα τῶν διατιθεμένων μέσων.

9) Πάντες οἱ δυσφημισταὶ τοῦ ἔργου τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων Λακωνίας εἶναι οἱ γνωστοὶ ἑαμοκομμουνισταί, ἐμφανιζόμενοι μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ δημοκρατικοῦ πολίτου πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἀφελῶν καὶ ἀκατατοπίστων συμπατριωτῶν των, ἢ πράκτορες καὶ τροφοδόται τῶν ἀνταρτοκομμουνιστῶν, ἢ τέλος κακοὶ ἐθνικόφρονες, οἱ ὁποῖοι, ἵνα δικαιολογήσουν τὴν ἐπαίσχυντον διαγωγήν των, τὸν φιλοτομαρισμόν των καὶ τὴν φιλαργυρίαν των, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἠρνήθησαν νὰ ὑποστοῦν θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἱερωτέρου ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξήγαγέ ποτε ἡ Ἑλληνικὴ Φυλή, ἐπιδίδονται εἰς τὴν δυσφήμησιν τοῦ παρ' ἄλλων διεξαγομένου ἀγῶνος, ἀνίκανοι αὐτοὶ ἠθικῶς νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων.

Οὕτως ἔχει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῶν Ἐθνικῶν Ἀντικομμουνιστικῶν Ὁμάδων Λακωνίας καὶ τὸ παρ' αὐτῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἐθνικὸν ἔργον. Ἡ πτωχὴ καὶ ἄγονος ἀλλ' ἡρωϊκὴ καὶ ὑπερήφανος Μάνη, πάντοτε πρωτοπόρος εἰς ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, διϊδοῦσα ἐγκαίρως τὸν ἀπειλοῦντα τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Φυλὴν ἄμεσον κίνδυνον ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς ἐκ μέρους τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ ἐκήρυξε καὶ ἐπραγματοποίησε τὸν Ἐθνικὸν Συναγερμόν, τὸν ὁποῖον τὸ ἐπίσημον Κράτος τόσον ἤργησε νὰ κηρύξῃ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἔθεσεν ἐπὶ τὸ ἔργον, καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἄλλοι καθεύδοντες ἐθνικόφρονες ἠσχολοῦντο μὲ τὴν περίφημον «συμφιλίωσιν», ὡς ἐὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐσωτερικῆς διαμάχης καὶ οὐχὶ ἐξωτερικῶς ὠργανωμένης κατὰ τῆς πατρίδος μας ἐπιβουλῆς.

Ἐμπρός, λοιπόν, ὅλοι καὶ ὅλα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος.

Ἐν Γυθείῳ τῇ 15 Ἰανουαρίου 1948

Παναγ. Σταρόγιαννης Δήμαρχος Γυθείου, Παῦλος Ἀνδρεῖκος Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου Γυθείου. Πρόεδροι Συλλόγων, Συνδέσμων Γυθείου: Δικηγορικοῦ: Ἀλ. Δ. Ἀλεξᾶκος, Ἰατρικοῦ Γεώργ. Πετροπουλάκης, Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Λεων. Λιακᾶκος, Ἐμπορικοῦ Π. Ἀνδρεῖκος, Ταμείου Λιμενικῶν ἔργων καὶ ὑδρεύσεως Ἰω. Φουρίδης, Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Παν. Ι. Ἀλεξᾶκος, Δ)τὴς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν Ι. Γραφᾶκος,

'Ομοσπονδίας 'Επαγγελματιῶν Κ. Σταυροπιερρᾶκος, 'Εργατικοῦ Κέντρου Γ. Κασίμης, Παντοπωλῶν 'Αντ. Σταυριανᾶκος, 'Αρτοποιῶν Β. Σουγλᾶκος, Κρεοπωλῶν Β. Παντζαρόπουλος, Οἰνομαγείρων Δ. 'Αγερανιώτης, 'Οπωροπωλῶν Θ. Δημητρουλᾶκος, Καφεζαχαροπλαστῶν Στρατηγάκης, 'Ιχθυοπωλῶν Εὐάγ. Τσιγκᾶνος, Κουρέων Δ. Σγουρομίτης, Καραγωγέων Θ. Μπαλιτσάρης, 'Εργατῶν ξηρᾶς Δ. Κρητικός, 'Εργατῶν θαλάσσης 'Αλ. Σμπυρούνιας, 'Αναπήρων θυμάτων πολέμου 1912—22 Γ. Νυφιάτης, 'Αναπήρων θυμάτων πολέμου 1940—41 'Ηλ. Θωμᾶκος, Παλαιῶν πολεμιστῶν Μ. Ζυγούρης, 'Εφέδρων ἀξιωματικῶν 40—41 Ε. Οἰκονομόπουλος, Πολυτέκνων Γυθείου Π. Τζαννᾶκος, Πρόεδρος 'Ιδιοκτητῶν Προκ. Τσαμασῖρος, Συνδέσμου Λεμβούχων Μ. Κουμουτσᾶκος, 'Αλιέων 'Αρ. Κουμουτσᾶκος, Οἰκοδομῶν Γ. Κασίμης, 'Υποδηματεργατῶν Β. Πουλυμενᾶκος, Αὐτοκινητιστῶν Χρ. Χριστᾶκος, Γυμναστικοῦ Συλλόγου Γυθείου Εὐστρ. Τσουμάκος, Κυνηγετικοῦ Π. Ρογκᾶκος, Ραπτῶν Β. Πένηντας, Κλαδευτῶν Ι. Κωστόπουλος, Προσφύγων Β. Παζαρόπουλος, Πυροπαθῶν Κ. Σεμπέκος, ὑποδηματοποιῶν Παν. 'Αρνιώτης.

Δημ. Κουνέλης Γυμνασιάρχης Γυθείου, Θεμ. Μούντριχας Δ)τὴς 'Εμπορ. Σχολῆς Γυθείου, Κ. Κωστᾶκος 'Επιθ)τὴς Δημοτ. 'Εκπαιδεύσεως Λακωνικῆς, Σπ. Σταυρόπουλος Δ)τὴς 'Υπ)τος 'Εθν. Τραπέζης Γυθείου, Ι. Κακλέας Δ)τὴς 'Υπ)τος 'Αγροτικῆς Τραπέζης Γυθείου, Θ. Τσίγκρης Δ)τὴς 'Υπ)τος Τραπέζης 'Αθηνῶν Γυθείου, 'Αντ. Μπαλιτσάρης δικηγόρος, Νικ. Παπαδᾶκος δικηγόρος, Εὐθ. Μητσᾶκος δικηγόρος, Δημ. Μπιρμπᾶκος δικηγόρος, Εὐστρ. Τσουμᾶκος δικηγόρος, Βασ. Παναγουλᾶκος δικηγόρος, Ι. Βουζουναρᾶς ἰατρός, Διον. Γιανναρᾶκος ἰατρός, Παῦλος 'Αναγνωστᾶκος ἰατρός Δημ. Κρεμμύδας ἰατρός, Πέτρος Φουρίδης ἰατρός, Νικ. Σαμπατάκης Οἰκ. Ἔφορος Γυθείου, 'Ηλ. Βενιζελέας ἐλεγκτὴς δημοσ. ταμείου Παν. Ρογκᾶκος καθηγητὴς Γυμνασίου, Κων. Λυμπέρης φαρμακοποιός, Κων. Καντῆς καθηγητὴς Γυμνασίου, Πέτρ. Καλογερᾶκος καθηγητὴς Γυμνασίου, Γ. Σαρελέας καθηγητὴς Γυμναστικῆς, Γ. Φιλούρης καθηγητὴς 'Ωδικῆς, Χαρ. Κατσαφοῦρος δημοδιδάσκαλος, Ι. Διακᾶκος δημοδιδάσκαλος, 'Επαμ. Παπαδᾶκος δημοδιδάσκαλος, Παν. Κουτρουλᾶκος, δημοδιδάσκαλος, Σωκρ. Διακᾶκος ἐμποροβιομήχανος, Παν. Καράμπελας ἐμποροβιομήχανος, 'Ηλ. Μενουδᾶκος κτηματίας, 'Αναστ. Πετρουλάκης κτηματίας, Παναγ. Τζωρτζάκης κτηματίας, Φίλιππος 'Ηλιάδης καθηγητής, Παν. 'Ηλιάδης κτηματίας, Β. 'Αλεξάκης Ταμίας 'Εθ. Τραπέζης, Γ. Νικολινᾶκος Ταμίας 'Αγροτικῆς Τραπέζης, Γ. Τζαβελᾶκος ἔμπορος, 'Αντ. Σταυρινᾶκος ἔμπορος, Αἰκ. Ξηνταρᾶκος ἰδιοκτήτης μηχανοτράτων. Νικ. Ρεσμπίθας, Κ. Κοσμίδης ἔμπορος, Κων. Πουλυμενᾶκος 'Αν. 'Αξ)κὸς ἐ.ἀ., Μιχ. Πετροπουλάκης κτηματίας, Κων. Πετροπουλάκης κτηματίας, Παν. Θ. Ηιακᾶκος ἔμπορος, Δημ. 'Αραπάκης χημικός, Νικ. Πετροπουλάκης οἰνολόγος, Πέτρος Δαμηλᾶκος κτηματίας. (Ἕπονται 600 ὑπογραφαί).

Αὐτοὶ εἶνε οἱ Ε.Α.Ο.Κ. «Ὁ Λακωνικὸς Λαός, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε τὴν ἐθνικὴ δράση τῶν Ὁμάδων εἰς ἐποχὴν ποὺ τὸ Κράτος ἀπουσίαζε τελείως ἢ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ ἐναντίον τῶν ὑπολειμμάτων τῆς Ἀνταρσίας ποὺ ξανάρχισαν τὸ ἀντεθνικό τους ἔργο, αἰσθάνεται ἀληθινὴ ἱκανοποίηση γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ δικαίου καὶ τὴν λάμψη τῆς ἀληθείας καὶ διαβλέπει στὴ •

χειρονομία τοῦ Ἐπισήμου Κράτους, τὴν πρώτη ἀναγνώριση τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν του, στὸν κοινὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Σλαυοκομμουνιστῶν.

Πρωτοπόρος στὸν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς γιὰ τὴ δικαίωση τῶν θυσιῶν του, γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν εὐημερία τῆς Πατρίδος, ὁ Λαὸς τῆς Μάνης παρέμεινε τὸ ἀκατάλυτο προπύργιο τῆς ἐλευθερίας, ἡνωμένος, συνειδητός, ἀκατάβλητος, ἀποφασιστικὸς — ἄξιος τῆς Πατρίδος.

Οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ Μυστρᾶ, τῶν Βερροίων, τοῦ Γυθείου, τῆς Σελινίτσας καὶ τῆς Παληόχωρας μὲ τὸ ἀδάμαστον καὶ ἀκατανίκητο θάρρος ποὺ πολέμησαν καὶ τὴν αὐτοθυσία ποὺ ἔδειξαν ἐκέρδισαν τὴν συμπάθεια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, γιατὶ χάρις εἰς τὸν ἡρωϊσμό τους καὶ τὶς θυσίες τους, προστατεύτηκε ἡ περιφέρειά μας χωρὶς καμμιὰ Κρατικὴ ἐνίσχυση.»

«Ἐθνικὴ Φωνὴ» Σπάρτης

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 225]8-9-48 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Α' τεῦχος) ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 505)1947 «περὶ ἐπιβολῆς οἰκονομικῶν βαρῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ ἀνταρσίας», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ΚΑΙ ΑΙ Ε.Α.Ο.Κ. ΟΡΚΙΖΟΝΤΑΙ

Αἱ Ἐθνικαὶ Ἀντικομμουνιστικαὶ Ὁμάδες Κυνηγῶν, ἐνταχθεῖσαι εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατόν, ἀπετέλεσαν τὸ 1ον Τάγμα τῶν Δημοσυντηρήτων Δυνάμεων Λακωνίας, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν 1ον Δ.Τ.Ε.Α.Α (Δημοσυντήρητον Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Λακωνίας). Ἡ ὁρκωμοσία των, ἐπίσημος ἔγινεν εἰς τὴν Σπάρτην τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1948. Εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» τῆς Σπάρτης, τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγωνιστῶν τῆς Λακωνίας, (φύλλον 24-12-948) δημοσιεύονται συγκινητικαὶ λεπτομέρειαι τῆς τελετῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία, εἰς μέγαν συμβολισμόν, ἀνεγνώριζε καὶ ἐβράβευε τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα τῶν Ἑλλήνων χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔδραξαν τὰ ὅπλα διὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τοῦ ὑπούλου ἐχθροῦ, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ ἔνστικτόν των καὶ μόνον. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος, τὴν ὁποίαν μνημονεύω ἀνωτέρω, Κ. Ι. Νικολῆς, γράφει σχετικῶς:

«.... Καὶ ἡ ἀνυπόκριτος χαρὰ καὶ βαθεῖα συγκίνησις Λαοῦ καὶ Στρατοῦ, ἐκ τῆς τυπικῆς εἰσόδου τῶν ἡρωϊκῶν ἐθελοντῶν τοῦ θανάτου τῆς ὑπερήφανης καὶ ἀδούλωτης Μάνης εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Τακτικοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ἐκδηλωθεῖσα διὰ μυριοστόμων εὐχῶν, ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων, καὶ οἱ ἐκφωνηθέντες βαρυσήμαντοι λόγοι ἀποτελοῦν τὴν δικαίωσιν

ἑνὸς ὑψηλοῦ, ἰδανικοῦ, τιμίου καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀγῶνος.... Ἀποτελεῖ ἡ ἐν-ταξις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν Στρατὸν ἐκδήλωσιν καὶ ἀπόδοσιν ἐλαχίστου φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἕλληνος Πάνου Κατσαρέα καὶ τῶν πεσόντων ἡρώων ἀγωνιστῶν... Εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ λαμπροτέρα ἠθικὴ ἀμοιβὴ τῶν γενναίων, ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ πίστιν ἀγωνίζονται διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους, ἔχοντες ὡς ἔμβλημά των τὴν παρακαταθήκην τοῦ ἀρχηγοῦ των «ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα». Εἶναι ἡ πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τῶν ἀφανῶν αὐτῶν ἡρώων τοῦ ὑπὲρ πάντων ἀγῶνος τῆς Φυλῆς».

Ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας ἔγινεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν τῆς Σπάρτης, ὅπου εἶχον παραταχθῆ τὰ τμήματα, παρουσίᾳ ὅλων τῶν Ἀρχῶν, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Λακωνίας συνταγματάρχης Χουσᾶκος ἐκφωνεῖ τὴν ἡμερησίαν διαταγήν του, ὕμνον τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν Λακωνίας. Ἰδοὺ αὐτή:

«Τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν οἱ Ἕλληνες, ἀπέναντι τρομερῶν κινδύνων τῆς Πατρίδος των, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ἱστορίας, ἰδιαίτατα ὅμως κατὰ τὴν σημερινὴν κρισιμωτάτην τῆς Πατρίδος περίοδον, νὰ εἶσθε βέβαιοι, θ' ἀνάψῃ δι' ὅλους τοὺς λαοὺς μίαν φλόγα, ἡ ὁποία δὲν θὰ σβύσῃ ποτέ.

Μ' ἕνα τέτοιο θάρρος καὶ σεῖς, μέσα ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν ἐρειπίων τῆς ἐμπρησθείσης Πατρίδος μας, ἐξεπηδήσατε σὰ σπίθες καὶ ἐφουντώσατε στὶς ψυχὲς τῶν πραγματικῶς ἁγνῶν Ἑλλήνων, τὴν φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς γενναιότητος!

Ὅλοι σεῖς, γενναῖοι μου Ἀξ)κοὶ καὶ στρατιῶται, ἠγωνίσθητε κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν μόνοι. Ἐφόδια, εἴχατε τὴν ἀκλόνητον πίστιν σας πρὸς τὸ μέλλον τῆς φυλῆς, τὴν ἀσύγκριτον λατρείαν σας πρὸς τὴν Θεὰν τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἕνα ὅπλο, ποὺ τὸ ἀποκτήσατε μὲ τὸ θάρρος σας, τὴν γενναιότητά σας, τὴν πίστιν σας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν παιδιῶν σας καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπατριωτῶν σας.

Ὅπως ἁρμόζει, εἰς εὐγενεῖς ἐθελοντὰς τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἐπολεμήσατε μὲ πάθος καὶ ἀνιδιοτέλειαν, κατὰ τοῦ ὑπούλου ἐχθροῦ. Κάθε σας βῆμα, κάθε σας ἐνέργεια, τὴν παρηκολούθησα μὲ προσοχὴν καὶ ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον, ἀφ' ἧς δὲ ἀνέλαβα τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἔστρεψα τὰς προσπαθείας μου καὶ πρὸς σᾶς. Ἀποτελούσατε δυνάμεις ἀξιομάχους μέν, ἀλλ' ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης.

Ἐν τῇ ἑνώσει λοιπὸν ἡ ἰσχύς. Ἔπρεπε νὰ ἑνώσωμεν ὅλας τὰς Ἐθνικάς μας δυνάμεις διὰ τὴν συντριβὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ τέρατος. Ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν συνειδητὴν συνεκτικότητα, ἐκδηλώνοντες τὴν δύναμιν τοῦ Ἔθνους, διὰ τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ μας πάθους εἰς τὰς ἐπιταγάς του, εἰς τὴν νομιμότητα. Δὲν εἶναι σκόπιμον ν' ἀναπτύξω πρὸς σᾶς, τὴν σημα-

σίαν τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος, διότι σεῖς τὸν γνωρίζετε κάλλιον παντὸς ἄλλου.

Προσωπικῶς φρονῶ, ὅτι ἐπικράθητε κατὰ τὸ παρελθόν, ἀπὸ κακοβούλους συκοφαντίας, συνοδοιπόρων καὶ κρυπτοσλαύων καὶ ἄλλων, εἰς βάρος σας. Ἀλλά, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐπιθυμία σας νὰ ὑπαχθῆτε ὑπὸ τὰς νομίμους ἀρχάς, συνέτριψε τὰ ὀνειροπόλα καὶ σατανικὰ σχέδια, τῶν ποικιλωνύμων συκοφαντῶν σας.

Πλὴν ὅμως « οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ ».

Ἡ κριτικὴ — ἔστω καὶ κακόβουλος — εἶναι χαρακτηριστικὸν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τῆς δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν, μὲ τὸ αἷμα μας ὑπερασπίζομεν σήμερα.

Εἰς πεῖσμα λοιπὸν τῶν κακοβούλων καὶ τῶν φθονερῶν, ποὺ δυστυχῶς δὲν λείπουν, τὸ ἔργον σας ἀνεγνωρίσθη πλέον ἐπισήμως.

Ἐντάσσεσθε καὶ τυπικῶς πλέον εἰς τὸν Ἐθνικὸν στρατόν.

Γίνεστε τακτικὸς στρατός. Εἶστε στρατιῶται τώρα, πιστοὶ τηρηταὶ τῶν Νόμων τῆς Πατρίδος καὶ ὑποστηρικταὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς.

Τὸ θεωρῶ εὐτύχημα, ποῦ σὲ μένα ἔτυχε ὁ κλῆρος, ὡς στρατιωτικὸς Διοι-

Ἡ σημαία τοῦ 1ου Δ.Τ.Ε.Α.Λ., τὴν ὁποίαν ἐδώρησαν εἰς τὰς Ε.Α.Ο.Κ. οἱ «Φίλοι τοῦ Στρατοῦ» εἰς Σπάρτην. Σημαιοφόρος εἶναι ὁ ἐκ τῶν διμοιριτῶν τοῦ λόχου Παυλάκου, Νικ. Μπρεττᾶκος.

ἑνὸς ὑψηλοῦ, ἰδανικοῦ, τιμίου καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀγῶνος. . .. Ἀποτελεῖ ἡ ἔνταξις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν Στρατὸν ἐκδήλωσιν καὶ ἀπόδοσιν ἐλαχίστου φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἕλληνος Πάνου Κατσαρέα καὶ τῶν πεσόντων ἡρώων ἀγωνιστῶν . . . Εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ λαμπροτέρα ἠθικὴ ἀμοιβὴ τῶν γενναίων, ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ πίστιν ἀγωνίζονται διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους, ἔχοντες ὡς ἔμβλημά των τὴν παρακαταθήκην τοῦ ἀρχηγοῦ των «ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα». Εἶναι ἡ πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τῶν ἀφανῶν αὐτῶν ἡρώων τοῦ ὑπὲρ πάντων ἀγῶνος τῆς Φυλῆς».

Ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας ἔγινεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν τῆς Σπάρτης, ὅπου εἶχον παραταχθῆ τὰ τμήματα, παρουσίᾳ ὅλων τῶν Ἀρχῶν, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Λακωνίας συνταγματάρχης Χουσᾶκος ἐκφωνεῖ τὴν ἡμερησίαν διαταγήν του, ὕμνον τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν Λακωνίας. Ἰδοὺ αὐτή :

«Τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν οἱ Ἕλληνες, ἀπέναντι τρομερῶν κινδύνων τῆς Πατρίδος των, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ἱστορίας, ἰδιαίτατα ὅμως κατὰ τὴν σημερινὴν κρισιμωτάτην τῆς Πατρίδος περίοδον, νὰ εἶσθε βέβαιοι, θ' ἀνάψῃ δι' ὅλους τοὺς λαοὺς μίαν φλόγα, ἡ ὁποία δὲν θὰ σβύσῃ ποτέ.

Μ' ἕνα τέτοιο θάρρος καὶ σεῖς, μέσα ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν ἐρειπίων τῆς ἐμπρησθείσης Πατρίδος μας, ἐξεπηδήσατε σὰ σπίθες καὶ ἐφουντώσατε στὶς ψυχὲς τῶν πραγματικῶς ἁγνῶν Ἑλλήνων, τὴν φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς γενναιότητος !

Ὅλοι σεῖς, γενναῖοι μου Ἀξ)κοὶ καὶ στρατιῶται, ἠγωνίσθητε κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν μόνοι. Ἐφόδια, εἴχατε τὴν ἀκλόνητον πίστιν σας πρὸς τὸ μέλλον τῆς φυλῆς, τὴν ἀσύγκριτον λατρείαν σας πρὸς τὴν Θεὰν τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἕνα ὅπλο, ποὺ τὸ ἀποκτήσατε μὲ τὸ θάρρος σας, τὴν γενναιότητά σας, τὴν πίστιν σας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν παιδιῶν σας καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπατριωτῶν σας.

Ὅπως ἁρμόζει, εἰς εὐγενεῖς ἐθελοντὰς τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἐπολεμήσατε μὲ πάθος καὶ ἀνιδιοτέλειαν, κατὰ τοῦ ὑπούλου ἐχθροῦ. Κάθε σας βῆμα, κάθε σας ἐνέργεια, τὴν παρηκολούθησα μὲ προσοχὴν καὶ ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον, ἀφ' ἧς δὲ ἀνέλαβα τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἔστρεψα τὰς προσπαθείας μου καὶ πρὸς σᾶς. Ἀποτελούσατε δυνάμεις ἀξιομάχους μέν, ἀλλ' ἄνευ σπονδυλικῆς στήλης.

Ἐν τῇ ἑνώσει λοιπὸν ἡ ἰσχύς. Ἔπρεπε νὰ ἑνώσωμεν ὅλας τὰς Ἐθνικάς μας δυνάμεις διὰ τὴν συντριβὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ τέρατος. Ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν συνειδητὴν συνεκτικότητα, ἐκδηλώνοντες τὴν δύναμιν τοῦ Ἔθνους, διὰ τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ μας πάθους εἰς τὰς ἐπιταγάς του, εἰς τὴν νομιμότητα. Δὲν εἶναι σκόπιμον ν' ἀναπτύξω πρὸς σᾶς, τὴν σημα-

σίαν τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος, διότι σεῖς τὸν γνωρίζετε κάλλιον παντὸς ἄλλου.

Προσωπικῶς φρονῶ, ὅτι ἐπικράθητε κατὰ τὸ παρελθόν, ἀπὸ κακοβούλους συκοφαντίας, συνοδοιπόρων καὶ κρυπτοσλαύων καὶ ἄλλων, εἰς βάρος σας. 'Αλλά, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐπιθυμία σας νὰ ὑπαχθῆτε ὑπὸ τὰς νομίμους ἀρχάς, συνέτριψε τὰ ὀνειροπόλα καὶ σατανικὰ σχέδια, τῶν ποικιλωνύμων συκοφαντῶν σας.

Πλὴν ὅμως «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ».

Ἡ κριτικὴ — ἔστω καὶ κακόβουλος — εἶναι χαρακτηριστικὸν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τῆς δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν, μὲ τὸ αἷμα μας ὑπερασπίζομεν σήμερα.

Εἰς πεῖσμα λοιπὸν τῶν κακοβούλων καὶ τῶν φθονερῶν, ποὺ δυστυχῶς δὲν λείπουν, τὸ ἔργον σας ἀνεγνωρίσθη πλέον ἐπισήμως.

'Εντάσσεσθε καὶ τυπικῶς πλέον εἰς τὸν 'Εθνικὸν στρατόν.

Γίνεστε τακτικὸς στρατός. Εἶστε στρατιῶται τώρα, πιστοὶ τηρηταὶ τῶν Νόμων τῆς Πατρίδος καὶ ὑποστηρικταὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς.

Τὸ θεωρῶ εὐτύχημα, ποῦ σὲ μένα ἔτυχε ὁ κλῆρος, ὡς στρατιωτικὸς Διοι-

Ἡ σημαία τοῦ 1ου Δ.Τ.Ε.Α.Λ., τὴν ὁποίαν ἐδώρησαν εἰς τὰς Ε.Α.Ο.Κ. οἱ «Φίλοι τοῦ Στρατοῦ» εἰς Σπάρτην. Σημαιοφόρος εἶναι ὁ ἐκ τῶν διμοιριτῶν τοῦ λόχου Παυλάκου, Νικ. Μπροττᾶκος.

κητὴς Λακωνίας καὶ ὡς συμπατριώτης σας, νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα μας ὑπηρεσιῶν σας, καὶ νὰ κάμω τὴν ὀργάνωσιν τοῦ πρώτου τάγματος Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης τῆς περιφερείας μας.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν πεῖρα ποὺ ἔχετε ἀποκτήσει, μὲ τὴν ἀνδρεία σας, καὶ τὴ μαχητικότητα ποὺ σᾶς διακρίνει, θ' ἀποτελέσετε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀξιόμαχα, ἀξιόλογα καὶ ἀποδοτικὰ τμήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν Λακωνίαν.

Σήμερον «Στῶμεν καλῶς». Ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ ἀδουλώτου Λακωνικοῦ Λαοῦ, ἐδώσατε μόλις πρὸ ὀλίγου, ὅρκον ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ μας, καὶ εἰσήλθατε ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, εἰς τὴν φάλαγγα τῶν Ἡρακλέων τῆς φρουρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων καὶ παραδόσεων.

Ἡ Πατρίς, παιδιά, σᾶς εὐγνωμονεῖ καὶ σᾶς ἐμπιστεύεται τὴν φύλαξιν τῶν Νόμων της, δηλαδὴ τῆς ὑπάρξεώς της, ἔναντι τῶν Σλαυοδούλων κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ καταλύσουν αὐτούς, καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴ φυλή μας.

Καὶ ὑπέρτατος νόμος εἶναι σωτηρία τῆς Πατρίδος. Σήμερον, πιστεύω ὅτι αἰσθάνεσθε, δικαίωσιν τῶν ἀγώνων σας, καὶ ζωηρὰν ἱκανοποίησιν, ἐκ τῆς θερμῆς συμπαραστάσεως τοῦ Λακωνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ σημαία τὴν ὁποίαν ἐντὸς ὀλίγου θὰ σᾶς παραδώσωμεν, διὰ τοῦ προέδρου τῶν Φίλων Στρατοῦ, καὶ σᾶς ἐμπιστεύονται αἱ θυγατέρες τῆς Λακωνίας, συμβολίζει αὐτὴν ταύτην τὴν ἡρωϊκὴν ψυχὴν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ ἀθάνατο πνεῦμα τῆς φυλῆς μας.

Κρατήσατε, ψηλά, ἥρωες, τὰ σύμβολα τὰ Ἱερά.

Ἡ Σημαία αὐτὴ κατεσκευάσθη ἀπὸ χέρια μητέρων, ἀδελφῶν, καὶ θυγατέρων συμπατριωτῶν, ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ πέσουν, ἡρωϊκῶς εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, καθὼς καὶ ἀπὸ ἄλλες Λακωνοποῦλες ποὺ πιστεύουν στὴν μία καὶ ἀδιαίρετον Ἑλλάδα.

Ἄλλοτε, στὴν παληὰ ἐποχή, αἱ πρόγονοί μας μητέρες, παρέδιδον τὰς ἀσπίδας εἰς τοὺς ἐκστρατεύοντας υἱούς των, μὲ τὴν εὐχήν, «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς» δηλαδή, ἢ νὰ ἐπανέλθη ὁ στρατιώτης νικητὴς μὲ αὐτήν, ἢ νὰ τὸν φέρουν νεκρὸν ἐπ' αὐτῆς.

Σήμερον, αἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, σᾶς παραδίδουν αὐτὴν τὴν σημαίαν, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὴν διαφυλάξετε καὶ νὰ τὴν στήσετε παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες, ὄρθια στὶς ψυχὲς τῶν πολιτῶν, καὶ ὅταν θὰ γυρίσετε νικηταὶ εἰς τὰ σπίτια σας, νὰ τὴν διαφυλάξετε ὡς σύμβολον διὰ τὴν φυλὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγὼν παιδιά μου.

Ὁ Ὅρκος τὸν ὁποῖον, ἐδώσατε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀποτελεῖ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως, τῆς πίστεώς σας διὰ τὴν κατίσχυσιν

τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ Χριστιανικὴ Ἑλλάς, ἡ καθημαγμένη Ἑλλάς, ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, ὅταν ἔχη παιδιὰ σὰν καὶ σᾶς, δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ συρθῆ δούλη, καὶ νὰ καταφιλήση ἄκουσα τὸ κράσπεδο τοῦ χιτῶνος τοῦ ἐρυθροῦ Τσάρου, ὅπως ὀνειρεύονται οἱ κομμουνισταί.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ξεχωριστὰ ἡ Λακωνία, ἐδίδαξε τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ζῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ πεθαίνη ἡρωϊκά.

Σεῖς τὰ παιδιὰ τῆς Λακωνίας, γενῆτε σίφουνας, σαρώσατε ἀπὸ παντοῦ τὸ μίασμα καὶ ἀποπλύνατε τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὸ ἄγος τοῦ κομμουνισμοῦ.

Πολεμήσατε μὲ πάθος διὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς. Ἡ νίκη, τῆς ὁποίας ὁ ἀντίλαλος μᾶς πλησιάζει καὶ ἀντηχεῖ ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον, ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος, θὰ εἶναι καὶ ἰδικόν σας ἔργον καὶ ἰδικός σας ἀναφαίρετος τίτλος. Καὶ ὅταν ἡ νίκη ὁλοκληρωθῆ, καὶ ὅταν ἡ Ἑλλάς, καὶ εἰς τὰ σύνορα καὶ εἰς τὰ μετόπισθεν ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτας κακούργων, δολίων ἐξωμοτῶν, ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας, τότε θὰ μποροῦμε νὰ βροντοφωνήσωμε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς, χάρις καὶ εἰς σᾶς, ἔσωσε τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου, καὶ ὅτι σεῖς, πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον σας, εἰς τὸν ὅρκον πίστεως πρὸς τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἀγαπημένον μας Βασιλέα, παρεδώσατε αὐτὴν εἰς τὸ Ἔθνος «πλείω καὶ ἀρείω», μεγαλυτέραν καὶ καλυτέραν ἀπὸ ὅτι τὴν παρελάβετε.

Ὁ Θεὸς μαζύ Σας. Ζήτω ἡ αἰωνία Ἑλλάς. Ζήτω ὁ Βασιλεύς. Ζήτω ὁ Στρατός».

Μετὰ τὴν ἡμερησίαν διαταγήν, ὁ πρόεδρος τῶν «Φίλων τοῦ Στρατοῦ» Σπάρτης, δικηγόρος Ἐμ. Γκίνης, παραδίδει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ., λοχαγὸν πλέον καὶ διοικητὴν τοῦ 1ου Τ.Ε.Α.Λ. Κυριακόγκωναν, τὴν σημαίαν τοῦ Τάγματος. Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Αἱ ἡρωΐδες, μητέρες, σύζυγοι, ἀδελφαὶ καὶ θυγατέρες τῆς Σπάρτης παραδίδουν πρὸς τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τοῦ πατρώου ἐδάφους ἀντὶ ἀσπίδος τὴν τετιμημένην κυανόλευκον «Η ΤΑΝ Ἢ ΕΠΙ ΤΑΣ».

Οἱ ἄνδρες ὑψώνουν κατόπιν τὰς χεῖρας εἰς ὅρκον καὶ ὁ ταγματάρχης Ἀν. Δημητρίου ἐκφωνεῖ τὸν ὅρκον:

«Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, τὸν Βασιλέα, τοὺς Νόμους, τὰ κελεύσματα τοῦ Κράτους, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, τὰς σημαίας νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, νὰ εἶμαι χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πολίτης, νὰ ὑπερασπίσω τὴν Πατρίδα μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου».

Καὶ συνεχίζει :

«Αὐτὸν τὸν ὅρκον, σήμερον, ἡμεῖς τὰ γνήσια παιδιὰ τῆς ἐνδόξου αὐτῆς

γωνίας τῆς Λακωνίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔλαμψεν τὸ φῶς καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ 1821 δίδομεν ἐνώπιον Θεοῦ, Πατρίδος καὶ ὑμῶν.

Πιστὰ πάντοτε εἰς τὸν ὅρκον, τὰ ἡρωϊκὰ τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος παιδιά, ἐξετέλεσαν τὸ καθῆκον των ὁσάκις εἰς τὴν φωνήν της προσέτρεξαν.

Καὶ δὲν εἶναι ὀλίγες οἱ στιγμὲς ποὺ εὑρέθη ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέση τὰ προσφιλῆ της τέκνα νὰ τὴν στηρίξουν.

Μικρὰ μὲν ἡ Ἑλλὰς ἀλλὰ τρισένδοξος, πηγὴ ἀστείρευτος τοῦ φωτός, τῆς διανοήσεως, τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξηπλώθη ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὡς φωτοβόλος ἀστήρ.

Ζηλόφθονες καὶ κακόβουλοι, βάρβαροι καὶ Σλαῦοι τὴν ἐμίσησαν καὶ ἠθέλησαν νὰ τὴν ὑποτάξουν. Τοῦ κάκου ὅμως ὑπελόγισαν. Τὸ πνεῦμα οὐδέποτε ὑποτάσσεται εἰς τὴν ὕλην.

Ἡ Ἑλλάς, τὸ ὄνομα αὐτὸ ποὺ περικλείει κάτι τὸ ἄϋλον, κάτι τὸ ὑπερφυσικόν, πρὸς τὸ ὁποῖον καὶ θεοὶ ἀκόμη ὑπετάγησαν, δὲν ἐλύγισε, δὲν ἐλιποψύχησε γιατὶ γεννᾶ παιδιὰ ἥρωας, ἡμιθέους, ποὺ ξέρουν νὰ ζοῦν ἐλεύθεροι, ἀλλὰ καὶ νὰ πεθαίνουν.

Μὰ ἂν οἱ πρόγονοί μας ὡρκίσθησαν νὰ τὴν κρατήσουν ἐλευθέραν καὶ νὰ μᾶς τὴν παραδώσουν μεγάλην καὶ ἔνδοξον, ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοί των πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας ἐπαναλαμβάνομεν τὸ «Τὰν ἢ ἐπὶ τάς».

Ἀπόγονοι ἡμεῖς τῶν Σαλαμινομάχων καὶ Μαραθωνομάχων, τῶν ἡρώων τοῦ 1821 καὶ τῶν ἡμιθέων τοῦ 1940, ἁγνὰ τέκνα τῆς Λακωνίας ὁρκιζόμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν ὅτι θέλομεν ὑπερασπίσει τὸ πάτριον ἔδαφος κατὰ παντὸς ἐχθροῦ μέχρι τελευταίας μας πνοῆς.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον ὅπερ σήμερον σεῖς μᾶς ἐμπιστεύεσθε, μὲ τὴν θέαν τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοί μας τοῦ 1821 ἐγιγαντώθησαν, ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἐτίναξαν τὸν ζυγὸν τεσσάρων αἰώνων σκλαβιᾶς τῶν Τούρκων, ἀλλὰ καὶ οἱ μετέπειτα τιτᾶνες τοῦ 12 καὶ 13 καὶ οἱ ἡμίθεοι τοῦ 1940 ποὺ κατετρόπωσαν ἑκατομμύρια λογχῶν τῶν κρατῶν τῆς βίας καὶ τοῦ σκότους, ὑποσχόμεθα εἰς ὑμᾶς, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁραματιζόμενοι καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἁγνήν του μορφήν, θέλομεν φανῆ ἀντάξιοι αὐτῶν.

Ὁρκιζόμεθα δὲ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὅτι ἐφ' ὅσον εἰς τὰς φλέβας μας ὑπάρχει ἔστω καὶ σταγὼν αἵματος θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς ἐλευθερίας ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν ξενοδούλων σλαυοκομμουνιστῶν, τῶν μυσαρῶν ἀποβρασμάτων τοῦ Βορρᾶ.

Θὰ διαφυλάξωμεν τοῦτο ἀμόλυντον, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ θὰ τὸ παραδώσωμεν εἰς τὰς ἐπερχομένας γεννεὰς ὡς σύμβολον τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐναντίον τῆς βίας καὶ τῶν στραγγαλιστῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτός.

Ζήτω ἡ ἀθάνατη Ἑλλάς.

Ζήτω τὸ πρῶτον Τάγμα Λακωνίας».

Καὶ ἡ ἱστορικὴ τελετὴ συνεχίζεται. Ὁμιλεῖ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ.

Κυρ. Κυριακόγκωνας. Οἱ παριστάμενοι δακρύζουν ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν. Ὁ λόγος του ἀποτελεῖ καὶ περιληπτικὴν ἱστορίαν τῶν ὁμάδων. Ἡ φωνή του ἀκούεται βαρεῖα:

Κύριε Ταξίαρχε,

Τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν παραλαμβάνομεν τὴν τιμημένη καὶ δοξασμένη σημαία μας, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου καὶ ἱερὸν καθῆκον νὰ ἀποκαλυφθῶ πρὸ τῶν ἀθανάτων νεκρῶν τοῦ ἀγῶνος μας, τοῦ ἱδρυτοῦ τῶν ΕΑΟΚ καὶ ἡρωϊκοῦ Πάνου Κατσαρέα, τῶν ὁμαδαρχῶν Ἀντωνάκου καὶ Σπηλιώτη καὶ τόσων ἄλλων γενναίων παλληκαριῶν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀνανεώνομεν τὸν ὅρκον μας, τὸν ὁποῖον ἐδώσαμεν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος μας καὶ ὁ ὅρκος μας αὐτὸς εἶναι: « Ἐλευθερία ἢ θάνατος ». Ὁρκιζόμεθα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι θὰ συνεχίσωμεν, ὑπὸ τὴν νέαν μορφὴν τὸν ἀγῶνα μας, ὡς Τάγμα, τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ὁρκιζόμεθα ὅτι θὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ὅλη μας τὴν πίστι, τὴν θέλησῃ

Ἡ διλοχία Ι. Παυλάκου, παρελαύνουσα εἰς Σπάρτην μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν της. Ἐπὶ κεφαλῆς φαίνεται ὁ θρυλικὸς « καπετάνιος » της, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα ἀκόμη τρέμουν οἱ συμμορῖται.

καὶ τὴ δύναμι, γιὰ νὰ συντρίψωμε καὶ ἐξαφανίσωμε τὸν συμμοριτισμόν.

Ὀρκιζόμεθα τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων μας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἠθικοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ προστατεύσωμεν καὶ ἐπιβάλλωμεν μὲ τὸ παράδειγμά μας. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἀγὼν εἶναι δύσκολος καὶ ἀπαιτεῖ θυσίας.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα λαὸς τοῦ πεπρωμένου.

Ἡ πελωρία μοῖρα μας ξεκινημένη ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προστάζει νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῆς ὑπερτάτης τιμῆς, τῆς θυσίας ἢ τοῦ ζυγοῦ.

Ἀλλὰ πάντοτε μέσα ἀπὸ τὰς θυσίας ἀναπηδᾶ καυταγάζουσα καὶ φωτίζουσα ἡ νίκη.

Καὶ εἰς τὸν διεξαγόμενον σήμερον ἀγῶνα θὰ νικήσωμεν.

Θὰ νικήσωμεν διότι τὸ πιστεύομεν, θὰ νικήσωμεν διότι ὁ ἀγών μας εἶναι δίκαιος, ἠθικός, τίμιος, πατριωτικός.

Ἡμεῖς ξεκινήσαντες ὡς ΕΑΟΚ, τὴν 6ην Ἰουνίου τοῦ 1946, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Κατσαρέα καὶ μὲ τὴν συμβολὴν τῶν ὁμαδαρχῶν Παυλάκου, Γερακάρη, Γούδη, Μπογέα καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ἐθελοντῶν μας, κατωρθώσαμεν, παρὰ τὰς ἀντιξόους συνθήκας, νὰ κρατήσωμεν ἐλευθέραν τὴν περιοχὴν τὴν ὁποίαν προστατεύομεν.

Προσπάθησαν πολλοὶ νὰ διαβάλουν τὸν ἀγῶνα μας, κινούμενοι ἀπὸ ποταπὰ κομματικὰ ἐλατήρια.

Ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν.

Ἡμεῖς συνεχίζομεν τὸν γνήσιον ἐθνικὸν ἀγῶνα μας μακρὰν τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς πολιτικῆς διαμάχης.

Θὰ ἱστάμεθα πάντοτε μακρὰν τῆς πολιτικῆς διαμάχης καὶ θὰ προσβλέπωμεν μόνον πρὸς τὸ Ἔθνος, πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν τρισένδοξη αὐτὴ σημαία τὴν ὁποίαν μᾶς παραδώσατε κ. Πρόεδρε τῶν Φίλων τοῦ Στρατοῦ καὶ ἡ ὁποία ὑφάνθη ἀπὸ τὶς Σπαρτιάτισσες νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι θὰ τὴν κρατήσωμεν μὲ τὸ αἷμα μας καὶ πιστεύομεν ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα ποὺ θὰ τὴν στήσωμε δοξασμένη καὶ λάμπουσα στὴν Ἑλληνικὴ Βόρειο Ἤπειρο, στὸ Ἑλληνικὸ Μοναστῆρι, στὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη.

Ἔφθασε ἡ ὥρα, ποὺ ὁ ἄτιμος καὶ ὕπουλος Σλαυϊσμὸς θὰ πληρώσῃ διὰ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔχει κάμει στὴν Ἑλληνικὴ φυλή.

Τὰ ἐθνικά μας δίκαια θὰ ἱκανοποιηθοῦν. Αἱ μηχανορραφίαι τῶν ἀτίμων θὰ παύσουν καὶ ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ γίνῃ πραγματικότης.

Ζήτω ἡ Μεγάλη Ἑλλάς.

Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Ἀγών. Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τὰ τμήματα παρήλασαν πρὸ τῶν ἐπισήμων καὶ

εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα αἱ Ἀρχαὶ ἐδεξιώθησαν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ νέου τάγματος, ὁμαδάρχας καὶ ἀρχηγοὺς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Τοὺς προσεφώνησεν ὁ νομάρχης κ. Β. Δαμουρᾶς καὶ ὁ δήμαρχος Σπάρτης κ. Π. Ξανθάκος, ὁ ὁποῖος εἶπεν :

Κύριε Διοικητά, Βαθμοφόροι καὶ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τοῦ Νομοσυντηρήτου Τάγματος Λακωνίας :

Μὲ καταφανῆ συγκίνησιν παρακολουθήσαμε ὅλοι μας τὸν ἐπίσημο-ἱερὸ ὅρκο, ποὺ δώσατε στὴν πατρίδα γιατὶ πρὶν πολὺ καιρὸ ἔχετε δώσει καὶ ἕναν ἄλλο ἀνεπίσημο ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ πήρατε τὸ τουφέκι στὰ χέρια, γιὰ νὰ πολεμήσετε τὸν μεγαλύτερο ἐχθρὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸν ἐχθρὸ ὅστις σήμερον ἀπειλεῖ ὄχι νὰ ὑποδουλώσῃ ἀλλὰ νὰ ἀφανίσῃ ὅ,τι εὐγενὲς οἱ πρόγονοί μας ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐδημιούργησαν, σᾶς θαυμάσαμε.

Σᾶς παρακολουθήσαμε κατὰ τὴν ὁρκωμοσία σας καὶ μετέπειτα στὴν παρέλασί σας καὶ διαβάσαμε μέσα στὴν ψυχή σας τὴν ἀπόφασί σας ὄχι μόνον νὰ συνεχίσετε τὸν ἀγῶνα σας, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν φέρετε εἰς πέρας μὲ μίαν νίκην περίλαμπρον, νίκην ποὺ θὰ ἔχῃ ὡς ἀσάλευτα θεμέλια τὴν ἐλευθερία, τὴν θρησκεία, τὴν οἰκογένεια.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω, ὅταν μὲ τὸ καλὸ ἐπιστρέψετε στὰ τμήματά σας, νὰ διαβιβάσετε τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς πόλεως τῆς Σπάρτης, ἥτις σᾶς καμαρώνει μὲ δικαίαν ὑπερηφάνειαν ὡς γνήσια τέκνα τῶν ἡμιθέων τοῦ Λεωνίδα.

Ζήτω τὸ Ἔθνος.

Ζήτωσαν οἱ Διοικηταὶ καὶ τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τοῦ Νομοσυντηρήτου Τάγματος Λακωνίας.

Ἐκ μέρους τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ηὐχαρίστησεν ὁ δικηγόρος Γυθείου κ. Ἀντ. Μπαλιτσάρης, μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς των :

Κύριε Νομάρχα, κ. Δήμαρχε,

Ἐπιλέξαμεν τὴν ἱερὰν καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῆς Σπάρτης διὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν ἀγωνιστῶν, διότι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐγεννήθησαν αἱ μεγάλαι ἐθνικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀξίαι καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἐθελοθυσίας.

Ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐξεπορεύθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐσφυρηλατήθησαν αἱ ὑψηλαὶ ἀρεταὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, τῆς γενναιότητος καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. Καὶ οἱ πολεμισταὶ τῆς ἀρχαίας Σπάρτης χαρακτηρίζονται ὡς ἐκδήλωσις δυναμισμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Μὲ τὴν νέαν Σπάρτην μᾶς συνδέουν ἀκατάλυτοι δεσμοί. Κοινοὶ ἀγῶ-

νες καὶ κοινὸν αἷμα μᾶς ἑνώνει. Προσεπάθησαν μικροὶ πολιτευόμενοι νὰ διασπάσουν τὴν ἑνότητα αὐτὴν ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν. Πρέπει καὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν τακτικὴν αὐτὴν διότι ὑπεράνω ὅλων εἶναι τὸ Ἔθνος, ἡ ΕΛΛΑΣ

Ἡνωμένοι καὶ ἀδελφωμένοι, προσφέροντες ὅλοι τὸ αἷμα μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, θὰ νικήσωμεν. Καὶ τότε θὰ ἑορτάσωμεν λαμπρότερα τὴν μεγάλη ἡμέρα τῆς Νίκης.

Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς ἀγὼν

Ζήτω τὸ Δημοσυντήρητον Τάγμα.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Σπάρτης, ἔδωσαν τὸν νενομισμένον ὅρκον καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ε. Α. Ο. Κ.

1) Κυριακόγκωνας Κυρ. Π. Ἔφεδρος Λοχαγός.
2) Δημητρακάκης Δημήτρ. Θ. Ἔφεδρος Ἀνθυπ)γός.
3) Κουρετζῆς Κυρ. Θ. ἔφεδρος Ἀνθυπ)στής.
4) Μπρεττᾶκος Νικ. Περ. ἔφεδρος Ἀνθυπ)στής.
5) Τσατσούλης Γεώργ. Ν. ἔφεδρος Ἀνθυπ)στής.
6) Σταθᾶκος Εὐστ. Π. ἔφεδρος Ἀνθυπ)στής.
7) Μανδαλᾶς Λεων. Γ. ἔφεδρος Ἀνθυπ)στής.
8) Ταβουλάρης Δημ. Β. ἔφεδρος Ἀνθυπ.)στής.

Εἰς τὴν Σπάρτην τὴν 19-12-948, ὡρκίσθησαν οἱ λόχοι Ι. Παυλάκου, Στ. Γούδη καὶ Β. Μπογέα, ἤτοι τὰ συγκροτήματα τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Κροκεῶν, Σκάλας, Γερακίου — Δαφνίου καὶ Ἁγίου Νικολάου. Τὸ συγκρότημα Σελινίτσης, τὸ τελοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Σταύρου Γερακάρη ὡρκίσθη ἐν ἐπισήμῳ πάλιν τελετῇ εἰς τὸ Γύθειον, τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1949, παρουσίᾳ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Πελοποννήσου στρατηγοῦ Θ. Πετζοπούλου, τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Πελοποννήσου Ταξιάρχου Τσαταλοῦ καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Λακωνίας συνταγματάρχου Χουσάκου.

Ἀπὸ τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» Λακωνίας, τῆς 14-1-1949 παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα:

7 Ἰανουρίου 1949

«Οἱ στρατιωτικοὶ ἡγέται Πετζόπουλος, Τσαταλὸς καὶ Χουσάκος ἔφθασαν εἰς τὸ Γύθειον. Ὁ λοχαγὸς Κ. Κυριακόγκωνας, διοικητὴς τοῦ 1ου Τ.Ε. Α.Λ. (ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ.) παρουσίασεν εἰς τὸν στρατηγὸν τοὺς διοικητὰς λόχων τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σταῦρον Γερακάρην, Ἰωάννην Παυλᾶκον, Βασ. Μπογέαν καὶ Σταμ. Γούδην τοὺς ὁποίους, ὁ κ. Πετζόπουλος ἐχαιρέτισε μὲ συγκίνησιν. Χιλιάδες λαοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δημαρχείου ἔχουν συγκεντρωθῇ διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας. Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου παιανίζει. Ὁ στρατηγὸς χαιρετᾶ διὰ χειραψίας ἕνα ἕκαστον

τῶν ἀνδρῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ τοὺς ἀπευθύνει διαφόρους ἐρωτήσεις.

Ὁ Μητροπολίτης Γυθείου κ. Δημήτριος, μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἐκφωνεῖ τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν ἐν χορῷ οἱ ἄνδρες. Ἀνακρούεται κατόπιν ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος καὶ ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς Δημαρχίας ὁμιλοῦν οἱ στρατιωτικαὶ ἡγέται.

Ὁ συνταγματάρχης Χουσάκος ἐξαίρει τὸ ἔργον τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ τὴν συμβολήν των εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον θὰ συνεχίσουν ὡς στρατιωτικὰ τμήματα ἐφεξῆς.

Ὁ στρατηγὸς Πετζόπουλος λέγει :

Στρατιῶται, ἀγαπητοὶ Λάκωνες,

Μὲ μεγάλη συγκίνησι ξανάρχομαι στὰ ἱερὰ χώματα τῆς Πατρίδος σας, ἀπὸ τότε ποὺ ἦρθα νὰ παραλάβω τὰ προδοτικὰ ὅπλα τοῦ Ἐλάς.

Ἦρθα νὰ σᾶς φέρω τὸ χαιρετισμὸ ἀπὸ τὰ βόρεια σύνορα, τῶν παι-

Φωτογραφία ληφθεῖσα μετὰ σύσκεψιν ἡγετικῶν στελεχῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ., μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των. Καθήμενοι : Γ. Σωτηρᾶκος, διευθυντὴς Τ.Τ.Τ. γραμμῶν Σπάρτης, Ι. Σαμπατακάκης, μόνιμος λοχαγός, διευθυντὴς τοῦ Α΄ Γραφείου τῶν Ε.Α.Ο.Κ., Κ. Κυριακόγκωνας, ἀρχηγός, Ἀντ. Μπαλιτσάρης, ὑπασπιστὴς τοῦ Δ.Τ.Ε.Α.Λ., Κ. Νικολῆς, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος « Ἐθνικὴ Φωνή » Σπάρτης, Ἰωάν. Γρηγοράκης, στρατιώτης τοῦ Κέντρου Διερχομένων τοῦ Δ.Τ.Ε.Α.Λ. Γυθείου. Ὄρθιοι : Σταῦρος Γερακάρης, διοικητὴς τοῦ ἐφεδρικοῦ Τ.Ε.Α.Λ., Δαμ. Κουτρᾶκος, ἀνθυπασπιστὴς χωροφυλακῆς, Σταμ. Γούδης, Σταῦρος Γερακάρης, Β. Μπογέας, ἀρχηγοὶ συγκροτημμτων Ε.Α.Ο.Κ., Κούλης Πιερρακάκης, ἀκόλουθος τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ Ἀνδρ. Νικολακᾶκος, Π. Χρονόπουλος καὶ Π. Παυλιτίνας στρατιῶται τοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ε.Α.Ο.Κ.

διῶν σας, τῶν ἀδελφιῶν σας, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία μας.

Μὲ λύπη μου ἔφυγα ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ καθαρίσω τὴν Πελοπόννησο ἀπὸ τὰ καθάρματα, τὸ συντομώτερον.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ ἀνέλαβα τὰ νέα μου καθήκοντα ἐκήρυξα εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον τὸν κομμουνισμὸ ἐκτὸς Νόμου καὶ παρακαλῶ ὅλους ὅπου τὸν βρίσκουν νὰ τὸν κτυποῦν ἀλύπητα. Ὅλους μιὰ τύχη τοὺς περιμένει, θάνατος. Αὐτοὶ δὲν εἶναι Ἕλληνες, δὲν ἔχουν στάλα Ἑλληνικὸ αἷμα, εἶναι προδότες. Ἢ θὰ πᾶνε στὸ Μπολσεβικικὸ παράδεισο ἢ ὅσοι μείνουν ἐδῶ θὰ ταφοῦν στὸ χῶμα.

Δὲν ἦρθα νὰ σᾶς δώσω θάρρος, ἦρθα νὰ πάρω καὶ νὰ τὸ μεταδώσω σὲ ὅλη τὴν Πελοπόννησο. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι σὲ λίγο δὲν θὰ ὑπάρχη συμμορίτης ἢ κομμουνιστὴς στὴν Πελοπόννησο. Ἀπὸ ἐδῶ θὰ ἀρχίσουμε καὶ πάλιν τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα, ὅπως τὸ 21.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐξακολουθήσετε ***νὰ βοηθᾶτε τὰ παιδιὰ ποὺ ἀγωνίζονται.*** Ξέρω πῶς εἶσθε πτωχοί, γι' αὐτὸ σᾶς θαυμάζω ἀκόμη περισσότερο γιὰ ὅσα κατωρθώσατε μέχρι τώρα.

Πρέπει νὰ κτυπήσουμε τοὺς κομμουνιστὰς γιὰ νὰ πᾶμε ὅλοι μαζὺ στὸ βορρᾶ, νὰ βοηθῆστε ὅσο μπορεῖτε, νὰ τελειώση τὸ γρηγορώτερο. Νὰ ἀπαλλάξουμε τὴν Ἑλλάδα μας, ἂν τὴν ἀγαποῦμε, ἂν τὴν πιστεύουμε.

Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σᾶς πῶ, ξέρω σὲ τί λαὸ μιλάω, ἀπὸ σᾶς πέρνει κανεὶς κουράγιο καὶ ἐθνικὰ διδάγματα.

Ζήτω ἡ Ἡρωϊκὴ Μάνη. Ζήτω ὁ Στρατός».

Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἡγέτας ἀπήντησεν ὁ δικηγόρος Γυθείου καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Ἀντ. Μπαλιτσάρης ὡς κατωτωτέρω:

Στρατηγέ μου,

«Ὁ ὅρκος τὸν ὁποῖον ἀνανεώνομεν σήμερον ἐνώπιον Ὑμῶν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, εἶναι ὁ ὅρκος τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Εἶναι ὁ ὅρκος τῆς Ἐλευθερίας, ὁ ὅρκος τῆς Νίκης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μεγάλας καὶ ἱστορικὰς λέξεις: Ἐλευθερία ἢ Θάνατος.

» Εἶναι ὁ ὅρκος τῶν ἐλευθέρων Μανιατῶν, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν ὑπεδουλώθησαν. Εἶναι ὁ ὅρκος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν μεγάλην Ἰδέαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὸ Ἔθνος, στὴν Ἑλλάδα.

» Εἶναι ὁ ὅρκος τῶν δυνατῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ θυσιάσουν τὴν ζωήν των γιὰ τὸ μεγαλύτερον καὶ ὡραιότερον ἰδανικὸν γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὸν Βασιλέα. Τὸν ὅρκον αὐτὸν δὲν τὸν δίδομεν σήμερον μόνον. Τὸν δώσαμε τὸν Αὔγουστον τοῦ 1943 ὅτε εἰς

τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ταϋγέτου διεκηρύξαμεν καὶ ἀπεκαλύψαμεν τοὺς προδοτικοὺς σκοποὺς τοῦ 'Εὰμ — 'Ελάς. Τὸν ἀνανεώσαμε τὴν 6ην 'Ιουνίου 1946 στὴν "Αρνα, ὅτε ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Κατσαρέα συστήσαμε τὰς ΕΑΟΚ. Τὸν ἐπαναλαμβάνομεν καὶ σήμερα ὡς ἐντεταγμένον στρατιωτικὸν τμῆμα. Αἱ ἡρωϊκαὶ μορφαὶ τῶν ἀγωνιστῶν μας, τοῦ Κυριακόγκωνα, τοῦ Παυλάκου, τοῦ Γερακάρη, τοῦ Μπογέα, τοῦ Γούδη καὶ τῶν ἄλλων γενναίων παλληκαριῶν μας συμπυκνώνουν τὴ σωματικὴ ἀλκή, τὸν ἡρωϊσμό, τὴν γενναιότητα καὶ ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς Φυλῆς.

'Αλύγιστοι καὶ ἄκαμπτοι, σκληροί, ἔντιμοι, ἡρωϊκοί, ἡμίθεοι, ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ μεγαλυτέρου κακοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, κατὰ τοῦ προδοτικοῦ συμμοριτισμοῦ.

Χτυπήσαμε, χτυπᾶμε καὶ θὰ χτυπᾶμε τὸν κομμουνισμὸ σκληρὰ καὶ ἀμείλικτα διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει καὶ προστάζει ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος.

'Ο Λαὸς τῆς Λακωνίας καὶ ὁ στρατὸς ἀδελφωμένοι καὶ ἠνωμένοι εἶναι ἕνα ἑνιαῖον σύνολον. καὶ εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἀγῶνος μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι.

Γνωρίζομεν ὅτι βαρύ, ἄθλιον καὶ τρομακτικὸν θὰ εἶναι τὸ τέλος τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Γνωρίζομεν ὅτι αἱ ρυπαραὶ ὀρδαὶ τοῦ Μάρκου θὰ ἐξοντωθοῦν καὶ θὰ συντριβοῦν.

'Η Μεγάλη ἡμέρα πλησιάζει — ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τὴν ἰδικήν σας στρατηγέ μου, μὲ τὸν ἄξιον καὶ ἁγνὸν πατριώτην κ. Χρυσάκον, μὲ τοὺς θρυλικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ μὲ ἡμᾶς, θὰ ἐκριζώσωμεν τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ὅσο πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς Νίκης, τόσον ἡμεῖς οἱ Μανιᾶται ἀτενίζομεν πρὸς τοὺς σκλαβωμένους ἀδελφούς μας τοὺς Βορειοηπειρώτας, τοὺς Βορειομακεδόνας, τοὺς Θράκας καὶ τοὺς Κυπρίους.

Σᾶς ὑποσχόμεθα καὶ σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν ἀγῶνα ἐὰν δὲν ἐκλείψη καὶ ὁ τελευταῖος κομμουνιστής. Δὲν θὰ καταθέσωμεν τὰ ὅπλα ἐὰν δὲν γίνη 'Ελληνικὴ ἡ Βόρειος "Ηπειρος, τὸ Μοναστῆρι, ἡ 'Ανατολικὴ Ρωμυλία, ἡ Θράκη καὶ ἡ Κύπρος.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν Νίκην καὶ μὲ τὴν πίστιν εἰς τὴν Μεγάλην 'Ελλάδα, σᾶς εὐχόμεθα τὸ ὡς εὖ παρέστητε.

Ζήτω ὁ 'Εθνικὸς 'Αγὼν
Ζήτω ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ».

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν, ὁ στρατηγὸς Πετζόπουλος ὁμιλῶν εἰς συγκέντρωσιν τῶν Διοικητῶν Λόχων καὶ Διμοιριτῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ., τοὺς ἀπευθύνει μὲ συγκίνησιν θερμοὺς λόγους :

« 'Η φήμη σας, τοὺς λέγει, ἔχει ξεπεράσει τὰ στενὰ ὅρια τῆς Λακωνίας

καὶ τὰ θρυλικά σας ὀνόματα μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ σεβασμὸν ἀναφέρονται μεταξὺ τῶν προμάχων τῶν βορείων συνόρων μας, τῶν ὁποίων σᾶς φέρνω τὸν ἐγκάρδιο συναδελφικὸ χαιρετισμό. Τὸ ἐθνικό σας ἔργο ἔχει γίνει παντοῦ γνωστό. Σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ συνεχίσετε τὸν ἀγῶνα σας μὲ πιὸ μεγαλυτέρα δραστηριότητα, μὲ μεγαλύτερη ἐλευθερία καὶ ἀπεριόριστη δρᾶσι. Ἐφ' ὅσον κάνετε τὸ καθῆκον σας ἐξοντώνοντας τὸν κομμουνισμὸ στὰ βουνὰ καὶ παντοῦ, δὲν ἔχετε νὰ δώσετε λογαριασμὸ σὲ κανέναν. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνέλαβα τὴν Διοίκηση Πελοποννήσου, ἐκήρυξα τὸν κομμουνισμὸ ἐκτὸς νόμου. Δὲν τοῦ ἀναγνωρίζεται κανένα διεθνὲς δικαίωμα στὸν προδοτικό του πόλεμο . . . »

Καὶ ὁ στρατηγὸς Πετζόπουλος ὑπόσχεται ἐν συνεχείᾳ κάθε ὑποστήριξιν πρὸς τὰς ΕΑΟΚ, καθὼς καὶ τὴν ἀπονομὴν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐθνικήν των δρᾶσιν. Ὡς ἐλάχιστον, μάλιστα, δεῖγμα τοῦ ἐνδιαφέροντός του, διαθέτει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἕνα ἑκατομμύριον δραχμῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συσσιτίου τῶν ἀνδρῶν.

Οὕτως διὰ τῆς ὁρκωμοσίας καὶ τῶν ὑπολοίπων ἀνδρῶν τῶν ΕΑΟΚ, ὡλοκληρώθη ἡ τυπικὴ ἔνταξις τῶν ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τῆς Μάνης εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν πλήρως οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι των. Ἡ τιμητικὴ παρουσία τοῦ στρατηγοῦ Πετζοπούλου καὶ τοῦ Ταξιάρχου Τσαταλοῦ κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν, ἀπετέλεσε τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς δικαιώσεως ἑνὸς τόσον συκοφαντηθέντος ἀγῶνος καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἔτι μεγαλύτερον ζῆλον διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος των μέχρι τοῦ νικηφόρου τέρματος.

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ Ε.Α.Ο.Κ.

Τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ε.Α.Ο.Κ., ἐγνώρισα ἐκ τοῦ πλησίον, κατὰ πρόσφατον ἐπίσκεψίν μου εἰς Λακωνίαν. Δὲν εἶνε θηρία. Ὁ πόλεμος ἔχει σκληρύνει τὰ πρόσωπά των, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ εὐγενῆ των χαρακτηριστικά.

Ὁ ἰατρὸς Κυριακόγκωνας, εἶνε ἕνας σεμνὸς ἄνθρωπος, μετρίου ἀναστήματος, μᾶλλον εὔσωμος, ἡλικίας 35 περίπου ἐτῶν. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ καλωσύνη ζωγραφίζονται εἰς τὸ πρόσωπόν του. Δὲν ὁμιλεῖ πολύ. Ἡ «κουβέντα» του εἶνε μετρημένη καὶ ἡ φράσις του «σταράτη». Ἡ ψυχραιμία του καὶ ἡ λογική του ἀκαταμάχητος. Προσέχει, συγκρατεῖ, διευθύνει, διοικεῖ μὲ πεῖραν δοκιμασμένου στρατιωτικοῦ. Οἱ στρατιωτικοὶ ἡγήτορες ἐκτιμοῦν ἰδιαιτέρως τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Διεπίστωσα τοῦτο εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον Τριπόλεως, ὅπου ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Πελοποννήσου στρατηγὸς Πετζόπουλος καὶ ὁ ἐπιτελάρχης του ἀντισυνταγματάρχης Ἀρβανίτης, τὸν ἐδέχοντο εἰς συνεργασίαν, ἡ ὁποία, πέραν πάσης τυπικότητος, ἤγγιζε τὰ ὅρια τῆς ἐγκαρδίου φιλίας καὶ εἰς τὴν Σπάρτην, ὅπου τὸν εἶδα συνεργαζόμενον μὲ τὸν συνταγματάρχην Χουσᾶκον καὶ τὸν ταξίαρχον Πέρτολον.

Ἡ κρίσις του ἐπίσης μετρημένη, σωστή. Σημειώνω ἕνα περιστατικόν, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξα μάρτυς: Ἀνώτερος στρατιωτικὸς ἡγέτης τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι μελετᾶ τὸ «κάψιμο» δυὸ - τριῶν χωριῶν τοῦ Πάρνωνος, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν οἱ συμμορῖται ὡς ὁρμητήρια. Καὶ τοῦ λέγει:

— Θὰ πᾶς ἐσὺ μὲ τοὺς ἄνδρας σου νὰ τὰ κάψῃς.

Ὁ Κυριακόγκωνας σκέπτεται.

— Διστάζεις; τὸν ἐρωτᾶ ὁ στρατιωτικὸς ἡγέτης.

Ἀπαντᾶ:

— Δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ κρίνω τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων μου. Καὶ ἴσως νὰ συμφωνῶ καὶ ἐγὼ ὅτι πρέπει τὰ ὁρμητήρια τῶν ληστῶν νὰ καταστραφοῦν. Ἀλλὰ θὰ παρεκάλουν νὰ μὴ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον αὐτὸ εἰς τὰς Ὁ.

μάδας μου. Δὲν ἔκαψα καὶ μοῦ εἶπαν πὼς ἔκαψα. Δὲν ἐγκρέμισα καὶ μοῦ εἶπαν πὼς γκρέμισα. Μᾶς ἔχουν φορτώσει μὲ τόσα. Ἂν κάψουμε τὰ χωριά, θὰ μᾶς ριχτοῦνε ὅλοι καὶ κανεὶς δὲν θὰ πιστέψῃ ὅτι ἐξετελέσαμεν διαταγάς. Γι' αὐτό, ἂν θέλατε, νὰ καλύψω ἐγὼ μὲ τοὺς ἄνδρας μου τὴν ἀσφαλῆ μετάβασι στρατιωτικοῦ τμήματος, τὸ ὁποῖον καὶ νὰ ἐνεργήσῃ.

Ὁ στρατιωτικὸς ἡγέτης, εἰλικρινῶς, θαυμάζει τὴν σύνεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σκυθρωπάζει ὅμως μὲ τὴν ἀπάντησίν του καὶ ἐπαναλαμβάνει:

— Μά σεῖς, μοῦ φαίνεται, ἐδιδάξατε πρῶτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, πὼς πρέπει νὰ γίνεται ὁ πόλεμος κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

ΚΟΥΛΗΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ στρατιώτης τοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ε.Α.Ο.Κ., ἀκόλουθος τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ Κυριακόγκωνας μετὰ μικρὰν σιωπὴν ἀπαντᾷ πάλιν.

— Δὲν μοῦ πάει νὰ κάψω χωριὸ στὴ Λακωνία. Ὅ,τι καὶ νἆναι, εἶνε πατρίδα μου.

Ὁ στρατιωτικὸς ἡγέτης τὸν κυττάζει καλὰ καὶ ὕστερα τοῦ σφίγγει τὸ χέρι. Τὸν κρατᾶ εἰς τὸ γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω καὶ ἄλλα δείγματα ἐκτιμήσεως καὶ φιλίας πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ε.Α.Ο.Κ.

ΒΕΝΕΤΗΣ ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΣ στρατιώτης τοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ε. Α. Ο. Κ., ἀκόλουθος τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων Λακωνίας, ἀνέλαβεν ὁ Κ. Κυριακόγκωνας τὸ θέρος τοῦ 1947, εἰς τὴν ἀπόφασίν του δὲ αὐτὴν ἐπέδρασεν ἀποφασιστικῶς ἡ δολοφονία τοῦ ἀδελφοῦ του, μονίμου λοχαγοῦ, ὑπὸ κομμουνιστῶν εἰς Θεσσαλίαν.

Ὁ Κυριακόγκωνας εἶνε ἀγαπητός, ἀπὸ ὅ,τι εἶδα, εἰς ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν. Καμμία οἴησις, τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν εἰς τὴν ἐμφάνισίν του. Ἦτο καὶ παραμένει δι' ὅλους ὁ συμπαθής, ὁ «ἀγαπητὸς γιατρός».

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀρίστους σκοπευτὰς τῆς Ἑλλάδος διὰ πιστολίου. Κτυπᾶ μὲ τὸ πιστόλι του σπουργίτια εἰς τὸν ἀέρα, ἀπὸ ἀποστάσεως δὲ τρι-

ακοντάδος μέτρων δύναται μὲ τὴν σφαῖραν του νὰ χωρίση ἕνα σιγαρέττο εἰς δύο.

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Δρυάλο τῆς Μάνης, χωρίον εὑρισκόμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Ταϋγέτου, πρὸς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. Σύμφωνα μὲ τὰς διακρίσεις ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Μάνην, εἶνε «ἀποσκιαδερὸς» καθώς, ἄλλωστε καὶ οἱ περισσότεροι ἄνδρες τῶν Ὁμάδων. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης, τῶν χωρίων τῶν ἀνατολικῶν πλαγιῶν τοῦ Ταϋγέτου λέγονται «προσηλιακοί». Ἡ οἰκογένεια Κυριακόγκωνα εἶναι ἀπὸ τὰς παλαιοτέρας τῆς Μάνης.

Ἄμεσοι συνεργάται του εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἶνε οἱ δικηγόροι τοῦ Γυθείου Ἀντ. Μπαλιτσάρης καὶ Γεώργιος Ζαφειρᾶκος, ὁ φαρμακοποιὸς Κ. Λυμπέρης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ Ἰωάννης Σαμπατακάκης, λοχαγὸς ἐξ Ἀρεοπόλεως καὶ Πουλίκος Πουλικᾶκος, ὑπολοχαγός. Ὁ τελευταῖος, ἐκ Λεΐμονα Λακωνίας, εἶνε καί διευθυντὴς τοῦ γραφείου Πληροφοριῶν τοῦ Ἀρχηγείου καὶ ὑπασπιστής του, ἐπιφορτισμένος μὲ πολλαπλᾶ καθήκοντα.

Ἀκόλουθοι τοῦ ἀρχηγοῦ εἶνε δύο νέοι Μανιᾶται, οἱ στρατιῶται Βενέτης Κολοκούρης καὶ Κούλης Πιερρακάκης.

Ὁ ***Ἰωάννης Παυλᾶκος***, φόβητρον τῶν συμμοριτῶν τοῦ Πάρνωνος καὶ τῶν τρομοκρατῶν τῆς Λακωνίας, ἡλικίας 25 - 26 ἐτῶν, εἶνε ὁ τύπος τοῦ ψυχωμένου πολεμιστοῦ. Πάντοτε πρῶτος εἰς τὴν μάχην. Ἄνθρωπος διὰ τὸν ὁποῖον νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε φτερωτός, ὅτι πετᾶ. Ἄγριος, ἀμείλικτος, φοβερὸς εἰς τοὺς κομμουνιστάς. Δὲν γνωρίζει συμβιβασμόν. Ἀγαθός, γελάει πλατειά, ὅταν ξεκουράζεται ἢ παίζει τάβλι. Παιδὶ ποὺ τὸ αἷμα του βράζει, ποὺ ἡ καρδιά του κτυπᾶ παλμοὺς Ἑλληνικούς. Δὲν ἐγύρισε ποτὲ ἄπρακτος ἀπὸ ἀποστολὴν ἡ ὁποία τοῦ ἀνετέθη. Καὶ ὅταν πολεμᾶ δὲν γνωρίζει «πίσω». Τὸν εἶδα ὀλίγα μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὴν Σπάρτην. Ἂν δὲν εἴχαμε πόλεμον, ἂν δὲν ἦτο φορτωμένος μὲ πιστόλια καὶ χειροβομβίδες, θὰ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς καλόκαρδου νέου, ποὺ πάντοτε γελᾶ. Τὸ ὄνομά του εἶνε θρύλος καὶ οἱ Λάκωνες ὁμιλοῦν δι᾽ αὐτόν, ὡς νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἥρωος ἀπιθάνων πολεμικῶν κατορθωμάτων καὶ περιπετειῶν παλαιᾶς ἐποχῆς. Κάθε ἄνθρωπος εἰς τὴν Λακωνίαν, θὰ ἔχη νὰ διηγηθῇ καὶ μίαν ἱστορίαν διὰ τὸν Παυλᾶκον.

Ἀλλὰ εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ δὲν γράφεται ἕνα ζωντανὸ ἀνάγνωσμα, μὲ σκοπὸν νὰ θεοποιήση ἀνθρώπους, μὲ περιγραφὰς κατορθωμάτων των καὶ ἡρωϊσμῶν των. Γράφονται ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν παρεξηγημένοι μαχηταί, καὶ ὁ συγγραφεὺς δίδει μόνον γενικὰς ἐντυπώσεις. Ὅταν τελειώση ὁ πόλεμος ὑπάρχει ὁ καιρὸς διὰ τὰς λεπτομερείας. Ἔτσι, ἐλπίζω ὅτι ὁ θρυλικὸς ἀρχηγός, ὁ «καπετὰν Γιάννης», θὰ μοῦ συγχωρήση τὴν γε-

νικότητα, καθὼς καὶ οἱ δυὸ ἄλλοι ἀρχηγοί, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἔχω πολλὰ νὰ γράψω. Τοὺς εἶδα δι' ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὰς Κροκέας.

Ὁ Παυλάκος, διοικεῖ διλοχίαν, τῆς ὁποίας τμῆμα εὑρίσκεται εἰς Σκάλαν, ὑπὸ τὸν διμοιρίτην Κυριάκον Κουρεντζῆν. Ὁ διμοιρίτης αὐτός, εἶναι ἕνα ἐξαίρετο παιδὶ 24 - 25 ἐτῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Σκάλας τὸν λατρεύουν. Λένε: «Ὁ Κυριάκος μας». Κατάγεται ἀπὸ τὸ χωρίον Ἄλικα τῆς Μάνης. Ἄλλος διμοιρίτης τοῦ Παυλάκου, εἶναι ὁ Νικ. Μπρεττάκος, ἀπὸ τὴν Κίττα, ἡλικίας 28 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ δεκαετίας ὡς μόνον ἔνδυμα ἔχει τὸ χακί. Μὲ τὴν Ἐθνοφυλακήν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἔφθασεν μέχρι Μακεδονίας καὶ ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἔσπευσε νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν Ὁμάδων διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν.

Διμοιρῖται ἐπίσης τοῦ Παυλάκου εἶναι οἱ Παν. Μαυροειδόγκωνας, Ἰωάννης Γκλεζάκος, Μιχ. Σολωμάκος, Ἰωάν. Κοσμάκος, Δημ. Πιερράκος καὶ Γεώργιος Ντενετάκος.

Ὁ ὁμαδάρχης ***Σταμάτιος Γούδης***, εἶναι ἕνα «γιγαντιαῖο παιδί», κατὰ ἔκφρασιν Σπαρτιάτου συναδέλφου. Τὸν καμάρωσα, ἀληθινά, ὅταν μοῦ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ διοικητὴς τοῦ 1 Δ.Τ.Ε.Α.Δ. λοχαγὸς Κυριακόγκωνας ἐκφωνῶν τὸν λόγον του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν τμημάτων του εἰς Σπάρτην.

τὸν συνέστησεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὰς Κροκεάς. Ἡ φωτογραφία του, τὴν ὁποίαν παραθέτω εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ βιβλίου, τὸν χαρακτηρίζει περισσότερον πάσης περιγραφῆς. Ἀρρενωπός, μὲ ἔντονα χαρακτηριστικά, μάτια ἀετοῦ, ψηλός, δεμένος. Πατάει μὲ τὶς βαρειὲς μπόττες του καὶ τὸ ἔδαφος τρίζει. Εἶναι συμπατριώτης τοῦ Κυριακόγκωνα, ἀπὸ τὸ Δρυάλο. Ἕδρα τοῦ λόχου του εἶναι τὸ Δαφνί, ἀλλ' ἡ κυρία δύναμίς του εὑρίσκεται εἰς τὸ Γεράκι, πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Πάρνωνος. Ὁ ἴδιος εὑρίσκεται παντοῦ, καὶ εἰς τὰ δυὸ χωριά. Σωστὸ παλληκάρι, φυσιογνωμία ἀγωνιστοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Τοῦ μιλάω καὶ χαμηλώνει τὰ μάτια.

—Ἐσὺ εἶσαι τὸ θηρίο, ὁ Γούδης;

—Ἐγὼ εἶμαι.

Σκέπτομαι διὰ μίαν στιγμήν, ἂν οἱ «καπετάνιοι» αὐτοί, οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Ε.Α.Ο.Κ. δὲν ἦσαν Ἕλληνες, ἀλλὰ συμμορῖται τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Τί ἐθνικὴ καταστροφή. Εὐτυχῶς ὅμως.

Ἀπὸ τὴν ὀλιγόλεπτον συνομιλίαν μου μὲ τὸν Γούδην, ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς φλογεροῦ Μανιάτη, ἑνὸς τιμίου Ἕλληνος, ἑνὸς ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, ἑνὸς εὐσεβοῦς χριστιανοῦ.

—Ἔχω τὴν συνείδησί μου κριτή, μοῦ λέει. Δὲν ἀδικῶ κανένα. Κτυπῶ τοὺς κομμουνιστάς, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους, τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας, τοῦ ἑλληνισμοῦ. Τίποτ' ἄλλο. Ὅταν μπαίνω στὴν ἐκκλησία μπορῶ καὶ κυττάζω τοὺς ἁγίους κατάματα.

Καὶ εἶναι χωρικὸς ὁ Γούδης, γνήσιος ἐκπρόσωπος τῶν χιλιάδων ἀγροτῶν μας, οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς τὴν εἰρήνην καὶ εἰς τὸν πόλεμον, προσφέρουν ἱδρῶτα, αἷμα καὶ ζωὴν διὰ τὰς τιμίας καὶ ὑπερηφάνους παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.

Διμοιρῖται τοῦ Γούδη εἶναι ὁ Γεώργης Τσατσούλης, ὁ Μαυροειδᾶκος, ὁ Στρατᾶκος καὶ δυὸ ἢ τρεῖς ἄλλοι, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων δὲν ἔμαθα.

Ὁ ὁμαδάρχης ***Βασίλειος Μπογέας***, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μελιτίνης, εἰς τὸν ἀνατολικὸν Ταΰγετον, εἶναι ἀπὸ τὸ Οἴτυλον, ἡλικίας 30—32 ἐτῶν. Οἱ Γυθειᾶται τὸν ἀγαποῦν πολύ. Τὸν προσωνομάζουν «γέρο» ἢ ὁ Βάσος. Πιστὸς τηρητὴς τοῦ Νόμου καὶ ὅταν δὲν ὑπῆρχε τὸ ἐπίσημον Κράτος εἰς τὴν Λακωνίαν. Παλληκάρι. Ἀπὸ τοὺς πρώτους, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοί, συνεργάτας τοῦ λοχαγοῦ Κατσαρέα. Οἱ χωρικοὶ προτιμοῦν νὰ λύῃ τὰς διαφοράς των ὁ Μπογέας. Ἡ φήμη του ὡς δικαίου, ἔχει ἁπλωθῆ εἰς ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν. Ἡ δρᾶσις του εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν εἶναι πλουσία. Ὑπάρχουν πολλαὶ εὔφημοι μνεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Διμοιρῖται του εἶναι ὁ Γ. Γριβέας, ὁ Ν. Μπογέας, ὁ Ν. Ταβουλάρης καὶ ὁ Θ. Μπογέας.

Δὲν ἐμίλησα μὲ τὸν Μπογέα παρὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὰς Κρο-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΓΚΩΝΑΣ

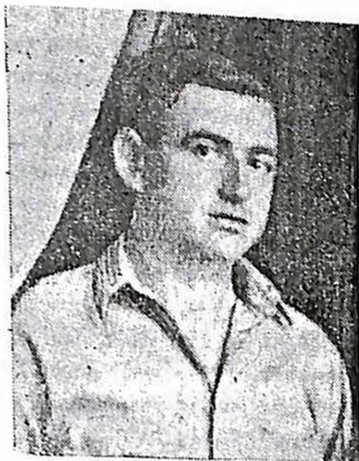
Λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ
ἐκ Δρυάλου Λακωνίας

'Εφονεύθη ὑπὸ συμμοριτῶν εἰς ἐνέδραν, τὴν 24-7-46 ἔξω τῆς 'Αγυιᾶς Θεσσαλίας ἐκτελῶν διατεταγμένην ὑπηρεσίαν. 'Η δολοφονία του ἐπέδρασεν ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ του ἰατροῦ Κ. Κυριακόγκωνα, διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ε. Α. Ο. Κ.

κεάς καὶ εἶναι φυσικόν νὰ μὴ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ δώσω πληρεστέραν εἰκόνα τῆς προσωπικότητός του, διότι ἀναμφισβητήτως ὁ « καπετάνιος » τοῦ Ταϋγέτου εἶνε προσωπικότης. 'Αλλὰ τὰ Χριστούγεννα τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν ἕδραν του ἐπιτροπὴ ἐκ Γυθείου μὲ μαθητὰς τῶν Σχολείων, οἱ ὁποῖοι διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς ἄνδρας του. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπετέλουν οἱ κ. κ. Δ. 'Αραπάκης, Π. Γρηγορόπουλος, Κ. Λυμπέρης, Κ. Παπαδᾶκος, Ν. Ροζάκης, Πρ. Τσαμασῖρος, Ε. Τσουμᾶκος, διακεκριμένοι τοῦ Γυθείου πολῖται καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Π. Ρογκάκος.

'Ο καθηγητὴς Ρογκᾶκος προσφωνῶν τὸν Μπογέαν καὶ τοὺς ἄνδρας του, εἶπε τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα συμπληρώνουν, τὰς μὴ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἐντυπώσεις μου :

«Λεβέντες. Εἴμεθα συγκεκινημένοι, διότι εὑρισκόμεθα κοντὰ σὲ σᾶς, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν τοῦ λαοφιλήτου Βασ. Μπογέα, ἀγωνίζεσθε τὸν ὑπὲρ Βωμῶν καὶ 'Εστιῶν ἀγῶνα μας, ἐναντίον τῶν σκοτεινῶν στοιχείων τοῦ ψεύδους, τῆς κακίας καὶ τῆς κτηνώδους Σλαυοκομμουνιστικῆς βίας. Εἴμεθα συγκεκινημένοι καὶ κατενθουσιασμένοι διότι ηὐτυχήσαμε νὰ εὑρεθῶμεν, ἔστω καὶ γιὰ λίγο σήμερα, κοντά σας, διὰ νὰ συνεορτάσωμεν τὴν Θείαν τοῦ Χριστοῦ μας Γέννησιν, διὰ νὰ συμπροσευχηθῶμεν πρὸ τοῦ Θείου Βρέφους τῆς Βηθλεὲμ καὶ διὰ νὰ Τοῦ προσφέρωμεν ὅλοι μας μαζὶ ὡς δῶρα, ὄχι σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον, ἀλλὰ δάκρυα μετανοίας, ὑπόσχεσιν ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἔργα χριστιανικά, μόνα μέσα τῆς ψυχοσωτηρίας μας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς φιλτάτης μας Πατρίδος. 'Εγὼ μάλιστα εἶμαι κατ' ἐξοχὴν συγκεκινημένος, διότι ἦλθον ἐδῶ καὶ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Γυμνασίου Γυθείου διὰ νὰ σᾶς φέρω τὸν πιὸ θερμὸ χαιρετισμὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου μας, τοῦ Συλλόγου τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῆς μαθητιώσης Νεολαίας τοῦ Γυμνασίου μας καὶ νὰ σᾶς προσφέρω, ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα εὐγνωμοσύνης 93 μάλλινες φανέλλες καὶ 82 ζεύγη μάλλινες κάλτσες,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ συνωνύμου του ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. τοῦ Δυτικοῦ Ταϋγέτου. Διοικητὴς τῶν ἐφεδρικῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ γενικὸς ἔφορος τῶν Ὁμάδων.

ποὺ ἑτοίμασαν μὲ προθυμίαν καὶ χαρὰν ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Γυμνασίου μας γιὰ σᾶς, τὰ γνήσια Ἑλληνόπουλα, τὰ ἀντάξια Μανιατόπουλα.

»Λεβέντες. Τὰ συναισθήματα ποὺ τρέφει γιὰ σᾶς τοὺς ἐθελοντὰς τῆς αὐτοθυσίας τὸ Γυμνάσιόν μας εἶναι ἀνέκφραστα. Διερμηνεύονται κάπως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου μας, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀναγνώσω. Ἔχει ὡς κατωτέρω :

Ἀγαπητέ μου κ. Μπογέα

Σοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ πὼς τὶς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων θὰ ἐρχόμουνα νὰ μείνω κοντὰ στὸ συγκρότημά σας, ἔστω καὶ γιὰ ἐλάχιστες ἡμέρες γιὰ νὰ ὑποστῶ κι᾿ ἐγὼ τὴ δική σας ψυχικὴ ἀνάτασι.

Δυστυχῶς μιὰ γριππούλα δὲν μοῦ τὸ ἐπέτρεψε. Ἔτσι παθαίνει κανεὶς ἅμα μπῆ στὴν ἡλικία. Καὶ ἡ πιὸ μικρὴ ἀφορμὴ τὸν καταβάλλει σωματικῶς, ὄχι ὅμως καὶ ψυχικῶς. Ἐλπίζω λοιπὸν νὰ τύχω συγγνώμης.

Ἡ ἱερότης τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον συνεχίζεις μαζὶ μὲ ἄλλους καὶ ἡ σύνεσις μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζεις διάφορα ζητήματα, ποὺ φυσικὸν εἶναι νὰ προκύπτουν κατὰ τὴν διεξαγωγήν του, ἔχουν καταστήσει τὸ συγκρότημά σας, τὸ πλησιέστερο σὲ μᾶς, πάρα πολὺ συμπαθητικὸ καὶ εἰς αὐτὲς τὶς τάξεις τῶν παιδιῶν τοῦ Γυμνασίου.

Τόσον πολὺ ἔχουν φρονηματισθῆ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀπὸ τὸ παράδειγμά σας, ὥστε μετὰ δυσκολίας τὰ συγκρατοῦμεν νὰ μὴν ἔρθουν μαζί σας ἀφήνοντας τὰ μαθήματά τους. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο, γιατὶ βλέπουν πῶς ἀγωνίζεσθε τὸν πιὸ ἀνιδιοτελῆ κι᾿ εὐγενικὸν ἀγῶνα.

Τὰ Μανιατόπουλα ποὺ μάχονται μαζί σας καὶ χύνουν πρόθυμα τὸ αἷμα τους δὲν μάχονται γιὰ νὰ διαφυλάξουν τὰ τσιφλίκια τους καὶ τὴν ἄνετη καὶ πλούσια ζωὴ ποὺ δὲν τοὺς ἐγγυᾶται ἡ φτώχια τους.

Μάχονται γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Γούσηδες νὰ παραδώσουν τὴν ἑλληνικὴ Πατρίδα στοὺς Βουλγάρους καὶ στοὺς Ἀρβανίτες.

Μάχονται γιὰ νὰ διατηρήσουν ἀμόλυντες τὶς ἔννοιες τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας. Μάχονται γιατὶ ἀγαποῦν τρελλὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθε-

ρίας, χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν οὔτε καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν.

Κανένα λοιπὸν ποταπὸν κίνητρον. Πόσον γι' αὐτὸ εἶναι ὑψηλός, εἶναι ὑπέροχος ὁ ἀγῶνας τους. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ ποὺ κάνει τὰ παιδιὰ αὐτὰ νᾶναι μπασμένα στὴ ψυχή μας καὶ μολονότι δὲν τὰ ξέρομε ἕνα ἕνα, ἐν τούτοις ζοῦμε, νοερῶς τοὐλάχιστον, μαζί τους καὶ μάλιστα τὶς χειμωνιάτικες αὐτὲς ἡμέρες καὶ νύχτες μὲ τὴ συνεχῆ βροχὴ καὶ τὸ κρύο τους τὸ τσουχτερό.

Σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἁγνὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἡγήτορές τους διαβίβασε τὶς εὐχὲς τῶν παιδιῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ τὴ δική μου γιὰ τὴ μεγάλη τῆς χριστιανωσύνης γιορτὴ καὶ σὰν ἔμπρακτη ἐκδήλωση τῶν πρὸς αὐτὰ αἰσθημάτων των παρακάλεσέ τα νὰ δεχθοῦν ὡς Ἁγιοβασιλιάτικο δῶρο ἕνα ἀριθμὸ μάλλινα πλεκτὰ (93 φανέλλες, 82 κάλτσες — γιατὶ στείλαμε καὶ σ' ἄλλο συγκρότημα) ποὺ ἔπλεξε ἡ πρὸς αὐτὰ ἀγάπη μας, μὲ τὴν διάπυρη εὐχὴ ὅπως ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους 1948 εὑρίσκονται στὸ σπίτι τους στεφανωμένα μὲ τὸν στέφανον τῆς Νίκης,

Γύθειον 24)12)1948.

Δικός σου
Δ. ΚΟΥΝΕΛΗΣ
Γυμνασιάρχης

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιστολὴ χαρακτηρίζει τὴν περὶ τοῦ Β. Μπογέα κρατοῦσαν ἐν Λακωνίᾳ ἀντίληψιν.

Ὁ *Σταῦρος Γερακάρης* εἶνε ὁ «καπετάνιος» τοῦ Δυτικοῦ Ταϋγέτου. Σεμνὸ παλληκάρι, λεπτοκαμωμένος.

Διμοιρῖται του εἶνε ὁ Ἡλίας Σαμπᾶς, ὁ Δημ. Σαββᾶκος, ὁ Παν. Λαμπρινέας, ὁ Πέτρος Βουνησέας, ὁ Ἡλίας Μερκουρέας, ὁ Ἀνδρ. Νικολακᾶκος, ὁ Θεοδ. Μπουφοῦνος, ὁ Παν. Γρηγορέας, Πέτρος Κατσαρέας, Λεων. Μανδαλᾶς, Γεώργ. Δημακόγιαννης καὶ Ἰωάννης Γιαννακέας. Ἐκλεκτοὶ ὅλοι μαχηταί. Εἶναι πολλοὶ οἱ διμοιρῖται τοῦ Γερακάρη διότι καὶ ἡ δύναμίς του εἶνε μεγάλη. Διοικεῖ Διλοχίαν. Ἕδρα του ἡ Σελίνιτσα.

Κορυφαῖος Ἕλλην, πρῶτος μεταξὺ τῶν λογίων μας, ὁ λογοτέχνης, συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος Στρατῆς Μυριβήλης, ἐπεσκέφθη τὴν Σελίνιτσαν, εἶδε τὸν Σταῦρον Γερακάρην, τοὺς ἄνδρας του καὶ ἔγραψε τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν». (Φύλλα 22, 23 καὶ 24 Δεκεμβρίου 1948). Τὰς παραθέτω κατωτέρω καὶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον των, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἀπὸ ἕνα διακεκριμένον τεχνίτην τῆς πέννας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διαπίστωσιν ὅτι δύο ἕλληνες δημοσιογράφοι, εἰς διαφορετικὰς ἐποχὰς ἐπισκεφθέντες τὴν Μάνην καὶ τὰς Ἐθνικὰς Ἀντικομμουνιστικὰς Ὁμάδας, ἀποκομίζουν τὰς ἰδίας ἐντυπώσεις περὶ τῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ τῶν ἀρχηγῶν των.

Ἰδοὺ αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη:

«Ἡ Σελίνιτσα εἶναι ἡ κυριώτερη βάση τῶν Ε.Α.Ο.Κ. μαζὶ μὲ τὸ Γύ-

θειο. Ε.Α.Ο.Κ σημαίνει «Ἐθνικὲς Ἀντικομμουνιστικὲς Ὁμάδες Κατσαρέα». Ὁ Πάνος Κατσαρέας εἶναι ὁ θρυλικὸς ἀξιωματικὸς ποὺ δημιούργησε, ὠργάνωσε καὶ ἀνέδειξε τὶς ὁμάδες αὐτὲς τῶν Λακώνων πολεμιστῶν, μιὰ δύναμη φοβερὴ γιὰ τοὺς ἐαμοσλάυους ποὺ ἐλυμαίνοντο τὸν δυστυχισμένο Μωριά, ἀπὸ τότε ποὺ ἀκόμα τὸ νυσταλέο, τὸ ἀνάξιο καὶ ἀνίκανο κράτος δὲν εἶχε τὴν δύναμη, οὔτε τὴ θέληση νὰ προστατέψει τὸν μαρτυρικὸ λαὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τὸ μαχαίρι καὶ τὰ βασανιστήρια τῶν δημίων. Ὁ Πάνος Κατσαρέας ἦταν ἕνα ὡραῖο, ἡρωϊκὸ καὶ ἱπποτικὸ παλληκάρι, καὶ τὸ σύνθημά του ἦταν: «Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας». Αὐτὸ τὸ σύνθημα τὸ ἔκαμε σύμβολο ἐθνικῆς πίστεως ὁλόκληρη ἡ Μάνη, ποὺ τὸν λάτρεψε ὅσο ζοῦσε καὶ τὸν ἀποθέωσε ὅταν δολοφονήθηκε. Ἡ Μάνη τὸν κλαίει ἀκόμα τὸν προστάτη της, οἱ γυναῖκες πηγαίνουν πάνω στὸν τάφο του καὶ τὸν μοιρολογᾶνε, σὰν νὰ πέθανε χτές. Ἦταν ὁ τύπος τοῦ ἀρχηγοῦ, ποὺ ἐμπνέει καὶ φανατίζει μὲ τὴν πίστη του καὶ μὲ τὴν ὀμορφιά του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ σεβασμὸ μὲ τὴν ἀνθρωπιὰ καὶ τὸν ἱπποτισμό του.

Ἀπὸ τὴν Καλαμάτα ἀκόμα εἶχα ἰδεῖ γραφεῖα τῆς Ε.Α.Ο.Κ. μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ χαμογελαστοῦ παλληκαριοῦ καὶ μὲ τὸ σύνθημά του, ποὺ εἶναι γραμμένο σ' ὅλα τὰ γραφεῖα καὶ τὰ κέντρα τῆς Μάνης: «Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα». Σὰν βγῆκα στὴν ἀκρογιαλιὰ τῆς Σελινίτσας, βρέθηκα σ' ἕναν τόπο, ὅπου ἡ παρουσία τοῦ σκοτωμένου ἥρωα εἶναι διάχυτη στὶς πόλεις, στὰ χωριὰ καὶ στὰ βουνὰ καὶ κυβερνᾶ ἀθέατη τὴν καρδιὰ τοῦ μαρτυρικοῦ καὶ ἐπικοῦ αὐτοῦ λαοῦ.

Ἡ φωτογραφία του εἶναι παντοῦ. Στὰ καφενεῖα, στὰ γραφεῖα, στὰ φαρμακεῖα. Τὰ παιδιὰ τὸν τραγουδᾶνε στοὺς δρόμους. Καὶ στοὺς τοίχους εἶναι γραμμένοι μὲ μεγάλα γράμματα οἱ ὅρκοι, ποὺ βγαίνουν βαθειὰ ἀπὸ τὴν καρδιὰ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ:

«Εἶσαι πάντα μαζί μας Πάνο»! «Ἕξη μῆνες πέρασαν ποὺ σκοτώθηκες. Ἕξη αἰῶνες θὰ περάσουν καὶ θάσαι πάντα μαζί μας!..

«Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας, Πάνο!» Τὰ παλληκάρια, αἱ γυναῖκες, οἱ γέροι, τὰ παιδιά, σᾶς μιλοῦν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Σὰν νὰ ζῇ ἀνάμεσά τους καὶ ἀρχηγεύει καὶ σκορπίζει τὴν προστασία, τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴν εὔθυμη αἰσιοδοξία του. Σοῦ διηγοῦνται συγκινητικὲς ἱστορίες ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες του, ἀπὸ τὸ χιοῦμορ του.

Ἐθαύμασα μιὰ ἱστορικὴ φωτογραφία, ποὺ τοῦ ζήτησαν τὰ παλληκάρια του νὰ βγάλη, γιὰ νὰ τοὺς θυμίζει ἕνα χαρακτηριστικὸ ἐπεισόδιο τῆς λεβεντιᾶς του. Ὁ Κατσαρέας εἶναι μὲ ἕναν κατσαπλιά. Τὸν δείχνει μὲ τὸ δάχτυλό του καὶ λέει:

— Δῆτε τους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ κατσαπλιάδες!

Αὐτὸ τὸ ἄθλιο ὑποκείμενο μὲ τὸ ντουφέκι κρεμασμένο στὸν ὦμο, εἶναι ὁ Δημαρᾶς. Ἕνας ἐαμίτης, ποὺ τὸν ἔβαλαν οἱ κουκουέδες τὸ χειμώνα τοῦ

46, τοῦ Κονταλώνη καὶ τοῦ Ξυδέα, νὰ δολοφονήσει τὸν Κατσαρέα σὲ μιὰ πολεμικὴ διαδρομή του πάνω στὸν Ταΰγετο. Ὁ Κατσαρέας εἶδε τὴν ἄκρα τῆς κάννης του νὰ προβάλλει κάτω ἀπὸ κάτι χαμόκλαδα, ὅπου ὁ δολοφόνος ἦταν κρυμμένος. Πήδηξε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, τὸν ἅρπαξε ἀπὸ τ' ἀφτιὰ καὶ τὸν ἔστησε ὄρθιον μπροστά του. Ὁ δολοφόνος κρατοῦσε τὸ ὅπλο γεμάτο καὶ ἔτρεμε. Ἦταν σὲ τέτοιο σημεῖο σαστισμένος, ποὺ δὲν ἀνεγνώρισε κἂν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ σκοτώσει «μὲ χωσιά». Ἔπεσε στὰ γόνατά του, φιλοῦσε τὰ παπούτσια του καὶ παρακαλοῦσε τραυλίζοντας.

— Ἀμάν, κάμετέ με, ὅ,τι θέλετε, σκοτῶστε με, μόνο μὴ μὲ παραδόσετε στὸν Κατσαρέα!

— Γιατί, μωρὲ τομάρι;

— Θὰ μοῦ βγάλη τὰ μάτια, θὰ μοῦ κόψει τὴ μύτη...

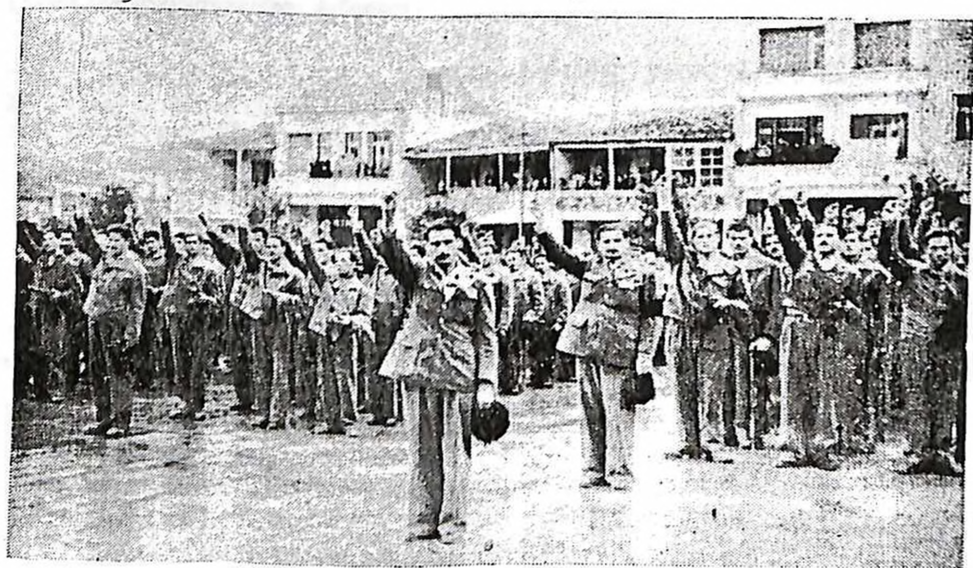
— Ἔτσι σοῦ εἶπανε, μωρέ;

— Ἔτσι εἶναι καπετάνιο!

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κατσαρέας, ἀλήτη.

Γοερὲς κραυγὲς ὁ δολοφόνος. Γέλοια ὁ Κατσαρέας καὶ τὰ Μανιατόπουλα.

Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν γιακά, τὸν ἔβαλε σηκωτὸ στὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸν

Ὁ 2ος Λόχος τῶν Ε.Α.Ο.Κ. (Ἁγίου Νικολάου Ταϋγέτου) μὲ τὸν ἀρχηγόν του Βασ. Μπογέα, ὁ ὁποῖος φαίνεται πρῶτος, ἐνῶ ὁρκίζεται εἰς τὴν Σπάρτην.

κατέβασε στὸ Γύθειο. Τοῦ βρῆκε δουλειὰ καὶ τώρα ὁ κατσαπλιᾶς εἶναι ἕνας ἥσυχος νοικοκύρης. Ἔχει καὶ μεγάλα παιδιά· μορφωμένα καὶ ἐργατικὰ καὶ ζοῦν αὐτοὶ καλὰ καὶ περίκαλα, ἐνῶ ὁ Κατσαρέας δολοφονήθηκε ἀπὸ ἄλλο. ἀνδράποδο τοῦ κομμουνισμοῦ, πιὸ καλὰ δασκαλεμένο στὴ χωσιά.

Στὴ Σελινίτσα μὲ δέχτηκε μὲ συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις ὁ κόσμος. «Τὰ παιδιὰ τοῦ Κατσαρέα», πρῶτ' ἀπ' ὅλα. Ὁλοκάθαρα στρατιωτάκια, μὲ τὸ θαυμάσιο παράστημά τους, ἐκεῖνο τὸ λυγερό, στεγνὸ καί αἰλουροειδὲς κορμὶ τοῦ Μανιάτη πολεμιστῆ, μὲ τὸ μελαχροινό, αὐστηρὸ πρόσωπο καὶ τὰ φλογερὰ μάτια. Μὲ τοὺς μαύρους μπερέδες τοὺς παίρνεις, γιὰ ἄνδρες τῶν θωρακισμένων μονάδων. Καὶ μαζί τους οἱ πρόκριτοι καὶ στὰ πεζούλια, οἱ γυναῖκες τῆς Μάνης. Αὐτὲς οἱ θλιμμένες μάννες καὶ ἀδερφὲς καὶ κοπέλλες τῆς Μάνης. Οἱ Νιόβες τοῦ Μωριᾶ, μὲ τὸ σκοτεινὸ πλαίσιο τοῦ μαντηλιοῦ σφιχτὰ δεμένο γύρω στὸ ἐκφραστικό, τὸ πικραμένο πρόσωπο. Μὲ τὸ πένθος τυλιγμένο γύρω τους. Πένθος στὸ ντύσιμο, πένθος στὴν καρδιά. Καὶ μὲ τὴν ἄσβυστη ἀστραπὴ τῆς Ἑλλάδος στὰ μαῦρα, τὰ ὡραῖα μανιάτικά τους μάτια.

Ἦταν μεσημέρι. Μέσα σὲ φαρδειὰ σάλα, ψηλά, πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἦταν στρωμένο τὸ τραπέζι. Καμμιὰ κοσαριὰ οἱ συνδαιτυμόνες. Μαζί μας ὁ ἱερέας τῆς Σελινίτσας.

— Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου!

Γύρω στὸ μακρὺ τραπέζι ποὺ πιάνει ὅλη τὴ σάλα, κάθονται ὅλο ἄντρες. Ὅλοι ψημένοι πολεμιστὲς καὶ νοικοκυραῖοι. Στὴ Μάνη οἱ νοικοκυραῖοι εἶναι ὅλο παλιοὶ ἀγωνιστές.

»Ἀπὸ τὸ «Ριζοσπάστη» καὶ τοὺς συνοδοιπόρους τῆς «ἀποσυμφορήσεως», θυμόμουν ἕνα ὄνομα Μανιάτη ἀντικομμουνιστὴ ἀρχηγοῦ: Ὁ Γερακάρης. Τὄνομα μοῦ ἄρεσε. Εἶναι μιὰ ὡραία, παλιὰ μεσαιωνικὴ λέξη. Εἶνε ἕνας τίτλος καὶ σήμαινε κεῖνον ποὺ εἶνε πάνω στὴν ἐκγύμναση τῶν γερακιῶν, ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ παλατιανοὶ καὶ οἱ ἱππότες στὰ κυνήγια τους. Γερακάρης ἦταν καὶ τὄνομα ἑνὸς στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μάνης, στὰ χρόνια τῆς Φραγκοκρατίας, ποὺ χτυπιότανε πότε μὲ τοὺς Τούρκους καὶ πότε μὲ τοὺς Φράγκους. Τοῦτος ὁ νέος Μανιάτης πολεμιστὴς ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ κεῖνο τὸν παλιὸ πρόγονό του; Δὲν ξέρω. Ξέρω μονάχα πὼς ἀπὸ τὸ «Ριζοσπάστη» καὶ τὴ συνοδοιπορία του ἔμαθα πὼς εἶνε «ἕνα τέρας, ἕνας κτηνάνθρωπος», καὶ ἔχει τὴν ἕδρα τῶν ἐξορμήσεών του στὴ Σελινίτσα. Περίμενα λοιπὸν νὰ δῶ τὸν «κτηνάνθρωπο» αὐτόν, ὅπως μᾶς τὸν παρουσίαζε ἡ προπαγάνδα τῶν κουκουέδων. Νὰ δῶ κανένα κρεμανταλᾶ, φορτωμένο φυσίγγια καὶ χαντζάρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἔσφαζε καὶ ξεκοίλιαζε τοὺς δυστυχισμένους «δημοκρατικοὺς καὶ φιλελευθέρους» πολίτες τῆς Πελοποννήσου ἐβίαζε γυναῖκες καὶ ἔκαιγε χωριά. Ἦταν καὶ τὄνομά του, ποὺ θύμιζε τὸ γε-

ράκι, τὸ ἄγριο καὶ ἁρπαχτικὸ πουλὶ τοὐρανοῦ ποὺ ρίχνεται στὰ ἀθῶα καὶ ἀπροστάτευτα πουλερικὰ καὶ τὰ ξεσκίζει μὲ τὰ γαμψὰ του νύχια.

— Ὁ Γερακάρης; ρώτησα σὰν ξεμπαρκάρησα στὴ Σελινίτσα.

—Ἐγὼ εἶμαι, μοῦ ἀπάντησε ἕνας νέος, καὶ μοῦ ἅπλωσε τὸ χέρι νὰ μὲ καλωσορίση καὶ νὰ μὲ βοηθήση νὰ πηδήξω στὸ μουράγιο.

— Ἐσεῖς εἶστε ὁ Γερακάρης, «ὁ κτηνάνθρωπος, ὁ αἱμοβόρος, ὁ σφαγεὺς τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν;»

Ὁ νέος σήκωσε τοὺς ὤμους μὲ ἐγκαρτέρηση. Χαμογέλασε.

— Ἐγὼ εἶμαι. Τί νὰ γίνη;

Τὸν κύτταξα καλὰ - καλὰ ἀπὸ πάνω ὥς κάτω. Βρισκόμουνα μπροστὰ σ' ἕνα παλληκάρι μόλις 22 ἢ 23 χρονῶν, ὅμορφο σὰν ἀρχαῖος ἔφηβος, σεμνὸ σὰν κορίτσι, λιγομίλητο καὶ ἀνοιχτόκαρδο. Ἕνας ὡραῖος τύπος νέου Μανιάτη πατριώτη, ποὺ στὴν ἐμφάνισή του ἀποφεύγει κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ θυμίση τὸν πολεμοχαρῆ καπετάνιο. Ἤτανε μᾶλλον ἕνας τύπος κομψοῦ ἐπιστρατευμένου φοιτητή, μὲ τὸ ἐθνόσημο στὸ μαῦρο μπερέ, καὶ μὲ ἁπλῆ, καλοκομμένη χακὶ στολή, χωρὶς κανένα διάσημο βαθμοῦ. Ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ τοῦ ρίχνεις καταλαβαίνεις πὼς βρίσκεσαι μπροστὰ σ' ἕνα τίμιο ἠθικὸ παλληκάρι, ποὺ μπορεῖς νὰ τοῦ ἐμπιστευτῆς χωρὶς φόβο ἀπογοητεύσεως τὸ κάθε τι. Ἀπὸ τὴ φιλία σου ὥς τὴν τιμή σου.

Μίλησα γι' αὐτὸν μὲ ἁπλοὺς ἀνθρώπους. Μὲ γυναῖκες, μὲ χωρικούς. Ὅλοι μοῦ μετέφραζαν μὲ τὸ δικό τους τρόπο τὶς δικές μου ἐντυπώσεις. Εἶδα τοὺς στρατιῶτες του. Εἶνε στὶς διαταγές του μιὰ διλοχία, αὐτὴ ποὺ φρουρεῖ τὴ Σελινίτσα καὶ ὅλα τὰ γύρω χωριὰ τῆς Μάνης. Ὅλοι τους ὁρκίζονται στ' ὄνομά του. Ἡ περιφέρεια ὁλάκερη ζῆ ἀσφαλισμένη κάτω ἀπὸ τὴν προστασία του. Οἱ ἀγρότες, οἱ κοπέλλες πηγαίνουν στὰ χωράφια τους μονάχες, δίχως φόβο. Τὰ παιδιὰ τοῦ Γερακάρη ἀγρυπνοῦν νύχτα - μέρα γιὰ τὴν ἡσυχία τους, καὶ ὁ τόπος δὲν ξέρει τὴν τρομάρα καὶ τὴ λαχτάρα τοῦ κατσαπλιᾶ, ποὺ πιέζει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου σ' ὅλη τὴν ὕπαιθρο Πελοπόννησο. Ἀνάμεσα στοὺς στρατιῶτες του εἶναι ἕνας στρατιώτης: Ὁ ἀρχηγὸς ποὺ ἐπιβάλλεται μόνο μὲ τὴ τιμιότητα, μὲ τὴ καλωσύνη καὶ μὲ τὴν ἀφιλοκέρδειά του.

Ἕνας ἀπ' τοὺς συμπολεμιστές του μοῦ διηγήθηκε πὼς οἱ πλούσιοι συγγενεῖς ποὺ ἔχει στὴν Ἀμερική, τοὔστειλαν ὕφασμα γιὰ πολλὲς φορεσιές. Κράτησε μιὰ καὶ ὅλες τὶς χάρισε στοὺς στρατιῶτες του. Στὴ μάχη μὲ τοὺς ἐαμοσλαύους πρῶτος. Τὸ κορμί του εἶναι γεμᾶτο λαβωματιές. Στὶς ἐπιδείξεις καὶ στὶς κουβέντες τελευταῖος. Ὁ γνήσιος συνεχιστὴς τοῦ ἱπποτικοῦ πνεύματος τοῦ Κατσαρέα. Καὶ ὁ Κατσαρέας ζῆ μέσα στὸν τρόπο ποὺ πολεμοῦν, ποὺ σκέπτονται καὶ ποὺ κάμνουν τὸν ἀγῶνα τους. Ὁ «Πᾶνος». Σὰν νὰ κινῆται ἀνάμεσά τους καὶ τοὺς ὑπαγορεύει τὶς πράξεις καὶ τὰ φερσίματά τους.

— Πές μου τίποτα γι' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες σας, Γερακάρη. — Ὁ Γερα-

κάρης χαμηλώνει τὰ μάτια. Ξεφεύγει νὰ μιλήση γιὰ τὸν ἑαυτό του.

— Τίποτα δὲν εἶν' αὐτά. Λέει μόνο, ἂν θέλης νὰ δῆς τὰ παιδιά μας καὶ τὰ ἔργα μας.

Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελα.

Ξεκινᾶμε μιὰ μικρὴ συντροφιά, ὁ Γερακάρης καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ χωριοῦ τῆς περιφερείας. Μὲ ὁδηγοῦν πρῶτα σ' ἕνα ὀχυρό.

Εἶναι ἕνας πύργος ἀπὸ τσιμέντο καὶ ἀπὸ πέτρα, ποὺ στέκεται βίγλα στέρεη καὶ ἀπόρθητη ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Ἀνεβαίνουμε ἀπὸ ἐσωτερικὲς ἀνεμόσκαλες. Ἕνα, δύο, τρία πατώματα. Ψηλά, στὴν ταράτσα τῆς στέγης, ἀμυντικὸ στηθαῖο ἀπὸ τσιμέντο καὶ πολεμίστρες. Ἡ φρουρὰ μένει μέσα. Ὁ σκοπὸς τῆς μέρας μὲ τὸ ὁπλοπολυβόλο, ἐποπτεύει τὸν τομέα του μὲ ἀετήσιο μάτι. Ὑπάρχουν ἐκεῖ στρατιωτικὰ κρεββάτια γιὰ τὴ νυχτερινὴ φρουρά. Σακκιὰ μὲ ἄμμο γιὰ τὴ μάχη. Χειροβομβίδες γιὰ τὴν πιθανὴ ὑποδοχὴ τῶν κατσαπλιάδων. Εἶναι ἕνα ἔργο μοντέρνου πολέμου, στέρεα θεμελιωμένο πάνω στὸ μανιάτικο βράχο. Ἀντέχει στὴν ὀβίδα. Δὲν φοβᾶται τὴν ἀντιαρματικὴ γροθιὰ ποὺ μπορεῖ νὰ γκρεμίση ἕνα ὁλάκερο σπίτι. Ὑπάρχει ἀκόμα ἕνα τέτοιο ὀχυρὸ ἀπὸ τσιμέντο καὶ πέτρα. Αὐτὸ εἶναι χτισμένο μὲ τὴν ἴδια στερεότητα καὶ μὲ περισσότερες ἀξιώσεις αἰσθητικῆς. Εἶναι πύργος πολεμικὸς καὶ μαζὶ εἶναι μνημεῖο μὲ τὰ ὀνόματα τῶν μαχητῶν τοῦ Κατσαρέα, ποὺ σκοτώθηκαν γιὰ νὰ μὴν πατηθῆ ἡ Μάνη ἀπὸ τοὺς ἐαμοσφαγεῖς.

Ὁ θρυλικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικῶν Τμημάτων τοῦ Ταϋγέτου, διοικητὴς τοῦ 2ου Λόχου τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Βασίλειος Μπογέας, ὁμιλῶν πρὸς διμοιρίτας καὶ ὁμαδάρχας τῶν κυνηγῶν του πρὸ τοῦ ὀχυροῦ τῆς θέσεως Τούρλα εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον Λακωνίας.

— Πᾶμε τώρα νὰ δῆτε καὶ τὸ σύστημα τῶν χαρακωμάτων μας.

Κατεβαίνουμε ἀπὸ τὸ ὀχυρό. Ὁ τόπος εἶναι ἄγριος, ἡ πέτρα σπιθίζει

παντοῦ κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τοῦ Σεπτέμβρη. Δὲν ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα πιὸ σκληρό, πιὸ αὐστηρό, πιὸ γυμνὸ τοπίο ἀπὸ τὴ Μάνη. Ἕνας ἀπὸ τὴ συντροφιά μας ἀνακαλύπτει ἕνα λουλουδάκι μὲ γλυκὸ μὼβ χρῶμα καὶ λεπτὸ ἄρωμα. Εἶναι τὸ πρῶτο κυκλάμινο ποὺ μοῦ χαρίζει τὸ φετεινὸ φθινόπωρο. Ὁ νέος Μανιάτης τὸ βάζει στὸ πέτο μου. Μοῦ λέει:

— Ὁ τόπος μας εἶναι φτωχός, καὶ ἡ γῆ μας ὅλο πέτρα. Βγάζει ὅμως ὄμορφα ἀγριολούλουδα.

Χαίρουμαι τοῦτον τὸν λόγο του καὶ τὸν σημειώνω στὴν καρδιά μου μὲ συγκίνηση, σὰν ἕνα τρυφερὸ στίχο ποὺ φύτρωσε μέσα σὲ μιὰ τρομερὴ ἐποποιΐα. Τοῦτο τὸ σεμνὸ κυκλάμινο τῆς Μάνης δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ λουλούδια ποὺ μοῦ χάρισαν ὅλοι οἱ τόποι τῆς Ἑλλάδος ποὺ διάβηκα.

Κάνουμε μιὰ διαδρομὴ κατὰ μῆκος τῶν χαρακωμάτων. Κάτι ξέρω ἀπὸ χαρακώματα μάχης. Ἔχω ζήσει μῆνες σκληροὺς μέσα σ' αὐτά, ἔχω ἐκπαιδευτῆ μέσα σ' αὐτὰ σὰν ἔφεδρος ἀξιωματικός.

Τοῦτο ἐδῶ τὸ χαράκωμα τῆς Σελινίτσας εἶναι ἕνα θαῦμα ἐργασίας καὶ ὀχυρωτικῆς. Θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ σὰν ὑπόδειγμα γιὰ ἐκπαίδευση στρατιωτική. Εἶναι θἄλεγα, μιὰ καλλιγραφία χαρακώματος. Καὶ τραβᾶ σὲ ἔκταση, καὶ ἀγκαλιάζει προστατευτικὰ τὴ Σελινίτσα, καὶ σ' ὅλο τὸ μάκρος τὸ πλαισιώνει ἕνα γερὸ συρματόπλεγμα. Βρίσκω ἐπανδρωμένα ὅλα τὰ φυλάκια. Οἱ στρατιῶτες τοῦ Γερακάρη μᾶς ὑποδέχονται ἐγκάρδια. Καλοντυμένοι, καλοθρεμμένοι, καὶ πειθαρχημένοι δίχως γραφειοκρατία. Εἶναι μπροστά τους τὰ ὅπλα ἕτοιμα γιὰ κάθε αἰφνιδιασμό. Κάθονται σοβαροί, πειθαρχικοί, σιγομίλητοι στὸ φρούριό τους.

Καταλαβαίνω τώρα γιατὶ ὁ κόσμος γυρίζει στὰ χωράφια του τόσο ἄφοβα. Ἡ Σελινίτσα μπορεῖ νὰ δουλεύῃ καὶ νὰ ξεκουράζεται ἥσυχη πίσω ἀπὸ τοῦτο τὸ ὀχυρό, πίσω ἀπὸ τούτους τοὺς φρουρούς της.

— Τί δουλειά, τί κόπος καὶ τί χρῆμα θὰ σᾶς χρειάστηκε γιὰ ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ γιὰ τὴ συντήρηση τόσων πολεμιστῶν, λέω σ' ἕναν τῆς συντροφιᾶς.

Μοῦ ἀπαντᾶ:

— Ὅλα αὐτὰ τὰ προσφέρει ὁ κόσμος τοῦ τόπου μας. Καὶ τὸ κάνει μὲ εὐχαρίστηση ὁ λαὸς τῆς Λακωνίας. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ μερικοὶ ποὺ διαμαρτύρονται κάπου-κάπου. Αὐτοὶ εἶναι ἐλάχιστοι πλούσιοι ἢ «δημοκρατικοὶ πολίτες»...

Λέει τὴν ἀλήθεια.

Μιὰ Μανιάτισσα μοῦ εἶπε σὰν τὴ ρώτησα σχετικά:

— Καὶ τοῦτο τὸ τσεμπέρι μᾶς θὰ τὸ πουλήσουμε γιὰ νὰ βαστήξουμε ντυμένα καὶ χορτασμένα τὰ παιδιά μας ποὺ μᾶς φυλᾶνε μὲ τὴ ζωή τους στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ! Αὐτὴ εἶναι ἡ Μάνη, αὐτὴ εἶναι ἡ Σελινίτσα, αὐτὸς εἶναι

ὁ Γερακάρης ὁ «κτηνάνθρωπος», τὸ «τέρας», αὐτὴ εἶνε ἡ Ε.Α.Ο.Κ.

Δηλαδὴ αὐτὸ εἶνε μιὰ πλευρὰ τοῦ πολεμικοῦ της ἔργου. Γιατὶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη. Ἡ πολιτιστική.

Ἡ ἀντικομμουνιστικὴ ὀργάνωση τῆς Λακωνίας δὲν περιορίζεται ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ διατρέχῃ τὸν Πάρνωνα καὶ τὸν Ταΰγετο κυνηγώντας τοὺς συμμορῖτες καὶ νὰ προστατεύει τὰ χωριὰ τῆς Μάνης ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν δολοφόνων. Ἡ δράση της ἁπλώνεται καὶ σὲ ἔργα εἰρήνης. Σήμερα ἡ Σελινίτσα εἶναι μιὰ ἠλεκτροφώτιστη κωμόπολις, καὶ ἅμα τὴν ἀντικρύσεις ἀπὸ τ' ἀνοιχτὰ νὰ καθρεφτίζει τὰ φῶτα της στὴ θάλασσα τὴν παίρνεις γιὰ σπουδαία πολιτεία. Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶνε κατόρθωμα τῆς πατριωτικῆς ὀργάνωσης τοῦ Κατσαρέα.

Οἱ δύο ΣΤΑΥΡΟΙ ΓΕΡΑΚΑΡΗΔΕΣ πρῶτοι ἐξάδελφοι, ὁ εἷς ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σελινίτσης καὶ ὁ δεύτερος (δεξιὰ) ἀρχηγὸς τῶν ἐφεδρικῶν Ε.Α.Ο.Κ. καὶ Ἔφορος τῶν Ὁμάδων.

Στὴ Σελινίτσα βρῆκα καὶ ἀπεσταλμένους τοῦ Γυθείου. Εἶχαν ἔρθει γιὰ νὰ μὲ προσκαλέσουν στὴν πρωτεύουσα τῆς Μάνης. Μπήκαμε πάλι στὸ βενζινόπλοιο καὶ τραβήξαμε γιαλὸ-γιαλὸ τὴν ἄγρια ἀκτή. Ὁ ἥλιος ἔγερνε πιὰ νὰ βασιλέψει καὶ ἡ θάλασσα ἔγινε χρυσῆ καὶ πορτοκαλλιά. Ὕστερα σιγὰ-σιγὰ τὸ χρυσάφι ἔγινε μουντὸ γαλάζιο, τὸ γαλάζιο μολυβί, τὸ μολυβὶ μαῦρο. Τὰ κύματα ἦταν σκοτεινὰ καὶ ἕνα σωρὸ ἄστρα χόρευαν μέσα στὰ νυχτωμένα νερά.

Σὰν ρίξαμε ἄγκυρα σ' ἕνα ἀραξοβόλι ποὺ φαινόταν ἔρημο, ἕνα-δυὸ παλληκάρια φάνηκαν στὸ μῶλο καὶ μᾶς ἔφεραν βάρκα νὰ βγοῦμε στὴ στεριά. Εἶταν ἕνα μικρὸ χωριό. Τσίπα τὄνομά του. Καὶ κεῖ ὑπῆρχε ἠλεκτρικὸ φῶς κι' ἕνα νοσοκομεῖο καὶ ἕνας δρόμος ποὺ ὡδηγοῦσε ἀπὸ τὸ ἀραξοβόλι στὴ μικροσκοπικὴ καλοφώτιστη πλατεῖα. Ἐκεῖ μᾶς περίμεναν τρία αὐτοκίνητα ποὺ μᾶς παρέλαβαν γιὰ τὸ Γύθειο. Ἔτσι διασχίσαμε ἀπὸ στεριᾶς τὴ μανιάτικη χερσόνησο ταξιδεύοντας ὧρες ὁλάκερες ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ράχες τοῦ Ταϋγέτου. Σὰν φτάσαμε στὸ Γύθειο θἄτανε πιὰ μεσάνυχτα. Ἡ νυχτερινὴ αὐτὴ διαδρομὴ πάνω στὰ διάσελα τῆς Μάνης, ποὺ ἔγινε δίχως νὰ μᾶς ἐνοχλήσει κανένας, δείχνει τὴν ἀσφάλεια ποὺ χαίρεται ὁ τόπος. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα τὸ

ἔνοιωσα ἀκόμα πιό ἔντονα στό Γύθειο, ὅπου βρῆκα ὅλες τίς 'Αρχὲς τοῦ Κράτους νὰ λειτουργοῦν ὅπως στόν καιρό τῆς εἰρήνης.

Τὸ Γύθειο εἶναι μιὰ παράξενη πολιτεία μὲ ὡραία μεγάλη προκυμαία. Μιὰ πόλις μὲ δικό της χαρακτῆρα καί δική της γραφικότητα. Τὰ σπίτια εἶναι χτισμένα ψηλὰ πάνω σὲ μιὰ πετροπλαγιά. Χοντρὰ ντουβάρια ὅλο πέτρα, σὰν καστρότοιχα. 'Η πέτρα δὰ εἶναι τὸ μόνο ἀγαθὸν ποὺ χορηγεῖ ἄφθονο ὁ Ταΰγετος στὴ Μάνη. Πέτρα μαυριδερή, μαρμαρόπετρα, ὅλο κόχες, στεφανωμένη ἀπὸ ἄγρια θάμνα ποὺ μοσκοβολοῦν καί ἀνθίζουν στὸν ἥλιο. Γιὰ ν' ἀνεβεῖς στὰ σπίτια περνᾶς σκάλες καί σκαλιά. "Ολο πέτρα, μαρμαρόπετρα. Τὰ σπίτια εἶναι στέρεα, αὐστηρὰ σὰν μοναστήρια. Καί οἱ ἄνθρωποι τῆς Μάνης τὸ ἴδιο. Κι' ἐδῶ βασιλεύει ὁ ἥσκιος τοῦ Κατσαρέα. Παντοῦ οἱ φωτογραφίες του. Παντοῦ τὸ σύνθημά του: «"Ολα γιὰ τὴν 'Ελλάδα μας». 'Εδῶ χτυπᾶ ἐπὶ αἰῶνες ἡ πεισματάρα, ἡ ἀλύγιστη, ἡ φανατικὰ ἑλληνική, ἡ περήφανη καρδιὰ τῆς Μάνης. Φλέγεται ἀπὸ πατριωτισμό, δὲν κουράζεται γιὰ θυσίες, δὲν ἀφήνει ἀτιμώρητο κανέναν ἐχθρὸ τῶν ἰδανικῶν της. "Εχει καί τὴν ἐφημεριδούλα της. Μιὰ ἀπὸ τίς ἀρχαιότερες ἑλληνικὲς ἐφημερίδες. Πῆγα καί ἐπισκέφτηκα τὸ τυπογραφεῖο της. "Ενα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα τῆς 'Ελλάδας. Πῆγα νὰ προσκυνήσω τούς νεκρούς της στὸ Κοιμητήρι της. 'Εδῶ εἶν' ὁ τάφος τοῦ ἥρωα Κατσαρέα, πάντα στολισμένος μὲ ἄγρια λουλούδια. Καί ὁλόκληρο ἕνα διαμέρισμά του γεμᾶτο ἀπὸ σταυρούς μὲ ὀνόματα Μανιάτικα. «"Εας» καί «"Ακος». "Ολοι αὐτοί οἱ νεκροί εἶναι νέοι Μανιᾶτες ποὺ ἔπεσαν στὸν ἀγῶνα τῆς Μάνης ἐναντίον τοῦ κόκκινου φασισμοῦ. Κι' ἐδῶ ὅλες οἱ γυναῖκες μαντηλομένες μὲ πένθος».

Αὐταί εἶνε αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη. 'Ο ὑποφαινόμενος ἐλάχιστα ἔχει νὰ προσθέσῃ:

'Απὸ τῆς Σπάρτης καί μέχρις τῶν Κροκεῶν, τῆς Σκάλας, τοῦ Γυθείου καί τῆς 'Αρεοπόλεως, οἱ χωρικοί μὲ διεβεβαίωσαν:

— «'Ο τόπος χρωστάει τὴ ζωή του, σ' αὐτὰ τὰ παιδιά, στὰ παιδιὰ τοῦ Κατσαρέα. "Αν δὲν ἦσαν αὐτά, ὁ τόπος μας θὰ ἦταν ΕΑΜ, καταστροφή.

Εἰς τὴν Σκάλαν ἤκουσα καί τοῦτο τὸ ἐκπληκτικόν: Οἱ κάτοικοι, διὰ τοῦ ἱερέως των καί ἄλλων ἐκπροσώπων των, ἑνὸς φαρμακοποιοῦ, δύο ἐμπόρων καί τινων παραγωγῶν, διεμαρτύροντο κατὰ τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ Κράτους (διὰ τῆς Νομαρχιακῆς 'Επιτροπῆς) φορολογίας διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Δημοσυντηρήτου Τάγματος Λακωνίας. Τὴν ἐθεώρησαν ὡς βαρυτάτην, βαρυτέραν τῶν εἰσφορῶν, τὰς ὁποίας κατέβαλον ἕως τότε. ('Ιανουάριος 1949). Καί ἡ διαμαρτυρία αὐτὴ τῶν κατοίκων ἀπετέλει ἰσχυρὸν κόλαφον ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἐπιχείρημα τὸ γεγονὸς τῆς

δι' εἰσφορῶν συντηρήσεως τῶν ὁμάδων, τὸ ἔργον τῶν ὁποίων δὲν περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν δίωξιν τῶν συμμοριῶν καὶ ἀσφάλειαν τῆς περιοχῆς, ἀλλ' ἐξετείνετο καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς γενικῆς ὠφελιμότητος.

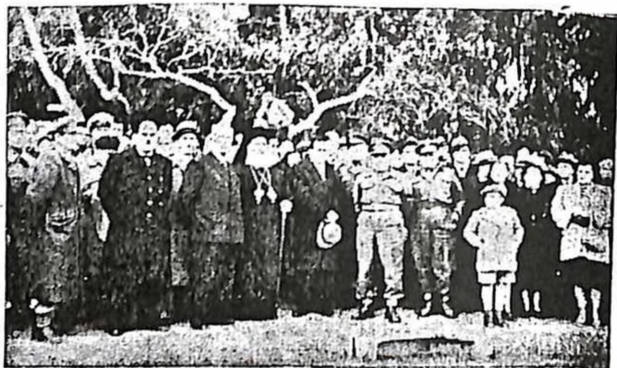
Ἕνας δρόμος, ἀπὸ Ἀρεοπόλεως εἰς Λιμένι — Τσίπαν, ἔργον τῶν Ὁμάδων εἶναι, ἡ κατασκευή του δὲ ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ διοικητοῦ τῶν ἐφεδρικῶν Ε.Α.Ο.Κ. Σταύρου Γερακάρη (Καράτζαλη). Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῶν Κροκεῶν καὶ τῆς Σκάλας, ἐπίσης ἔργον τῶν Ὁμάδων εἶναι.

Οἱ Γερακάρηδες, οἱ δύο Σταῦροι καὶ ὁ Παναγιώτης, αἰσθάνονται σχεδὸν παθολογικὴν ἀγάπην διὰ τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα, τὴν Μάνην. Καὶ ἀπετόλμησαν κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτολμοῦν εὐκόλως οὔτε μεγάλοι δῆμοι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Ἀπεφάσισαν νὰ ἱδρύσουν Νοσοκομεῖον καὶ ἐκ τῶν τριῶν ὁ Γερακάρης—Καράτζαλης ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν. Ἆθλος ἐκπληκτικός. Ἤδη τὸ κτίριον εὑρίσκεται ἐν τῷ περατοῦσθαι, εἰς Τσίπαν, καὶ προχείρως ἔχουν συμπληρωθῇ μερικὰ δωμάτια, διὰ νὰ παρέχεται εἰς ἀσθενεῖς νοσοκομειακὴ περίθαλψις. Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο παρέχῃ ὑπηρεσίας ὡς διαμετακομιστικὸς σταθμὸς ἀσθενῶν καὶ πάλιν πληροῖ ἀνάγκην τῆς Δυτικῆς καὶ μέρους τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης.

Τὸ Νοσοκομεῖον λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἰατρῶν Ἀλεξ. Κα-

Ἡ Σημαία τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρελάσεώς των εἰς Σπάρτην.

Ὁ στρατηγὸς Θ.ΠΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ,στρατιωτικὸς διοικητὴς Πελοποννήσου καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων, μετὰ τοῦ συνταγματάρχου κ. Χουσάκου, τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τοῦ Γυθείου, παρακολουθεῖ παρέλασιν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν των.

λέργη καὶ Δημήτρη Γεωργακοπούλου. Διαθέτει μίαν μόνιμον νοσοκόμον ἐκτὸς τῶν ἐθελοντῶν διὰ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις. Ἐπὶ τοῦ παρόντος διατηρεῖ δέκα κλίνας δι' ἐσωτερικοὺς ἀσθενεῖς καὶ διαθέτει ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον, τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεὰν τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ μικροθεραπείαν εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς. Τὸ νέον αὐτὸ φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Κ. Γιανναρέα ὑποκελευστοῦ Φάρων, Πιέρου Τζαούτου βιομηχάνου, Ἰωάν. Δεκούλου, Παν. Γριβέα καὶ Βασ. Ταβουλάρη, ἐμπόρων, Σωτ. Μιχαλαρέα, ὑποδηματοποιοῦ καὶ Μιχ. Νικολαράκου κτηματίου. Τὴν οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Νοσοκομείου ἀνέλαβον οἱ ἐκ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς Κωνστ. Γιανναρέας καὶ Παν. Γριβέας.

Ὁ Σταῦρος Γερακάρης—Καράτζαλης, δικαιοῦται πάσης τιμῆς διὰ τὸ ὡραῖον ἔργον του.

ΜΕΡΟΣ Δ΄.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ Ε.Α.Ο.Κ.

Εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται ὅτι αἱ μάχαι τῶν Ε.Α.Ο.Κ., πρὸς τὰς Ἐαμοκομμουνιστικὰς συμμορίας, ὑπερβαίνουν τὰς τριάκοντα. Πέραν ὅμως αὐτῶν, ὑπάρχει καὶ ἄλλη πολεμικὴ δρᾶσις τῶν Ε.Α.Ο.Κ. ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος. Τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν δρᾶσιν αὐτὴν εἶναι πάμπολλα. Ἐξ αὐτῶν παραθέτομεν κατωτέρω χαρακτηριστικὰς τινὰς διαταγάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας διὰ λόγους συντομίας παραλείπομεν ἐπικεφαλίδας, ἀριθμοὺς καὶ ὑπογραφάς. Ὁ ἀναγνώστης διατρέχων τὰς γραμμάς των εἶναι δυνατὸν νὰ σχηματίσῃ γενικὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς συμβολῆς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὸν πόλεμον. Προέρχονται ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖον τῆς Σπάρτης :

»Ἀρξαμένων ἐπιχειρήσεων πρὸς ἐκκαθάρισιν ΠΑΡΝΩΝΟΣ:

1. Ὁ 1ος καὶ 2ος Λόχος Ε.Α.Ο.Κ. (Γούδη - Παυλάκου) τιθέμενοι εἰς κίνησιν ἀπὸ τῶν πρώτων νυκτερινῶν ὡρῶν τῆς σήμερον νὰ ἀχθοῦν εἰς Σελλασίαν (Ζ. 625.155) καὶ ἀκολούθως κινούμενοι πεζῇ νὰ ἀχθοῦν:

Α΄ Ὁ 1ος Λόχος (Γούδη): εἰς Τουρλοβούνι (ὑψ. 818) (Ζ. 62.4.195) ἀντέρεισμα 1.000 μ. Δυτικῶς Μ. Παναγίας (Σ. 688-207) ἔνθα Ράχη Γερακοφωλιᾶς. Ἐντολή: Ἡ φράξις τῶν ἀπὸ Βρεσθαίνων πρὸς δυσμὰς διαβάσεων, πρὸς ἀποφυγὴν διαφυγῆς.

Β. ὁ 2ος Λόχος (Παυλάκου).

Διὰ Καλυβίων (Ζ. 620-190) εἰς θέσεις Καράλη Λάκκα (Ζ. 235-605) ἀντερείσματα 1000 μ. βορείως ταύτης ὡς καὶ νότια ἀντερείσματα. Ἐντολή: Ἡ φράξις τῶν ἀπὸ Βασσαρᾶ (Ζ. 24-62) διαβάσεων.

2. Ὥρα καταλήψεως τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν ἡ 04.00 τῆς αὔριον 6ης Ἰουλίου.

3. Ὀχήματα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνωτέρων λόχων μερίμνη τοῦ Γ1 Γραφ. ἡμῶν.

Ἄλλη διαταγή :

1. Αὔριον Τετάρτην 19ην Μαΐου ἐ. ἔ. συγκροτεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. Ρ.Μ

μέχρι Βλαχιώτη. 2. Ἡ ἴλη τεθωκισμένων νὰ προωθήσῃ μίαν τακτικὴν περίπολον ἐνισχυμένην διὰ μιᾶς διμοιρίας πλήρους τοῦ 2 λόχου Μηχανοκινήτου ὡς τμήματος αὐτασφαλείας.

3. Μέτρα ἀσφαλείας ἀπὸ μέρους κινουμένης φάλαγγος σχολαστικά, στατικὰ δὲ τοιαῦτα ὑπὸ Ε.Α.Ο.Κ. Κροκεῶν καὶ Σκάλας, εἰδοποιηθέντων ἤδη μερίμνη τοῦ καθ' ἡμᾶς Α 1.

4. Σῆμα ἀναγνωρίσεως φιλίων 1 Φωτοβολὶς Ἐρυθρὰ ἐκπεφθησομένην πρῶτον ὑπὸ τμημάτων Ε.Α.Ο.Κ. Ἀπάντησις 2 φωτοβολίδες ἐρυθραί.

5. 2ος Λόχος ΕΑΟΚ (Παυλάκου) καταλάβη ἰσχυρῶς ἀντερείσματα νοτίως ἁμαξιτοῦ Τρύπης (Σ. 055.090) ἤτοι.

Ἀντέρεισμα. Βάραθρον Λυκούργου (Σ. 345—390).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ
ἀδελφὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Σελινίτσης, στρατιώτης τοῦ Ἀρχηγείου τῶν Ε.Α.Ο.Κ.

Ἀντέρεισμα Ἁγ. Παρασκευῆς (Σ. 385 —830).

Ἀντέρεισμα Β. Καμβέλι (Σ. 335—350). Διὰ 2ον 2]3 δυνάμεώς του. Διὰ τοῦ ὑπολοίπου ταύτης ἐνισχυμένου μὲ διμοιρίαν τοῦ 1ου λόχου ΕΑΟΚ (Γούδη) προβῆτε εἰς συστηματικὴν ἐξερεύνησιν βαθείας γραμμῆς Τρύπης ἕως τὰ πρόθυρα τῆς δυτικῆς ἐξόδου, δι' ἀνακάλυψιν κρυπτῶν ἀποθηκεύσεως τροφίμων καὶ ἐφοδίων.

3. Προστασία εἰσόδου Τρύπης ὑπὸ τακτικῆς περιπόλου 2ου οὐλ. τεθ)νων.

ΞΙΦΙΑΣ

Ἄλλαι διαταγαί :

1. Αὔριον Κυριακὴν 20ην τρέχοντος κινηθήσεται φάλαγξ Μολάων — Σπάρτης.

2. Καταλάβετε διατεταγμένα σημεῖα πρὸς προστασίαν τούτης συμφώνως 52296]Α1. βασικῆς διαταγῆς ἡμῶν.

1. Τὴν 26ην τρέχοντος ἡμέραν Πέμπτην ἡ διλοχία Ε.Α.Ο.Κ. θὰ μετασταθμεύσῃ ἐκ Σελασίας εἰς βάσιν της.

—Ἀπὸ λήψεως παρούσης νὰ ἄρξηται προπαρασκευαζομένη, νὰ συγκεντρώσῃ δὲ ἅπαν τὸ ὑλικὸν θέσεως (συρματόπλεγμα — πασσάλους) κλπ.

2. Ὀχήματα διὰ τὴν μεταφορὰν μερίμνη τῆς καθ' ἡμᾶς ΓΙ.

—Προώθησις τούτων μέχρι τῆς Σελασίας μέχρι τῆς 08.00 ὥρας τῆς

26ης τρέχ. μερίμνη τοῦ τμήματος Ἐπιμελητείας Ε.Α.Ο.Κ. (Νικολακάκος).

3. Τὸ στοιχεῖον πολυβόλου τοῦ 74ου Τ.Ε. νὰ παραμείνη ἐνταῦθα.

— Τὸ τμῆμα διαβιβάσεων τοῦ 74ου θὰ ἀκολουθήση τὴν διλοχίαν Ε.Α.Ο.Κ. ὡς καὶ μέχρι τοῦδε (Α]Τ Νο 22—εἷς κρυπτογράφος — 2 ἀσυρματισταί).

4. Τὴν πρωΐαν τῆς 28ης τρέχοντος ἡμέραν Σάββατον 1ος λόχος τῆς διλοχίας Ε.Α.Ο.Κ. μὲ Δ)τὴν τὸν Στ. Γούδην δυνάμεως 3 διμοιριῶν (σύνολον ἀνδρῶν 90) νὰ μετασταθμεύση ἀπὸ βάσιν του (Δαφνὶ) εἰς Γεράκι.

5. Προώθησις λόχου ἀπὸ Δαφνὶ εἰς Γεράκι δι' αὐτοκινήτων μερίμνη τοῦ καθ' ἡμᾶς ΓΙ, ἀποστελλομένων εἰς Δαφνὶ μέχρι τῆς 08.00 ὥρας τῆς 28ης, μερίμνη ὡσαύτως τοῦ τμήματος Ἐπιμελητείας Ε.Α.Ο.Κ. (Νικολακᾶκος).

6. Ἀνωτέρω 1ος λόχος Ε.Α.Ο.Κ. (Γούδη) ἀφικνούμενος εἰς Γεράκι τίθεται ὑπὸ διαταγὰς Δ)τοῦ διλοχίας Γεράκι Ταγ)ρχου Γκερέκου, ὅστις νὰ μεριμνήση δι' ἐγκατάστασιν τούτου.

7. Φάλαγξ ὀχημάτων ἀφικνουμένη εἰς Γεράκι νὰ κινηθῇ ἀμέσως πρὸς Σπάρτην παραλαμβάνουσα ὡς τμήματα ἀσφαλείας της τὴν αὐτόθι ἀπομείνασαν διμοιρίαν τοῦ 74ου Τ.Ε.

ΠΡΟΣ: Δ)τὴν ΤΚ ΕΑΟΚ Κυριακόγκωναν Κροκεὰς — Α.Π. 6374)106)1)Α1

1. Αὔριον 22αν τρέχοντος ἀπὸ 05.00 ὥρας ἐνεργηθῇ διὰ δυνάμεως λόχου (3ου λόχου Ε.Α.Ο.Κ. Σκάλας) ἐπιθετικὴ ἀναγνώρισις καὶ καταδρομὴ πρὸς Γραμμοῦσα (Ζ. 32-35)—Βρονταμᾶ (Ζ. 38-35) χαράδρα Ξερόρρεμα (Ζ. 31-40).

2. Δρομολόγιον κατὰ κρίσιν σας.

3. Ἐντολή: Περίσχεσις κατωκημένων τόπων—ἐξερεύνησις τούτων καὶ περιοχῆς—σύλληψις, ἐξουδετέρωσις αὐτοαμυνιτῶν—ἐκκένωσις τυχὸν τροφίμων συμμοριτῶν.

4. Φίλια τμήματα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐνεργήσουν ἀπὸ Γεράκι πρὸς Ζούπενα.

5. Ἐνδοεπικοινωνίαι: Διὰ Φωτοβολίδων ὡς ὁ Κῶδιξ τῆς ἡμέρας.

6. Δ)τικὴ μέριμνα: Ξηρὰ τροφὴ μιᾶς ἡμέρας. Πυρ)κὰ α' γραμμῆς κατ' ἄνδρα καὶ ὅπλον.

7. Ἐπιστροφὴ βάσιν αὐθημερόν.

8. Ἀναφέρατε ἀποτελέσματα.

Πρός: Δ)τὴν Τ.Κ. Ε.Α.Ο.Κ., Κυριακόγκωναν

1. Διάφορα ὑλικὰ Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς διηρπάγησαν παρὰ τρίτων.

2. Τὰ ἐν λόγῳ ὑλικὰ εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τρίτων θὰ κατάσχωνται

καὶ θὰ παραδίδωνται εἰς τὰς Τ. Τ. Τ. ἀρχὰς βάσει ἀποδείξεων.

3. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐνέργειαν θὰ προβαίνητε κατόπιν συγκεκριμένων καταγγελιῶν τῶν κατὰ τόπους Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν.

Πλήρεις περιγραφαὶ μαχῶν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθοῦν εἰς τὰς ἐλαχίστας σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου, αἱ ὁποῖαι, ἄλλωστε, δὲν προωρίσθησαν δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν φύλλων, ὅμως, τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων τῆς Σπάρτης, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀνεύρουν περιγραφὰς αἱ ὁποῖαι ἂν δὲν εἶνε ὑποδείγματα ὕφους, δίδουν ἐν τούτοις τὰ γεγονότα κατὰ τρόπον σαφῆ. Ἡμεῖς, ἁπλῶς, καὶ διὰ νὰ ὑπογραμμίσωμεν ὅτι αἱ Ε.Α.Ο.Κ. μάχονται ἀπὸ τοῦ 1946 ἕως σήμερον, χωρὶς ἀνάπαυλαν ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν, παραθέτομεν κατωτέρω δύο τοιαύτας περιγραφὰς μαχῶν, ληφθείσας ἀπὸ τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» Σπάρτης. Ἡ πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὴν μάχην τῶν Βερροίων, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1946. Ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὕστερα ἀπὸ τὴν φρικτὴ τραγωδία τοῦ ὁμαδικοῦ σφαγιασμοῦ τῶν ἀπαχθέντων 16 χωροφυλάκων τῆς φρουρᾶς Βασσαρᾶ (24η Νοεμβρίου 1946) ὁ λοχαγὸς Κατσαρέας ἐγκατέστησεν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Πάρνωνος τμήματά του.

Δύναμις 70 ἀνδρῶν τῶν ὁμάδων, ὑπὸ τοὺς Σταῦρον Γερακάρην, Βασίλειον Μπογέαν καὶ Γ. Καρυτσιώτην εἶχε ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ χωρίον Βέρροια.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς τὸν Πάρνωνα εἶχε φέρει τοὺς συμμορίτας εἰς δύσκολον θέσιν διὰ τὸν ἀνεφοδιασμόν των εἰς τρόφιμα καὶ εἶχεν παραλύσει τὸ δίκτυον πληροφοριῶν αὐτῶν. Καὶ οἱ συμμορῖται διὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν Πάρνωνα ἀπεφάσισαν νὰ κτυπήσουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των τὴν φρουρὰν Βερροίων.

Τὰ Μανιατόπουλα δέχτηκαν μὲ ψυχραιμίαν τὸ καταιγιστικὸν πῦρ τῶν προδοτῶν τοῦ ἔθνους καὶ ὄχι μόνον ἐκράτησαν τὰς ὠχυρωμένας θέσεις των, ἀλλ' ἐξορμοῦν καὶ ἐκεῖ ποὺ ἡ κακοῦργος Ἀθηνᾶ Μπενέκου, μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια, εἶχεν ἐκτελέσει τοὺς 17 χωροφύλακας τοῦ Βασσαρᾶ, ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν ἀπόπειράν τους.

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Βερροίων ἐξεδηλώθη τὴν 6ην πρωϊνὴν τῆς 13 Δεκεμβρίου 1946 διὰ καταιγισμοῦ πυρὸς κατὰ τῶν φυλακίων τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων. Αἱ ὑπερασπίζουσαι τὰ Βέρροια ἐθνικαὶ ὁμάδες μετὰ πείσμονα καὶ σκληρὰν μάχην, ἡ ὁποία ἐδόθη ἐπὶ τῶν τάφων τῶν 17 χωροφυλάκων καὶ ὅπου ἡ θεῖα χεὶρ ἐτιμώρησεν τοὺς σφαγεῖς, διήρκεσε μέχρι τῆς 2ας μεσημβρινῆς ὥρας, ὅτε οἱ ἄνδρες τῶν Ε. Α. Ο. Κ. ἀνέλαβον πρωτοβουλίαν καὶ

ἀνέτρεψαν τοὺς συμμορίτας τῶν θέσεών των καὶ ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν ἐπιφέραντες τελείαν σύγχυσιν καὶ διάλυσιν τούτων. Οἱ συμμορῖται φεύγοντες ἐγκατέλειψαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης πολλοὺς ἐκ τῶν νεκρῶν των.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν Ε.Α.Ο.Κ. εἰς τὴν Σπάρτην ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Λακωνίας, ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς Δημαρχίας.

Ἅμα τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Βερροίων ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων, λοχαγὸς Π. Κατσαρέας, τεθεὶς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπικεφαλῆς τῶν δύο ἐφεδρικῶν ὁμάδων καὶ δύο διμοιριῶν τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ τοῦ λόχου Ἀσφαλείας Λακωνίας, κατέφθασεν εἰς Βασσαρᾶ καὶ ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ ἐνόχλησις εἰς Βασσαρᾶν ἀπεσκόπει τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐγκαίρου ἀφίξεως ἐνισχύσεως εἰς Βέρροια, ἀμέσως ἔδωσε τὰς δεούσας διαταγὰς καὶ κατευθύνσεις καὶ ἀνέτρεψεν εὐθὺς τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τὰς τέσσαρας ἐνέδρας, τὰς μεταξὺ Βασσαρᾶ καὶ Βερροίων.

Εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Βερροίων ἔπεσαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι, ὑποστηρίζοντες μὲ πεῖσμα τὰς κατεχομένας θέσεις των: οἱ Μωρακέας Σπῦρος ἐκ Πολιάνας Οἰτύλου, Βρεττᾶκος Πέτρος καὶ Δικαιούλιας Παναγιώτης ἐκ Μουδανίστικα Οἰτύλου, Κολοκυθᾶκος Μάκης, ἐκ Καρδελὰ Γυθείου, Γριβόγιαννης Κων. ἐκ Γκοριτσιᾶς Λακεδαίμονος καὶ Γιασεμίδης Πέτρος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ἐτραυματίσθησαν οἱ Μπογέας Βασίλειος, Λαγικέας Ἀντώνιος καὶ Ντελέας Πέτρος ἐξ Οἰτύλου, Ἀρφάνης Ἠλίας ἐκ Καστάνιας Μελιτίνης, Σκουρμπούτης Σταῦρος ἐκ Πολυαράβου Γυθείου καὶ Φαρλέκας Κων. ἐκ Γκοριτσᾶς Λακεδαίμονος.

Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων ἐγένετο πάνδημος εἰς Σπάρτην. Παρέστησαν ὁ Νομάρχης Λακωνίας Κυρίμης, ὁ Δήμαρχος Κοντουλᾶκος, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κ. Κωστόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Μποκοβός, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων Κατσαρέας μετὰ τῶν Διοικητῶν αὐτῶν κ.ἄ.

Λόγους ἐξεφώνησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης, ὁ

Νομάρχης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ε.Α.Ο.Κ. Π. Κατσαρέας, ὁ ὁποῖος εἶπε ;

Λεβέντες μου,

'Αλησμόνητοι στρατιῶται, τοῦ ὡραιότερου, τοῦ τιμιώτερου, τοῦ ἁγιώτερου ἀγῶνα, τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴ διατήρηση τῆς Φυλῆς, γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδας.

Φρουροὺς ἀκοίμητους, ὑπερασπιστὲς βωμῶν καὶ ἑστιῶν, φύλακες τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν Λακώνων, σᾶς βρῆκε τὸ βουλγαρικὸ βόλι καὶ σᾶς σφράγισε γιὰ πάντα τὰ φωτερά σας μάτια, τὰ μάτια ποὺ ἀγκάλιαζαν τὴν 'Ελλάδα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη καὶ τὴν ἔκαναν τραγοῦδι καὶ τὴν ἔκαναν ὕμνο.

Παλληκάρια μου,

Πόνος βαθὺς κυβερνάει τὴν ψυχή μου καὶ φέρνει στὴ σκέψη μου εἰκόνες ποὺ ἔζησα μαζύ σας στὸ σκληρό, τὸ δύσκολο ἀγῶνα γιὰ τὸ ξεκαθάρισμα τῆς Πατρίδας μας ἀπὸ τὰ Βουλγαρικὰ ὄρνια, ποὺ μὲ μπηγμένα τὰ νύχια στὸ κορμὶ τῆς 'Ελλάδος μας, ζητοῦσαν νὰ κατασπαράξουν τὴν καρδιά της γιὰ νὰ τὴν παραδώσουν νεκρὴ στὸν ἀφέντη τους, στὸν κόκκινο διάβολο τῆς ἀχάριστης Μόσχας.

Δὲν κλαίω, ἥρωές μου, τὸ χαμό Σας. Σεῖς μπήκατε στὸ Πάνθεο τῶν ἡρώων, τῶν μαρτύρων καὶ ἡ ψυχή σας περήφανη φτερουγίζει τώρα πάνω ἀπ' τὸν Ταΰγετο, ποὺ σεῖς λυτρώσατε καὶ πάνω ἀπὸ τὸν Πάρνωνα ποὺ θὰ λευτερώσουν τώρα οἱ πονεμένοι σας συναθληταί.

Κλαίω, χρυσά μου παιδιά, γιὰ τὴ θυσία Σας, τὴ μεγάλη, τὴν ἅγια θυσία σας. Τί εἴχατε σεῖς ποὺ πολεμούσατε μὲ τέτοιο φανατισμὸ ἔξη μῆνες τώρα συνέχεια ; Εἴχατε μέγαρα νὰ ὑποστηρίξετε ἢ τσιφλίκια νὰ περιφρουρήσετε; "Οχι. Τίποτα. Δυὸ ρίζες ἐληὲς καὶ ἕνα στρέμμα γῆς ἴσα-ἴσα γιὰ τὸ κριθάρι μιᾶς βδομάδας.

Καὶ ὅμως... πόσο ὡραῖα πολεμήσατε! Γιατί λεβέντες μου ;

Γιατὶ μέσα σας κλείσατε τὴν 'Ελλάδα. Γιὰ τὴν 'Ελλάδα πέσατε, μονάχα γιὰ τὴν 'Ελλάδα.

Τὴν 'Ελλάδα, ποὺ εἴτε τὸ θέλουν ντόπιοι καὶ ξένοι βούλγαροι εἴτε δὲν τὸ θέλουν θὰ τὴν ὑψώσουμε μεῖς, μὲ φωτεινὸ παράδειγμα τὴ δική σας θυσία, ἐκεῖ ποὺ πρέπει ὅπως πρέπει.

Δεχθῆτε παιδιά μου λίγα λουλούδια τῆς Λακωνικῆς γῆς δῶρο στερνὸ στὸ μεγάλο Σας ταξίδι καὶ μὴ ξεχνᾶτε ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ νὰ παραστέκεσθε στὸν ἀγῶνα μας καὶ νὰ κατευθύνετε τὸ ἔργο μας.

Γειά Σας λεβέντες μου καὶ καλὴ ἀντάμωση.

"Εκτοτε ὁ πόλεμος εἶνε ἀδιάκοπος. Τὰ μανιατόπουλα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶ-

χαν νὰ ὑπερασπίσουν περιουσίας καὶ μέγαρα, ὅπως σοφὰ ὁ ἀρχηγός των ὑπεγράμμισε εἰς τὸν ἀνωτέρω λόγον του, φράσσουν τὸν δρόμον εἰς τοὺς συμμορίτας καὶ πεθαίνουν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τώρα δὲν ἔχουν ν' ἀκούουν μόνον τοὺς λόγους τοῦ ἀρχηγοῦ των. Ἔχουν καὶ τὸ παράδειγμά του. Ὁ ἴδιος

Ἡ διλοχία τοῦ Ι. Παυλάκου, δίδουσα ὅρκον πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Σπάρτης.

ἔπεσε διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔδωσε οὐσίαν εἰς τὸ σύνθημά του «Ὅλα διὰ τὴν Ἑλλάδα» τὴν ἰδικήν του ζωήν. Μετὰ δύο ἔτη πολεμοῦν ἀκόμη. Ἡ μάχη τῆς Σκάλας - Τσάσι - Γεράκι, τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1948, εἶνε ἡ τριακοστὴ σχεδὸν ποὺ δίδουν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» τῆς Σπάρτης τὴν περιγράφει ὡς κατωτέρω ;

«Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 7.45 π. μ. 100μελὴς συμμορία ὑπὸ τὸν ἀρχισυμμορίτην Γεωργόπουλον εἰσῆλθε εἰς τὸ χωρίον Βλαχιώτη ἀνετίναξε τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἐφόνευσε τὸν ὑπενωμοτάρχην Μπραδίδην Νικ. καὶ τοὺς χωροφύλακας Νικομάνην Σπυρ. Δανάκην Ἐλευθέριον, τοῦ τρίτου χωρ)κος Διονυσίου Νικ. διασωθέντος καὶ ἐλαφρῶς τραυματισθέντος. Ἐπίσης ἀφήρεσε περὶ τὰ 30 ὅπλα τῶν ΜΑΥ Βλαχιώτη, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἀπήγαγε 4 ἐθνικόφρονας πολίτας καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτῆς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐκ τοῦ χωρίου συμμοριτῶν. Οἱ συμμορῖται ἀκολούθως ἐπετέθησαν εἰς Τσάσι.

Ἄνδρες τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων κινηθέντες ἀμέσως, ἐκ Σκάλας καὶ Λεβετσόβων, ἐνεπλάκησαν μὲ τὴν πρώτην ἐνέδραν τῶν συμμοριτῶν εἰς θέσιν «Σερεμέτη» τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψαν παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἐδάφους, φονεύσαντες δύο συμμορίτας, τὸν Ἀντ. Ζωγραφάκην ἐκ Κουνουπίων Κυνουρίας καὶ τὸν Ἠλίαν Κουτσοβασίλην ἐκ Δαφνίου καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἕνα, τὸν Παν. Γεωργαντώνην ἐξ Ἁγίου Δημητρίου Ζάρακος καὶ περισυνέλεξαν 3 ὅπλα, 3 χλαίνας καὶ δύο ὑποζύγια. Αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ των Κυρ. Κυριακόγκωνα καὶ τοῦ ὁμαδάρχου Ι. Παυλάκου, ἐτέθησαν εἰς δίωξιν τῶν συμμοριτῶν. Εἰς Τσάσι ὁ Παυλάκος, μὲ μικρὰν δύναμιν, συνεπλάκη μετὰ τῶν συμμοριτῶν φονεύσας δύο ἀγνώστου ταυτότητος καὶ τραυματίσας ἑτέρους δύο. Ὁ Κυριακόγκωνας εἰσελθὼν εἰς Βλα-

χιώτη παρέλαβε τὸν τραυματίαν χωρ)κα καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σκάλαν πρὸς συνέχισιν τῆς διώξεως.

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐπιθέσεως εἰς Σπάρτην, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τακτικοῦ Στρατηγείου Ἐθνοφρουρᾶς Σπάρτης Συν)χης Γ. Ρογκόπουλος ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν μὲ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν, ἐκ 30 περίπου ἀνδρῶν ἐθνοφρουρᾶς, καὶ δύναμιν χωροφυλάκων, ὑπὸ τοὺς ὑπομοίραρχον Παπαθανασίου, Δ)τὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Σπάρτης καὶ τὸν Ἀνθ)στὴν Δαμιανὸν Κουτράκον μεθ' ἑνὸς τεθωρακισμένου καὶ δύο πυροβόλων. Εἰς Λεβέτσοβα, πληροφορηθεὶς ὁ συνταγματάρχης ὅτι οἱ συμμορῖται ὑπεχώρησαν καὶ ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες καταδιώκουν τούτους, ἐβάδισε πρὸς Σκάλαν ὅπου συναντηθεὶς μὲ τὸν Κυριακόγκωναν καὶ τὸν Μπρατίτσα ἐτέθησαν εἰς δίωξιν τῶν συμμοριτῶν, οἵτινες συνεκεντροῦντο εἰς Γεράκι, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ ὑπόλοιποι συμμορῖται μὲ τοὺς Πρεκεζέν, Λάτσην, Ἀτζακλῆν καὶ Γεωργόπουλον.

Παρὰ τὸ ὀλιγάριθμον αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις κατώρθωσαν νὰ πλησιάσουν καὶ νὰ βάλλουν κατὰ τῶν συμμοριτῶν αἰφνιδιαστικῶς.

Αὐτόπτης μάρτυς ἐκ Γερακίου διηγεῖται ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν κομπορρημονῶν πρὸς τοὺς ἐθνικόφρονας ὁ Λάτσης ἔλεγεν «πηγαίνετε βρὲ νὰ τοὺς εἰδοποιήσετε τώρα ποὺ εἴμαστε μαζεμένοι» ἐξεδηλώθη ἡ ἔφοδος τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ διεκόπη ἀδόξως ἡ καθοδήγησις τοῦ καπετάνιου.

Ἐπηκολούθησεν γενικὴ σύγχυσις καὶ πανικόβλητοι οἱ συμμορῖται ἐτράπησαν πρὸς τὰ ὕπερθεν τοῦ Γερακίου ὑψώματα. Τὸ εὔστοχον πῦρ τοῦ μηχανοκινήτου, τὸ ὁποῖον κατηύθυνεν ὁ ἡρωϊκὸς ἀνθ)γὸς Ἀρβανίτης Γρηγόρης προυξένησεν μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς ἐντρόμους φυγάδας. Ἡ μάχη ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενικεύθη, μὲ ὁλονὲν ἐξασθενοῦσαν τὴν ἄμυναν τῶν συμμοριτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείψαντες μετ' ὀλίγον τὸ ὕψωμα «Δοντάκι» κατόπιν πλευροκοπήσεως ἀπὸ τὸν Ἰωάν. Παυλάκον διωλίσθησαν ἐγκαταλείποντες τὰ πάντα: ἀπαχθέντας ἐθνικόφρονας καὶ οἰκογενείας τῶν συντρόφων των. Μαζύ των παρέλαβον 4 νεκροὺς τοὺς ὁποίους ἐνεταφίασαν εἰς Ζαραφῶνα καὶ ὑπὲρ τοὺς 10 τραυματίας. Αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἐπέστρεψαν μετὰ ταῦτα εἰς τὰς βάσεις των.

Εἰς δίωξιν τῶν συμμοριτῶν ἔτρεξαν καὶ τὰ ΜΑΥ Δουραλὶ καὶ Λέϊμονα ὑπὸ τὸν Τζανετάκην διευκολύναντα τὴν γενικὴν κατὰ τῶν συμμοριτῶν ἐπίθεσιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων».

Μένει εἰς τὸν ἀναγνώστην ἀμφιβολία ὅτι αἱ Ε.Α.Ο.Κ. δὲν εἶναι τακτικὸς στρατός; Ὁ συνταγματάρχης Χουσάκος, ὁ ὁποῖος ἐνήργησεν διὰ τὴν ἔνταξίν των καὶ ἐπισήμως εἰς τὰς Ἐθνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις δικαιοῦται νὰ

εἶναι ὑπερήφανος. Προσέφερεν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὴν Λακωνίαν καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα.

Ἤδη, τὰ καθήκοντα τῶν Ε.Α.Ο.Κ., ὡς στρατιωτικοῦ τάγματος προσδιορίζονται διὰ διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Πελοποννήσου ὡς κατωτέρω:

1. Ἀσφάλεια τῶν χωρίων των καὶ τῆς περιοχῆς τούτων ἀπὸ ἐπιδρομὰς συμμοριτῶν.

2. Προσβολὴ ἢ ἐξόντωσις δι' ἐξερευνήσεων, κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ἐνεδρῶν κατὰ τὴν νύκτα, μεμονωμένων συμμοριτῶν ἢ μικρῶν ὁμάδων συμμοριτῶν κινουμένων ἢ κρυπτομένων εἰς τὴν περιοχήν των.

3. Συλλογὴ καὶ παροχὴ πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν συμμοριῶν ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς προσώπου συνεργαζομένου μὲ τοὺς συμμορίτας.

Πᾶσα πληροφορία δέον νὰ μεταβιβάζεται ἀμέσως εἰς τὰ πλησιέστερα Στρατιωτικὰ Τμήματα καὶ τμήματα Χωρ)κῆς καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς Μονάδας Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης.

4. Παροχὴ ἐνόπλου συνδρομῆς εἰς τὰ κινητὰ τμήματα τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωρ)κῆς ὡς καὶ εἰς τὰ πλησιέστερα τμήματα Μονάδων Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης.

5. Ἔλεγχος παντὸς ξένου ἢ ὑπόπτου ἀτόμου κινουμένου ἄνευ ἀδείας τῆς Ἁρμοδίας ἐξουσιοδοτηθείσης Ἀρχῆς ἢ ἑτέρου γειτονικοῦ Στρατιωτικοῦ Τμήματος.

6. Προστασία τῶν κατοίκων διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν των.

Συγχρόνως ὅμως καὶ ἔλεγχος τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξερχομένων κατοίκων, ἵνα μὴ τυχὸν τινὲς τούτων ἔρχωνται εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ κρυπτομένους συμμορίτας ἢ αὐτοαμυνίτας.

7. Λῆψις παντὸς μέτρου πρὸς ἀπαγόρευσιν τροφοδοσίας καὶ γενικῶς συντηρήσεως τῶν συμμοριτῶν.

8. Ἐξασφάλισις τῶν τηλεφωνικῶν καὶ τηλ]κῶν διαβιβάσεων τῆς περιοχῆς.

9. Ἀσφάλεια τῶν ὁδῶν ἐκ τῆς τοποθετήσεως ναρκῶν καὶ ἐπισήμανσις τούτων.

10. Ἐξασφάλισις γενικῶς ἐγγὺς τῶν χωρίων των.

11. Ἔλεγχος τῶν ποιμένων τῶν χωρίων των πρὸς ἀποφυγὴν τροφοδοσίας ὑπὸ τούτων τῶν συμμοριτῶν.

12. Αὐστηρὰ παρακολούθησις καὶ ἔλεγχος τῶν ὑπόπτων κατοίκων.

Ἱκανοποιητικὴν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὰς Ἐθνικὰς Ἀντικομμουνιστικὰς Ὁμάδας Λακωνίας ἀπεκόμισαν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι τὰς

ἐπεσκέφθησαν. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ «συνδέσμου» παρὰ τῷ Στρατηγείῳ Τριπόλεως, τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Ὁμάδων Σελινίτσης Σταῦρον Γερακάρην.

HEADQUARTERS
JUSMAPG DETACHMENT
H.M.C. PELOPONNESE
TRIPOLIS, GREECE

26 October 1948

To the Home Guard Company and Townspeople of Selinitsa

It was a pleasure to visit your village and to inspect your Home Guard Company. Your courage and determination to rid Greece of its internal enemies was most gratifying. I thank you for your hospitality to me and I will always look back with pleasure on my visit to Selinitsa.

Henry P Morse

HENRY P. MORSE
Major
Army of the U.S.

Ἡ μετάφρασίς του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν λόχον Ἐθνοφρουρᾶς καὶ τοὺς πολίτας τῆς Σελινίτσης.

Ὑπῆρξεν εὐχάριστος δι' ἐμὲ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ χωρίου σας καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ λόχου τῆς ἐθνοφρουρᾶς σας. Εἶμαι λίαν ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά σας ν' ἀπαλλάξητε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς της. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν τὴν ὁποίαν ἐπεδείξατε εἰς ἐμὲ καὶ θὰ παραμείνῃ πάντοτε εἰς τὴν μνήμην μου ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθην ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὴν Σελινίτσα.

ΧΕΝΡΥ ΜΟΡΣ
Ταγματάρχης τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ

26—10—1948

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Ἀπὸ Ταξίαρχον Πόρτολον
Πρὸς Δ.Τ.Ε.Α.Α.Δ. (Κυριακόγκωναν)

Κοιν. Α.Σ.Δ.Π.
Ἀριθ. 137

1. Τώρα ποὺ ἀποχωρεῖ ὁ κ. Χουσᾶκος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Τ.Σ.Ε. Τ.Π.Σ. ἴσως γεννηθῇ ἡ ἐντύπωσις εἰς σᾶς, ὅτι θὰ παραγνωρισθοῦν αἱ ὑπηρεσίαι σας καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχετε ἀπὸ τὴν νέαν διοίκησίν σας τὴν μέριμναν, τὴν ὁποίαν δικαιοῦσθε νὰ ἔχετε.

2. Δὲν πρόκειται ν' ἀντικαταστήσω τὸν κ. Χουσᾶκον. Ἐπ' ὀλίγον θὰ μείνω ἐδῶ καὶ ἄλλος θὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Τ.Σ.Ε.Τ.Π.Σ.

3. Εἶμαι ὑποχρεωμένος ὅμως, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Σ.Δ.Π. νὰ σᾶς τονίσω τοῦτο:

—Ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τεθῆτε εἰς δευτέραν μοίραν ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο τμῆμα.

—Ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας προσφέρετε εἶνε πολύτιμοι καὶ θὰ ἀμειφθῆτε διὰ ταύτας.

—Ὅτι τὸ ἔργον σας ἐπιβάλλεται νὰ πάρῃ καὶ θὰ πάρῃ τὴν θέσιν του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

— Δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ λησμονήσωμεν ὅλοι μας, ὅτι ἡ σπουδαιοτέρα καὶ κρισιμωτέρα στιγμὴ τοῦ ἀγῶνος ἔφθασεν.

4. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι περισσότερον παντὸς ἄλλου θὰ τὸ λάβετε ὑπ' ὄψιν τοῦτο σεῖς, οἵτινες μὲ τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν, μεθ' ἧς ἐρρίφθητε εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγομεν, ἀποδεικνύετε ὅτι ἔχετε πλήρη συνείδησιν τούτου.

6. Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας σας.

28—2—48

ΝΙΚ. ΠΟΡΤΟΛΟΣ
Ταξίαρχος

ΟΙ ΑΕΤΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

Η δράση του αποσπάσματος του Πάνου Κατσαρέα

ΕΘΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

Αθηνά 1949